



தமிழ்நாடு ஆசிரியர் கல்வியியல் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை - 600 097

இளநிலை கல்வியியல் பட்டப்படிப்பு (முதலாம் ஆண்டு)
2016-2017

தாள் 2: தற்கால இந்தியாவும் கல்வியும்

- அலகு -1 சமூக வேற்றுமைகளை புரிந்து கொள்ளுதல்
முனைவர்.சா.மணி, பேராசிரியர் & துறைத்தலைவர்
- அலகு -2 தனிநபர், வேறுபட்ட சமூகங்களின் கல்வித் தேவைகள்
திருமதி.சி.ஏ.ஜெயந்தி, உதவிப் பேராசிரியர்
- அலகு -3 கல்விக்கான இந்திய அரசியலமைப்பின் விதிகள்
முனைவர்.க.இராஜசேகரன், இணைப் பேராசிரியர்
- அலகு -4 கல்வியில் சமவாய்ப்பின்மை, வேற்றுமைப்படுத்துதல் மற்றும் ஒடுக்கப்படுதல்
திரு.பி.சுப்பிரமணியன், உதவிப் பேராசிரியர்
- அலகு -5 கல்விக்கான கொள்கை வரைவுகள்: இந்தியா சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்
முனைவர். து.பொ.சரவணன், உதவிப் பேராசிரியர்
- அலகு -6 கல்விக்கான கொள்கை வரைவுகள்: இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றபின்
முனைவர்.க.இராஜசேகரன், இணைப் பேராசிரியர்
- அலகு -7 கல்வித் திட்டமிடுதலும் நிதியும்
திரு.பி.சுப்பிரமணியன், உதவிப் பேராசிரியர்
- அலகு- 8 கல்விக்கான மொழி கொள்கை
முனைவர். து.பொ.சரவணன், உதவிப் பேராசிரியர்
- அலகு -9 மதிய உணவுத்திட்டம் ஒரு சமூகமயமாக்கும் செயல்முறை
திருமதி. த.மு.ஞானசௌந்தரி, உதவிப் பேராசிரியர்
- அலகு -10 கல்வியில் வளர்ந்து வரும் போக்குகள்
திருமதி. த.மு.ஞானசௌந்தரி, உதவிப் பேராசிரியர்

கல்வித்திட்டமிடல் மற்றும் நிர்வாகத்துறை
தமிழ்நாடு ஆசிரியர் கல்வியியல் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை- 600 097

அலகு-1 சமூக வேற்றுமைகளை புரிந்து கொள்ளுதல்

நோக்கங்கள்:

இவ்வலகின் முடிவில் கற்போர்:

1. சமூக வேற்றுமைகள் என்ற கருத்தை விளக்குவர்.
2. சமூக வேற்றுமைகளின் பல்வேறு நிலைகளை விவரிப்பர்.
3. சமூக வேற்றுமைகள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களை ஆராய்வர்.
4. சமூக வேற்றுமைகளை புரிந்துக்கொள்ள கல்வியின் தேவையை அறிந்துகொள்வர்.

அறிமுகம்

இந்திய நாடு பல்வேறு புவி-அரசியல் நிலைகளை கொண்ட மிகப் பெரிய தேசமாகும். இது நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழும் இனத்தவரிடையே காணப்படும் சமூக பரிணாமத்தில் வேற்றுமைகளை கொண்டு வந்துள்ளது. புவி-அரசியல் வேற்றுமைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, வெளிநாட்டவருடனான இடைவினை, வாணிபம் மற்றும் மதபோதக செயல்பாடுகளால் அயல் நாட்டின் தாக்கம் இந்தியாவிற்கு வந்தது. இவ்வனைத்தும் இந்திய சமுதாயத்தில் ஏதோ ஒரு வகையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவற்றுள் சமூக வேற்றுமை ஒன்றாகும்.

இந்திய தேசம் சமூக வேற்றுமைகளை கொண்ட ஒரு நாடாகும். சமுதாயத்தில் அனைத்து பிரிவினரிடையே நல்லிணக்கம் நிலவ இந்திய அரசியலமைப்பு கூட்டாச்சி அரசியல் அமைப்பை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இவ்வமைப்பு நாட்டின் ஜனநாயகமும் சமூக ஒற்றுமையும் நிலவ மிகவும் உதவி புரிகிறது.

மூன்று வகையான சமூக வேறுபாடுகளுக்கு சிறப்பு கவனம் தேவைப்படுகிறது. அவை முறையே பாலினம், மதம் மற்றும் சாதிகள். அரசியலமைப்பில் சில அடிப்படை உரிமைகள் இவற்றினை மட்டுமே நோக்கமாக கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

சமூக வேற்றுமை : பொருள்

சமூக வேற்றுமை என்பது நமது சமுதாயத்தில் நம்முடனும் நம்மை சுற்றியுள்ள பலதரப்பட்ட காரணிகளான இனம், கலாச்சாரம், மதம், வயது மற்றும் இயலாமைகளை உடையது. வேற்றுமை என்பது இனம், சமூக பொருளாதார, புவியியல், தொழில் பின்னணியில் உள்ள வேறுபாடுகளாகும்.

அரசியல் நம்பிக்கை, மத நம்பிக்கை, உடற்திறன்கள், வயது, சமூக-பொருளாதார நிலை, பாலினம், வாழ்விடம் மற்றும் இனம் போன்ற அனைத்து பரிமாணங்களை உள்ளடக்கியதே சமூக வேற்றுமையாகும். முதலாவதாக, ஒவ்வொரு மனிதரும் தனித்துவம் பெற்றவர். இரண்டாவதாக, ஒவ்வொருவரும் அவர்தம் சமுதாயமும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடையதாகவும் சார்ந்துள்ளதாகவும் உள்ளது. மூன்றாவதாக, சமூகமும் கலாச்சாரமும் வேகமான மாற்றத்திற்குட்பட்டதாகும்.

சமூக வேறுபாட்டின் நிலைகள்:

1. தனிநபர் வேறுபாடு
2. பிராந்திய வேறுபாடு

3. மொழி வேறுபாடு
4. மத வேறுபாடு
5. சாதி வேறுபாடு
6. பழங்குடியினர் வேறுபாடு

1. தனிநபர் வேறுபாடு

நமது நம்பிக்கைகளிலும், நடைமுறைகளிலும் கலாச்சார குழுக்கள் ஒரே விதமானது அல்ல. ஒவ்வொரு தனிநபரும் தான் வெற்றியடைய தனிப்பட்ட திறன்கள், மனப்பான்மைகள், அறிவுத்திறன் போன்றவை உள்ளடக்கி இருத்தல் அவசியம்.

2. பிராந்திய வேறுபாடு

பிராந்திய என்ற வார்த்தை ஏதோ ஒரு கூறினை சார்ந்த குறிப்பிட்ட பகுதியை குறிக்கும், அக்குறிப்பிட்ட பகுதியைச் சார்ந்த மக்களின் உணர்வுகள் பிராந்தியவாதம் எனப்படும். பிராந்தியவாதம் என்ற சொல் இரு சித்தாந்தங்களை உடையது. நேர்மறையான உணர்வில் அது மக்கள் தம் வாழ்விடம், கலாச்சாரம், மொழிமேல் கொண்ட பரிவினை குறிக்கிறது.

எதிர்மறையான உணர்வில், ஒரு பகுதிமேல் அதாவது தேசம் அல்லது மாநிலத்தின்மேல் மக்கள் தாம் கொண்ட அதிகப்படியான இணக்கத்தை குறிக்கிறது. நேர்மறையான உணர்வில் பிராந்தியவாதமானது மக்களின் சகோதரத்துவம் என்ற உணர்வினை மேம்படுத்த ஊக்குவிக்கிறது. எதிர்மறையான உணர்வில் நம் தேச ஒற்றுமைக்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக அமைகிறது.

பிராந்திய வேறுபாட்டிற்கான காரணங்கள்:

(அ) புவியியல் காரணங்கள்

பல்வேறு மாநிலங்களைச் சார்ந்த மக்களின் உணவு பழக்கங்கள், மொழி, கலாச்சாரம், உடை, வாழ்க்கை சூழலுக்கு இடையே நிறைய வித்தியாசங்கள் உள்ளன. இவை மாநிலங்களுக்கிடையே மற்றும் மாநிலத்தினுள் உள்ள வேறுபாடுகளை பிரதிபலிக்கிறது.

(ஆ) வரலாற்று காரணங்கள்

நாம் என்ற உணர்வு ஒரு சில வரலாற்று காரணங்களால் சிதைந்து விட்டது. நமது தேசத்தில் உள்ள பல மாநிலங்கள் கடந்த காலத்தில் ஒன்றுடன் ஒன்று தீவிர மோதல்களை கொண்டது. இம்மோதல்கள் அவற்றினிடையே கசப்பு உணர்வை உருவாக்கி, அதனால் அவர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் திறந்த மனதுடன் சந்திக்க முடிவதில்லை.

(இ) அரசியல் காரணங்கள்

பல பகுதிகளில் மக்கள் சிலர் பிராந்திய அரசு அமைய வேண்டும் என்று கோருகின்றனர். இவ்வகையான சிந்தனை தம் பகுதிமேல் ஆர்வத்துடன் ஆள வேண்டும் என்ற குறிக்கோளை ஏற்படுத்துகிறது.

(ஈ) உளவியல் காரணங்கள்

பெரும்பாலான மக்கள் தம் பகுதியின் முன்னேற்றம், அடைவு அதிகப்படியாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர். இக்கருத்தை பொறுத்தவரை மறுக்க கூடியது தான் என்றாலும் அப்பகுதி மக்கள் தம்பகுதிமேல் கொண்ட ஆர்வம் மற்றும் அப்பகுதி குறிப்பிட்ட குறிக்கோள்களை அடைய வேண்டும் என்ற உணர்வே பிராந்தியவாதத்தை குறிக்கிறது.

(உ) சமூக காரணங்கள்

இந்தியா போன்ற நாடுகளில் திருமணமானது அதே பிராந்திய பின்னணியில் உள்ள நபர்களை மணப்பதற்கே முன்னுரிமை அளிக்கின்றனர். ஆகையால் ஒரு பகுதியை சார்ந்த மக்கள் மற்றொரு பகுதியை சார்ந்தவர்களை திருமணம் செய்து கொள்வதை தவிர்க்கின்றனர்.

(ஊ) பொருளாதார காரணங்கள்

வளங்களின் குறைபாடு, வேலையின்மை போன்ற பொருளாதார பிரச்சினைகளால் மக்கள் ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு நிலையான பொருளாதாரத்தை நோக்கி செல்கின்றனர்.

பிராந்தியவாதத்தினை நீக்குவதில் கல்வியின் பங்கு

கீழ்கண்ட கல்வித் திட்டங்கள் மக்களிடையே பிராந்தியவாத உணர்வினை குறைப்பதற்கு பயனுள்ளதாக அமைகிறது.

1. பயணங்கள் மற்றும் தகவல் தொடர்புக்கு ஊக்குவித்தல்.
2. தேச வரலாற்றை பரவச்செய்தல்.
3. வரலாற்று இலக்கியங்களை கற்பித்தல்.
4. ஆங்கிலம், இந்தி மற்றும் பிராந்திய மொழி மட்டுமல்லாது இதர மொழிகளையும் பழக்கமாக்குதல்.

3.மொழி வேறுபாடு:

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த போது இந்தியுடன் ஆங்கிலமும் அலுவலக மொழியாக 15 வருட காலங்களுக்கு தொடர வேண்டும் என முடிவெடுக்கப்பட்டது. ஆனால் ஆங்கிலம் இன்றளவும் அலுவலகங்களில் தொடர்ச்சியாக பயன்பாட்டில் இருப்பதற்கு காரணம் தென்னிந்திய மக்கள் இந்தியை கட்டாய பாடமாகவும், தேசிய மொழியாகவும், அலுவலக மொழியாகவும் இருப்பதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பதே ஆகும்.

மொழிவாதத்திற்கான காரணம்

நாட்டில் மொழிவாதம் தோன்ற பல காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றின் பிரதான காரணங்களாகக் கருதப்படுவன:

(அ) உளவியல் காரணங்கள்

குறிப்பிட்ட பகுதியில் வாழும் மக்கள் பிராந்திய மொழியுடன் அதாவது தங்கள் தாய்மொழியுடன் இணைக்கப்படுகின்றனர். ஆகையால் அவர்கள் பிற இந்திய மொழிகளை கற்க முன்வருவதில்லை.

(ஆ) வரலாற்று காரணங்கள்

இந்திய தேசத்தின் மீது பல்வேறு அந்நிய நாடுகள் படையெடுத்து உதாரணமாக, பிரெஞ்சு மக்கள் நமது நாட்டில் பாண்டிச்சேரியிலும், போர்த்துகீசிய மக்கள் கோவாவிலும் கோலாட்சியுள்ளனர். பாரசீக மொழியானது முகலாயர்களால் இந்தியாவிற்கு கொண்டு வரப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் ஆங்கில மொழியை நாடு முழுவதும் பரப்பினர். அதனால் ஆங்கில மொழி அனைத்து மொழிகளுக்கும் துணையாக உள்ளது. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருக்கும் மக்கள் அவரவர் பிராந்திய மொழியை தங்கள் மாநிலத்தில் ஊக்குவிப்பர். இதுவே மொழிவாதம் ஏற்படுவதற்கு காரணமாக உள்ளது.

(இ) புவியியல் காரணங்கள்

ஒவ்வொரு மொழிக்கும் தனக்கே உரிதான இலக்கியம் உள்ளது. அனைத்து புவியியல் நிலைகளான சமவெளி, மலைகள், உள்ளூர் கலாச்சாரம் போன்றவற்றின் தாக்கம் இவ்விலக்கியத்தில் காணப்படுகிறது. இவை அம்மொழியினை பேசும் மக்களின் வாழ்க்கையை பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது. எனவே, ஒவ்வொரு தனி நபரும் பிற மொழியை தன்மீது கட்டாயப்படுத்துவதை ஏற்றுக் கொள்ள முடிவதில்லை.

(ஈ) பொருளாதார காரணங்கள்

மொழிவாதம் ஏற்படுவதற்கு சில பொருளாதார காரணங்கள் உள்ளது. சில மொழிகளின் வளர்ச்சிக்காக அரசாங்கம் நிதி உதவி வழங்குகிறது. ஆனால் அதன் பலன்கள் பிற மொழிகள் பேசுபவர்களால் இழக்கப்படுகிறது.

(உ) அரசியல் காரணங்கள்

மொழிவாதமானது அரசியல் ஆர்வம், அரசியல் குழுக்கள் மேலும் பல்வேறு அரசியல்வாதிகளால் ஈர்க்கப்படுகிறது. தேர்தல் போது ஒரு சில மதவாத கட்சிகள் தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதற்காக மொழிப் பிரச்சினையை மக்களிடையே தூண்டுகின்றனர்.

(ஊ) சமூக காரணங்கள்

மொழிவாதம் ஒரு சில சமூக காரணங்களால் ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. சமுதாயத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மொழிகள் மட்டுமே பிறரால் மதிக்கப்படுகிறது. மாறாக முரண்பாடான முன் கருத்துக்களை வழங்குகின்ற மொழிகள் மறுக்கப்பட்டு மதவாதம் ஏற்பட காரணமாக உள்ளது.

4.மத வேறுபாடு

இந்தியா ஒரு மதச்சார்பற்ற நாடாகும். உலகின் அனைத்து மதங்களும் நம் இந்திய நாட்டில் உள்ளன. இருப்பினும் நாட்டின் மதநல்லிணக்கமின்மை மற்றும் ஒற்றுமையின்மைக்கு முக்கிய காரணமாக மத வேறுபாடு திகழ்கிறது. சில நேரங்களில் மக்கள் தேச ஒற்றுமையை மறந்து தமது சொந்த மதத்தின் மீது அதிக விசுவாசத்தை காட்டுகின்றனர்.

நம் நாட்டில் இன்றளவும் இந்து மதம், புத்த மதம், கிருத்துவ மதம், சீக்கிய மதம், ஜைன மதம் போன்ற மதப்பிரிவினரிடையே சாதி உணர்வும் மேலோங்கி காணப்படுகிறது.

5.சாதி வேறுபாடு

இந்தியா பல சாதிகள் கொண்ட நாடாகும். 3,000-க்கும் மேற்பட்ட சாதிகள் நமது இந்திய தேசத்தில் உள்ளது. இவை பல்வேறு பகுதிகளில் பல வழிகளில் மேலிருந்து கீழாக வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையான சாதி அமைப்பு இந்து மதத்தில் மட்டுமே பின்பற்றப்படுவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவை இஸ்லாமியம், கிருத்துவம், சீக்கியம் போன்ற இதர சமுதாயத்தினரிடையேயும் காணப்படுகிறது. இஸ்லாம் பிரிவினையை மதத்தினரிடையே 'க், சையத், பதன், முஹல் என்ற கேள்விப்படுகிறோம். அதுமட்டுமல்லாது, தோபி (துணி வெளுப்பவர்), டர்ஜி (துணி தைப்பவர்) போன்றோர் உள்ளனர். சீக்கிய மதத்தினரிடையே ஜாட் சீக்கியம், மஹஜாபி சீக்கியம் போன்ற பிரிவுகள் உள்ளன. இவ்வாறாக எந்தளவிற்கு சாதி வேறுபாடு நமது தேசத்தில் உள்ளது என்பதை கற்பனை

செய்ய முடிகிறது. இது மட்டுமல்லாது பழங்குடியினர், கிராம, நகர மற்றும் திருமண முறைகளிலும் நமது தேச வேறுபாடு வெளிப்படுகிறது.

6.பழங்குடியின வேறுபாடு

பழங்குடியினரின் கலாச்சாரம் நாட்டின் வேற்றுமைகளை தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது. ஷவேற்றுமையில் ஒற்றுமை என்பது இந்திய மக்களிடையே காணப்படுகின்ற ஓர் கண்கவர் அம்சமாகும். கிட்டத்தட்ட இந்தியாவின் அனைத்து கலாச்சாரமும், நாகரீகமும் இந்திய பழங்குடியினரின் பாரம்பரியம் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களில் பரவியுள்ளது.

ஒவ்வொரு பழங்குடியினரும் தனித்துவமான சமூகம், பல்வேறு இடங்களிலிருந்து இடம் பெயர்ந்தவர்கள் அல்லது அவ்விடத்தில் அசல் குடியுரிமை பெற்றவர்களாவர். பழங்குடியினர் இன்றளவும் பல்வேறு பகுதிகளில் வசித்து வருகின்றனர், குறிப்பாக, வடகிழக்கு பகுதியின் பல மாநிலங்களிலும் கிட்டத்தட்ட நாட்டின் அனைத்து மூலை முடுக்குகளிலும் பழங்குடியினர் உள்ளனர்.

சமூக வேறுபாட்டினை புரிந்து கொள்வதற்கான கல்வி

இன்றைய ஆசிரியர்கள் தரமான கல்வியை மாணவர்களுக்கு கற்பிக்க மட்டுமே தயாராகாமல் சாதி, இனம், சமயம் போன்றவற்றை பொருட்படுத்தாமல் மாணவர்களின் தேவையை ஒட்டியே இருத்தல் வேண்டும். கற்பிக்கும் முறை, கல்வி உளவியல், எண்ணங்கள், நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றை ஆசிரியர்கள் புரிந்து கொள்வது மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

திறமையான ஆசிரியர் தான் கற்பிக்கும் ஒவ்வொரு மாணவரின் அறிவுத்திறன், சமூக கலாச்சார பண்பியல்புகளை கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு குழந்தையும் தத்தம் கற்றல் பாணியை கொண்டவர். ஆசிரியர்கள் அனைத்து வகையான குழந்தைகளுக்கும் சிறந்த வழியில் கற்பிக்க கடமைப்பட்டுள்ளனர். காட்சி, தசை இயக்கம், செவிப்புலன் போன்ற எந்த கற்றல் பாணியை மாணவர்கள் கொண்டுள்ளனரோ ஆசிரியர் அவர்களுக்கு ஏற்றார் போன்று திட்டமிட்டு எதிர்பார்த்த கற்றல் விளைவினை கொண்டு வரவேண்டும்.

நாம் வெற்றிகரமான ஆசிரியராக வேண்டுமெனில் ஒவ்வொரு படிநிலையும் பின்னோக்கி சென்று நமக்குள்ளே பார்க்க வேண்டும். மாணவர்களின் கற்றல் பாணி, நம்பிக்கைகள், திறன்கள் போன்றவற்றில் உள்ள வேறுபாடுகளை ஆசிரியர் புரிந்து கொண்டு அவர்களுக்கு ஏற்ற கலைத்திட்டத்தினை உருவாக்குதல் வேண்டும். கற்பிப்பவர் மாணவர்களின் கலாச்சார பின்னணி மற்றும் அனுபவங்களை புரிந்து கொண்டு அவற்றை கல்வி செயல் முறையின் அனைத்து அம்சங்களிலும் பிரதிபலிக்க வேண்டும். ஆசிரியர் ஒரு சிறந்த கற்றல் சூழலை மாணவர்களிடையே உருவாக்க வேண்டும்.

முடிவுரை

வேற்றுமை என்ற பரந்த கூற்றானது புரிந்து கொள்ளவும் பயன்படுத்தவும் எளிதான ஒன்றில்லை. ஏனெனில் அவை சமுதாயத்தில் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு போன்றவற்றில் நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறையான விளைவுகளை அளிக்கிறது. மக்கள் அவற்றை நன்கு ஆழ்ந்து புரிந்து கொண்டு, அவை முடிவில் எவ்வித முடிவை கொண்டு வரும் என்று பொறுமையுடன் காத்திருக்க வேண்டும். கல்வி நிலையில் பள்ளிகள் அல்லது பல்கலைக்கழகங்களில் காணப்படும் வேறுபாடானது மாணவர்களின் கற்றல் செயல்முறை, சக

மாணவர்களுடன் ஓர் பரந்த அனுபவத்தை பகிர்ந்து கொள்ள வாய்ப்பளிக்கிறது. பள்ளிக்கு அப்பால் பரந்து விரிந்த சமுதாயத்தில் அவர்கள் வாழ தயார்செய்ய வேண்டும்.

விவாதத்திற்கும் சிந்தனைக்குமான வினாக்கள் :

1. இந்திய சமுதாயத்தின் காணப்படும் சமூக வேறுபாட்டின் பல்வேறு நிலைகளை விவரிக்க.
2. பிராந்திய வேறுபாட்டிற்கான காரணங்களையும், அவை எவ்வகையில் நமது தேசத்தை பாதிக்கின்றன என்பதையும் விவாதிக்க.
3. இந்தியாவில் காணப்படும் சமூக வேறுபாடுகளை களைவதற்கு கல்வியின் தேவையை விளக்குக.

நோக்கங்கள்:

இவ்வலகின் முடிவில் கற்போர்:

1. தனிநபர், வேறுபட்ட சமூகங்களின் கல்வித் தேவைகளை அடையாளம் காண்பர்.
2. இந்தியாவில் அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வியின் தேவையை விவரிப்பர்.
3. SSA, RMSA, RUSA வின் நோக்கங்களைப் பட்டியலிடுவர்.
4. அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி, இடைநிலைக் கல்வி கிடைக்கச்செய்வதில் உள்ள சவால்களை ஆராய்வர்.
5. ஒருங்கிணைந்த கல்வியை, உள்ளடங்கிய கல்வியிலிருந்து வேறுபடுத்துவர்.

அறிமுகம்

ஜனநாயக வெற்றிக்கும், நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படை தேவையாக கல்வி அமைகிறது. அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி (Universalisation of Elementary Education) என்ற இலக்கை அடைய பல கல்வி குழுக்கள் பரிந்துரை செய்ததின் அடிப்படையில் நிறைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி என்பது நமது தேசிய குறிக்கோளாக ஏற்கப்பட்டுள்ளது. இக்குறிக்கோளை அடைய நடுவண், மாநில அரசுகள் மிகுந்த முயற்சிகள் மேற்கொண்டுள்ளன.

இந்தியாவில் அனைவருக்கும் தொடக்க கல்வி

இந்திய அரசியலமைப்பின் சாசனப்பிரிவு 45-ன் படி “அரசு(நடுவண், மாநில அரசுகள்) பதினான்கு வயதிற்கு உட்பட்ட அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வியினை இச்சாசனம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட பத்து ஆண்டு காலத்திற்குள் வழங்க வேண்டும்” என உறுதியளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை நிறைவேற்ற அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி வழங்கவேண்டும்.

அனைவருக்கும் தொடக்க கல்வி பின்வரும் ஐந்து அம்சங்களை கொண்டது

1. அனைவருக்கும் கல்விப்பயில் வாய்ப்பு கிடைக்க செய்தல்.
 2. அனைவரையும் பள்ளியில் சேர்த்தல்.
 3. பள்ளியில் சேர்ந்த அனைவரையும் இருத்தி வைத்தல்.
 4. கல்வியில் அனைவரையும் பங்கு பெற செய்தல்.
 5. அனைவரையும் கற்றல் அடைவு பெற செய்தல்.
1. **அனைவருக்கும் கல்விப்பயில் வாய்ப்பு கிடைக்க செய்தல்**

6 முதல் 14 வயது வரையிலான அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் போதுமான பள்ளி வசதிகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். தொடக்கப்பள்ளியானது குழந்தைகள் வசிக்கும் இடத்திலிருந்து 1 கி.மீ. சுற்றுவட்டாரத்திற்குள் அமைய வேண்டும். எனவே, நாடெங்கும் தொடக்கப் பள்ளிகள் நிறைய திறக்க வேண்டும்.

2. அனைவரையும் பள்ளியில் சேர்த்தல்

அவ்வாறு தொடங்கப்பட்ட பள்ளியில் மாணவர் சேர்க்கை எவ்வாறு நடக்க வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்தல். அரசாங்கம் 6-14 வயதிலான குழந்தைகளை அப்பள்ளியில் சேர்க்க முடிவெடுத்துள்ளது. நாடு முழுதும் உள்ள அனைத்து பள்ளிகளிலும் போதுமான நடவடிக்கை எடுத்தல் அவசியம். புதிய கல்விக் கொள்கையின் (1986), '2015-க்குள் அனைவருக்கும் தொடக்கக்கல்வி' என்ற இலக்கை அடைதலுக்கு இச்செயல் பயனளிக்கும்.

3. பள்ளியில் சேர்ந்த அனைவரையும் இருத்தி வைத்தல்

மாணவர் சேர்க்கை ஒன்று மட்டுமே கொண்டு அனைவருக்கும் கல்வி என்ற இலக்கை எட்ட இயலாது. அவ்வாறு சேர்ந்த மாணவர்களை பள்ளியில் தொடர்ச்சியாக கல்வி கற்க செய்தல் அவசியமாகும். பள்ளிப்படிப்பு முடியும் வரை அவர்கள் ஏதேனும் காரணத்தால் பள்ளியிலிருந்து விலகாது இருத்தல் வேண்டும். ஒருவேளை இடையில் அவர்கள் பள்ளிப்படிப்பை தொடராவிடின், அனைவருக்கும் தொடக்கக்கல்வி என்ற இலக்கை எட்ட இயலாமல் போய்விடும்.

4. அனைவரையும் பங்கு பெற செய்தல்

அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி வழங்குவதில் சமுதாயத்தின் பங்களிப்பானது இன்றியமையாதது ஆகும். அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி என்ற திட்டத்தினை செயல்முறைப் படுத்துவதில் தனக்கு தேவையானவற்றை அடையாளம் கொள்வதில் சமுதாயம் பெரும் பொறுப்பு வகிக்கிறது. தொடக்கக்கல்விக்கு சம்மந்தப்பட்ட நிர்வாகத்தினர், உள்ளூர் சமுதாயத்தில் அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி வழங்குவதில் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் உதவி வழங்க வேண்டும்.

5. அனைவரையும் கற்றல் அடைவு பெற செய்தல்

கற்பவரின் கற்றல் அடைவை ஒட்டியே அனைவருக்கும் தொடக்க கல்வி என்ற இலக்கின் வெற்றி அமையும். 'குறைந்த பட்ச கற்றல் அடைவை' அடிப்படையாக கொண்டு கல்வி அடைவு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. குறைந்த பட்ச கற்றல் அடைவை மதிப்பீடு செய்ய தொடர்ச்சி மற்றும் முழுமையான மதிப்பீடு (Continuous and Comprehensive Evaluation) வலியுறுத்தப்படுகிறது. 2015-க்குள் "அனைவருக்கும் கல்வி" மூலம் அனைவரும் தொடக்க கல்வியினை அடைய உதவி புரியும்.

அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்விக்கான திட்டங்கள்

(அ) சர்வ சிக்ஷ அபியான் (SSA)

சர்வ சிக்ஷ அபியான் அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி என்ற குறிக்கோளை அடைய 2000-2001 –ஆண்டுகளில் கொண்டுவரப்பட்டது. சர்வ சிக்ஷ அபியான் என்றால் "அனைவருக்கும் கல்வி" என்பது பொருள்.

நாடு முழுவதும் பின்பற்றும் கல்வி முறையை மாற்றி கல்வித்தரத்தினை உயர்த்துவதே இதன் குறிக்கோளாகும். குழந்தைகள் தங்கள் அறிவையும், திறனையும் மேம்படுத்தவும் கல்வியில் சமவாய்ப்பினை வழங்கவும் எடுக்கப்பட்ட முயற்சியாகும்.

பஞ்சாயத்து, பள்ளி மேளாண்மை குழுக்கள், கிராமப்புற மற்றும் நகரப்புற தாழ்த்தப்பட்டோருக்கான குழுக்கள், பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகங்கள், பழங்குடி மக்கள் ஆலோசனை சபை, மற்றும் பிற தொடக்கப்பள்ளி நிர்வாகம் சார்ந்த உள்ளூர் அமைப்புகள் வெற்றிகரமாக இதில் பங்களிக்க முடிகிறது. இதன் முக்கிய நோக்கமாவது “2010-க்குள் 6 முதல் 14 வயதுக்கு உட்பட்ட அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் பயனுள்ள கல்வி அளிப்பதேயாகும்.”

SSA-வின் சிறப்பம்சங்கள்

1. அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி வழங்குவதில் தெளிவான கண்ணோட்டம்.
2. நாடு முழுவதிற்கும் தரமான அடிப்படைக் கல்வியினை வழங்க பொறுப்பேற்றல்.
3. அடிப்படை கல்வி மூலம் சமூக நீதியை மேம்படுத்த வாய்ப்பளிக்கப்படுகிறது.
4. இது மத்திய, மாநில, உள்ளூர் அரசாங்கத்தின் ஓர் கூட்டு முயற்சியாகும்.
5. மாநில அரசானது தொடக்கக் கல்வி வழங்குவதில் அவர்தம் தொலைநோக்கு பார்வை மேம்படுத்த வாய்ப்பளிக்கிறது.

SSA-வின் நோக்கங்கள்

1. 6-14 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு தொடக்கக் கல்வி வழங்குதல்.
2. குழந்தைகள் தத்தம் திறமைகளை பொருட்சார்ந்தும் தெய்வீகத்தன்மை சார்ந்தும் இயற்கை சூழலுக்கு ஏற்றவாறு முன்னேற்றம் அடைய வழிவகை செய்தல்.
3. குழந்தைகளுக்கு விழும கல்விசார் கற்றலுக்கு வாய்ப்பளித்தல்.
4. ஆரம்பகால குழந்தை பருவ கவனிப்பிற்கான முக்கியத்துவத்தினை உணர செய்தல்.

SSA-வின் குறிக்கோள்கள்

1. 2003-க்குள் அனைத்துக் குழந்தைகளும் பள்ளி, கல்வி உத்தரவாத மையம், மாற்றுப்பள்ளி ‘மீண்டும் பள்ளிக்கு’ முகாம் அமைத்தல்.
2. அனைத்து குழந்தைகளும் 2007 ஆம் ஆண்டுக்குள் 5 ஆண்டுகள் ஆரம்பப் பள்ளியை முடிக்க வைத்தல்.
3. அனைத்து குழந்தைகளும் தொடக்கக் கல்வியை 2010 ஆம் ஆண்டுக்குள் முடிக்க வைத்தல்.
4. தொடக்கக் கல்வி நிலையில் 2007-ஆம் ஆண்டிற்குள்ளும், இடைநிலைக்கல்வியை 2010-க்குள்ளும் சமூகம், பாலினத்திற்கு இடையே உள்ள இடைவெளியை இணைத்தல்.
5. 2010-ஆண்டிற்குள் அனைவரையும் பள்ளியில் இருத்திவைத்தல்.

அனைவரும் தொடக்கக்கல்வியினை அடைவதிலுள்ள சவால்கள்

அரசாங்கத்திடம் தொடக்கக்கல்வியை வெற்றிகரமாக்க பல்வேறு அணுகுமுறைகள் இருந்த போதிலும், இந்தியாவில் அனைவருக்கும் தொடக்கக்கல்வி என்ற நிலையை உருவாக்குவதில் நிறைய தடைகள் உள்ளன. அவற்றினைப் பற்றி கீழே காணலாம்.

(அ) அரசாங்கத்தின் கொள்கை

இந்திய அரசியலமைப்பின்படி 6 முதல் 14 வயது வரை உள்ள அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் இலவச கட்டாய கல்வி வழங்க வேண்டும் என்கிறது. ஆனால் இதுவரை குறித்த இலக்கை அடைய இயலவில்லை. இதற்கு முழுமுதற் காரணம் இந்திய அரசுத்திட்டங்கள் கருத்தியல்வாத அடிப்படையிலானது.

ஆதாரக் கல்வியானது தேசியக் கல்வியின் ஒரு அங்கமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இதனை குறிக்கோளாக கொண்டு தொடக்கப் பள்ளிகள் அடிப்படை பள்ளிகளாக உருவெடுக்கிறது. நமது தேசம் அதிக மக்கள் தொகையை கொண்டது. அதிகப்படியான தொடக்கப் பள்ளியை கொண்டு வருவதற்கு அதிக பொருட்செலவு செய்ய இயலாத நிலையில் உள்ளது.

(ஆ) கல்வி நிர்வாகம்

பெரும்பாலான மாநிலங்களில் அனைவருக்கும் தொடக்க கல்வி என்ற பொறுப்பானது வட்டாரம், முனிசிபாலிட்டி மற்றும் கல்வி மாவட்ட பொறுப்பாளர்களிடம் உள்ளது. தொடக்க கல்வி விரிவடைதலின் முன்னேற்றமானது திறன் குன்றிய பள்ளி நிறுவனங்களால் குறைந்து கொண்டே செல்கிறது. எனவே, இந்திய அரசாங்கமானது தொடக்கப்பள்ளிகளில் மாணவர்கள் சேர்வதையும் இருத்தி வைத்தலையும் கண்காணித்தல் வேண்டும்.

(இ) பணப்பற்றாக்குறை

தொடக்கப்பள்ளி நிலையில் பணச்செலவு ஒரு பெரிய பிரச்சினையாகவே உள்ளது. குறிப்பாக தொடக்கக் கல்வி வழங்கக்கூடிய உள்ளாட்சி பொறுப்பேற்றுள்ள உள்ளூர் நிறுவனங்களின் வருமானம் கட்டாய கல்வி வழங்கி செலவை ஈடுகொடுக்க இயலவில்லை.

(ஈ) பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை

தொடக்கக் கல்வியை அனைவருக்கும் கட்டாயமாக அளிக்க போதுமான பயிற்சிப் பெற்ற ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையாக உள்ளனர். இன்றைய சூழலில், பெரும்பாலான இளம் ஆசிரியர்கள் கிராமப்புறங்களில் பணிபுரிய விரும்புவதில்லை. இருப்பினும், கிராமப்புறங்களில்தான் அதிகப்படியான தொடக்கப்பள்ளிகள் உள்ளது. இதற்கு முக்கிய காரணம் தொடக்கப்பள்ளியில் ஆசிரியர்களுக்கு குறைந்த ஊதியம் வழங்குவதேயாகும்.

(உ) பள்ளி கட்டிடங்கள்

மூன்றாவது, நான்காவது அனைத்திந்திய கல்வி கணக்கெடுப்புக்களின்படி இலட்சக்கணக்கான கிராமங்களில் பள்ளிகள் இல்லாமல் உள்ளது தெரியவந்துள்ளது. அதன்படி ஏறக்குறைய 4 லட்சம் பள்ளிகளற்ற கிராமங்கள் இந்தியாவில் உள்ளதாக அறிகிறோம்.

(ஊ) பொருந்தா கலைத்திட்டம்

தொடக்கப் பள்ளிகளின் கலைத்திட்டமானது உள்ளூர் தேவைகளுக்கு மிகவும் பொருந்துவதாக இல்லை. கலைத்திட்டமானது குழந்தைகளுக்கு கல்வி தொடர்ச்சியாக கற்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினை தூண்ட வேண்டும். உள்ளூர் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும்

வகையில் கைவேலைப்பாடு அளிக்கும் கல்வியை தொடக்கப்பள்ளி வழங்க வேண்டும். மேலும், அத்தகைய கைவினைக் கல்வி திட்டமானது மிகுந்த பொருட்செலவில் இருத்தல் கூடாது.

(எ) தேக்கமும் கழிவும்

அர்ப்பணிப்பு குன்றிய ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்களின் பொருளாதார நிலை, கல்வி சூழலின்மை அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி வழங்குவதில் பெரிய தடைக்கற்கலாகத் திகழ்கிறது. எனவே, தேக்கத்தையும், கழிவையும் தொடக்கக் கல்வியில் குறைக்க நடைமுறை கல்வி அமைப்பினையும் கலைத்திட்டத்தினையும் மறுசீரமைப்பு செய்தல் வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாது போதிய எண்ணிக்கையில் பள்ளிக் கட்டிடங்கள், முறையான கற்பித்தல் முறைகள், பெற்றோர்களுக்கு கல்வி போன்றவை அளிக்க வேண்டும். ஏனெனில் இவை தான் தொடக்கக் கல்வி நிலையில் தேக்கத்தையும் கழிவையும் குறைக்க இயலும்.

(ஏ) சமூக தீங்குகள்

சமூக தீங்குகளான மூடநம்பிக்கை, எழுத்தறிவின்மை, குழந்தை திருமணம், தீண்டாமை, பர்தா அமைப்பு போன்றவை கட்டாய தொடக்கக் கல்விக்கு தடையாக அமைந்துள்ளது. ஒரு சில பெற்றோர் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு இளம் வயதிலேயே 'குழந்தை திருமணம் தடை சட்டத்திற்கு' எதிராக திருமணம் செய்து விடுகின்றனர். இது பள்ளிச் செல்லும் குழந்தைகளின் கல்வியை பெரிதும் பாதிக்கிறது. அறியாமையும், எழுத்தறிவின்மையும் இத்தகைய சமூக தீங்குகள் ஏற்படுவதற்கு காரணமாக அமைகிறது.

ராஷ்டிரிய மத்யமிக் சிக்ஷா அபியான் (RMSA)

ராஷ்டிரிய மத்யமிக் சிக்ஷா அபியான் (RMSA) இந்திய அரசால் 2009-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட திட்டமாகும். இது இடைநிலைக் கல்வியை மேம்படுத்தவும் தரத்தை முன்னேற்றவும் கொண்டுவரப்பட்டது.

மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் ராஷ்டிரிய மத்யமிக் சிக்ஷா அபியான் செயல்படுத்த ஓர் கட்டமைப்பினை கொண்டு வந்தது. இக்கட்டமைப்பானது அனைவருக்கும் இடைநிலைக் கல்வி வழங்க ஓர் தெளிந்த வழிகாட்டுதலை வழங்குகிறது. இது அனைவருக்கும் இடைநிலைக் கல்வி வழங்க மத்திய மாநில அரசுகளை ஒருசேர கொண்டு வரப்பட்ட ஓர் திட்டமாகும்.

இலவச மற்றும் கட்டாய தொடக்கக் கல்வியானது இந்தியாவிலுள்ள குழந்தைகளுக்கு அரசியலமைப்பு உரிமையாக உள்ளது. அனைவருக்கும் இடைநிலைக் கல்வி வழங்குவது அத்தியாவசமாக உள்ளது. இது வளர்ந்து வரும் பல நாடுகளில் ஏற்கனவே நடைமுறையில் உள்ளது.

RMSA-வின் தொலைநோக்கு பார்வையானது 14-18 வயதுள்ள குழந்தைகளுக்கு சிறந்த தரமான கல்வியை வழங்குவதாகும்.

RMSA திட்டங்களை செயல்படுத்த தமிழகத்தில் வசதி வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது நடுநிலைப்பள்ளிகளை உயர்நிலைப்பள்ளிகளாக மேம்படுத்த கண்காணிக்கிறது.

இடைநிலைக்கல்வியை உயர்த்த உள்கட்டமைப்பு, ஆசிரியர்கள் நியமனம் போன்றவற்றை செய்கிறது. இது மட்டுமல்லாது மாதிரி பள்ளிகள் மற்றும் கல்வியில் பின்தங்கிய பகுதிகளில் மாணவியர்களுக்கான விடுதி வசதி ஏற்பாடும் செய்து தந்துள்ளது.

RMSA-வின் குறிக்கோள்கள்

1. செயல்படுத்திய 5 வருடத்திற்குள்ளாக 2005-06ல் IX- X ஆம் வகுப்பின் சேர்க்கை விகிதம் 52.26%-திலிருந்து 75%-ஆக அடைவு பெறுதல்.
2. இடைநிலை அளவில் கல்வி தரத்தினை உயர்த்த அனைத்து இடைநிலைப் பள்ளிகளும் குறிப்பிட்ட விதிகளின்படி அமையச் செய்தல்.
3. இடைநிலைப் பள்ளி நிலையில் சேர்க்கை விகிதம் 90% மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளி சேர்க்கை விகிதம் 75% ஆக உயர்த்துதல்.
4. அனைவருக்கும் இடைநிலைக்கல்வி 2017-க்குள் வழங்குதல். (அதாவது 12வது 5 ஆண்டு திட்டத்தின் முடிவில்).
5. இடைநிலைப் பள்ளியின் அமைவிடமானது வீட்டிலிருந்து 5 கி.மீ. தூரமும், மேல்நிலைப் பள்ளிகள் 7-10 கி.மீ. தூரத்திலும் இருக்கச் செய்தல்.
6. பொருளாதார நிலையில் பின்தங்கிய பிரிவினர், பெண்கள், மாற்றுத்திறனாளிகள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டோர் சிறுபான்மையினருக்கு இடைநிலைக்கல்வி வழங்குதல்.
7. நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக மேம்படுத்துதல்.
8. இடைநிலைப் பள்ளிகளில் தேவையான உள்கட்டமைப்பு வசதிகளை பலப்படுத்துதல்.

அனைவரும் இடைநிலைக் கல்வியினை அடைவதிலுள்ள சவால்கள்

நகர்புறங்களில் மாணவியர் சேர்க்கை அதிகமாக இருந்த போதிலும் பழங்குடி இனத்தவர் மற்றும் கிராமப்புறங்களில் மிகவும் குறைந்தே காணப்படுகிறது.

பள்ளிச் சேர்க்கை நடக்காததற்கான காரணங்கள்

1. பெண் கல்வியின் முக்கியத்துவம், அதன் பயன்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வின்மை.
2. பெற்றோர் எழுத்தறிவின்மை, ஏழ்மை காரணமாக அவர்களிடமிருந்து இருந்து போதுமான ஊக்கமின்மை.
3. குழந்தை திருமணம்.
4. பெண் குழந்தைகளுக்கு வீட்டிலும், பள்ளிக்குள்ளும், பள்ளிக்கு வெளியேயும் நடக்கும் வன்கொடுமை.
5. சில குழந்தைகள் எப்பொழுதும் வீட்டின் நினைவால் வாடுவர்.
6. பழங்குடி மக்களுக்கு போதுமான பேருந்து வசதியும், பேருந்து கட்டணமும் செலுத்த இயலாமை.
7. கிராமப்புறங்களில் வாழும் பெற்றோர் தம் பெண் குழந்தைகளுக்கு 18 வயதிற்கு முன்பாகவே திருமணம் முடித்து வைத்தல்.
8. குடும்ப வறுமை காரணமாக குழந்தைகள் வேலைக்கு செல்லும் நிலைமைக்கு தள்ளப்படுகின்றனர்.
9. குழந்தை கல்வித் தொடர ஆசிரியர்களிடம் போதுமான ஆயத்தமின்மை.
10. குழந்தைகளின் முன்னேற்றத்தில் பெற்றோரின் அதிக ஈடுபாடினமை. அதாவது, குழந்தைகளின் பள்ளி செயல்பாடுகள், வீட்டுப்பாடங்கள், வழிகாட்டுதல், ஆதரவு வழங்குதல் போன்றவற்றில் சுணக்கம் காட்டுவது.

அனைவருக்கும் உயர்கல்வி இயக்கம் (RUSA)

இச்செயல் திட்டமானது ஜூன் திங்கள் 8-வது நாள் 2013-ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசின் மனிதவள மேம்பாட்டுத்துறையின் மூலம், மாநில அரசு, யூனியன் பிரதேசங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

RUSA-வின் கூறுகள்

புதிய பல்கலைக்கழகங்களை உருவாக்குதல், தன்னாட்சி கல்லூரிகளை பல்கலைக்கழகங்களாக மேம்படுத்துதல் போன்றவை இத்திட்டத்தின் முக்கிய கூறுகளாகும். மற்றொரு முயற்சியாக, ஏற்கனவே இயங்கி கொண்டிருக்கும் கல்லூரிகளை மாதிரி கல்லூரிகளாக மாற்றுவது. திறன் மேம்படுத்த வேண்டி தொழிற்கல்வியானது உயர்கல்வி இயக்கத்துடன் (RUSA) சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது ஒருபுறமிருக்க, மறுசீரமைப்பு, கட்டிடத் திறன், மறுமலர்ச்சியை RUSA ஆதரிக்கிறது.

RUSA-வின் நோக்கங்கள்

1. மொத்தப் பதிவு விகிதமாக 12-வது திட்டத்தின் முடிவில், 25.2% இலக்கு மற்றும் 13-வது திட்டத்தின் முடிவில் 32% இலக்கினையும் அடைதல்.
2. மாநில நிறுவனங்களின் ஒட்டுமொத்த தரத்தினை மேம்படுத்த குறிப்பிட்ட நெறிமுறைகள் மற்றும் தரநிலைகள் வழங்கி கட்டாய தர உத்தரவாதமாக்கல்.
3. மாநில உயர்கல்வி முறையில் சீர்திருத்தங்களை கொணர் மாநில அளவிலான நிறுவனங்களின் அமைப்பினை திட்டமிடுதல், கண்காணித்தல், மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்களின் தன்னாட்சி மற்றும் நிறுவனங்களின் ஆளுமையை மேம்படுத்துதல்.
4. இணைத்தல், கல்வி செயல்பாடு, தேர்வு அமைப்பில் சீர்திருத்தங்களை உறுதி செய்தல்.
5. அனைத்து உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் போதுமான தரமான ஆசிரியர்கள் உள்ளனரா என உறுதி செய்தல் மற்றும் வேலை வாய்ப்பானது அனைத்து நிலைகளில் திறனை வளர்க்கிறதா என உறுதி செய்தல்.
6. உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் ஆராய்ச்சி, புதுமைகளை தன்னகத்தே இருக்க அர்ப்பணிப்பு கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்குதல்.
7. சேர்க்கை இலக்குகளை அடைவதற்காக புதிய நிறுவனங்களை தொடங்குதல். மேலும் ஏற்கனவே நிறுவப்பட்ட நிறுவனங்களில் கூடுதல் திறனை உருவாக்குதல்.
8. கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் சிறந்த கல்வி நிறுவனங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் உயர் கல்விக்கான பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகளை சரி செய்தல்.
9. மாற்றுத் திறனாளிகள், சிறுபான்மையினர், பெண்கள், கல்வியாலும் சமூகத்தாலும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், தாழ்த்தப்பட்டோர்க்கு, பழங்குடியினருக்கு உயர்கல்வி வாய்ப்பு வழங்குவதன் மூலம் உயர்கல்வியில் சமவாய்ப்பினை மேம்படுத்துதல்.
10. மாநில பல்கலைக்கழகங்களில் தன்னாட்சியை மேம்படுத்துதல்.

RUSA-வின் சிறப்பம்சங்கள்

1. பல கல்லூரிகளை ஒன்றாக சேர்த்தும், நிறுவப்பட்ட தன்னாட்சி கல்லூரிகளை மேம்படுத்தியும் புதிய பல்கலைக்கழகங்களை உருவாக்குகிறது.

2. புதிய மாதிரி பட்டப்படிப்பு கல்லூரிகள், புதிய தொழிற் கல்லூரிகளில் உருவாக்கி கல்லூரிகளுக்கும், பல்கலைக்கழகத்திற்கும் உள்கட்டமைப்பு வசதிகளை வழங்குகிறது.
3. கல்வி நிர்வாகிகளின் தலைமைப்பண்பு மேம்பாடு, ஆசிரியர் பணியிடங்கள் நிரப்புதல், ஆசிரியர் மேம்பாட்டு திட்டங்கள் போன்றவை இத்திட்டத்தின் முக்கிய பகுதியாகும்.
4. தொழிற்கல்வியை உயர் கல்வித் துறையுடன் இணைக்க தனித்தனி பிரிவினை RUSA அமைத்துள்ளது.
5. சீர்திருத்தம், மறுசீரமைப்பு, நிறுவனங்களின் திறன் மேம்பாட்டிற்கு ஆதரவு அளிக்கிறது.
6. அரசாங்கத்தின் திறன் மேம்பாட்டினை, போதுமான தலையீடுகள் மூலம் ஒருங்கிணைக்கிறது.
7. தரம், ஆராய்ச்சி மற்றும் புதுமைளானது போன்றவற்றை மாநிலம் மற்றும் நிறுவனங்களிடையே ஆரோக்கியமான போட்டி சூழலை ஏற்படுத்துகிறது.
8. கல்வி, தேர்வுசீர்திருத்தம், ஆளுமை போன்றவற்றை உறுதிப்படுத்துதல் மூலம் பள்ளிக்கல்வி மற்றும் உயர்கல்விக்கு இடையே இணைப்பினை ஏற்படுத்துகிறது.

RUSA-வின் நிதி அமைப்பு

1. மைய நிதியளிப்பு நெறிமுறை, விளைவு சார்ந்ததாக இருக்கும்.
2. மனிதவள மேம்பாட்டுத்துறையானது மாநில அரசு மூலம் நிதி உதவியினை பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் கல்லூரிகளுக்கும் வழங்கும்.
3. மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படும் நிதியானது மாநில உயர் கல்வித் திட்டங்களின் SHEP (State Higher Education Plan) உயர் மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறது.
4. ஒவ்வொரு நிறுவனமும் இத்திட்டத்தின் கீழ் உள்ள அனைத்து கூறுகளுக்கும் நிறுவன முன்னேற்ற திட்டத்தினை IDP (Institutional Development Plan) தயார் செய்ய வேண்டும்.
5. மாநில அளவில் உயர் அடுக்குகளை மாநில உயர்கல்வி திட்டத்தோடு (SHEP) சேர்த்த பின் நிறுவன மேம்பாட்டு மாநில அளவோடு ஒருங்கிணைக்கப்படும்.
6. மாநில உயர்க் கல்வி சபைகள் திட்டமிடுதல் மற்றும் மதிப்பீட்டினை மேற்கொள்கிறது.

RUSA அடைவில் உள்ள சவால்கள்

(அ) பாலின வேறுபாடு

தேசிய மாதிரி ஆய்வு அமைப்பு மிக சமீபத்தில் நடத்திய மதிப்பீட்டின் மூலம், உயர்கல்வியின் சேர்க்கை ஆண்களுக்கு 22.8 சதவீதமாகவும் பெண்களுக்கு 15.8 சதவீதமாகவும் காட்டுகிறது. கல்வி மற்றும் மருத்துவம் தவிர்த்து அனைத்து துறைகளிலும் பெண்களை காட்டிலும் ஆண்களே அதிக அளவில் சேர்க்கையடைந்துள்ளனர்.

(ஆ) போதுமான உள்கட்டமைப்பு வசதியின்மை

அதிகப்படியான நிறுவனங்கள் அடிப்படை உள்கட்டமைப்பு வசதியினை போதியளவு மேம்படுத்திக்கொள்வதில்லை.

(இ) குறைந்த தொழிற்துறை பயிற்சி

நிறுவனங்களுக்கும் தொழிற்கூடங்களுக்கும் இடையே நல்லுறவு மிகவும் அவசியம். தொழிற்துறைகளை கலைத்திட்டமிடலில் ஈடுபடுத்துதல், தகவல் தொகுப்புப் பணியில் ஈடுபடுத்தாமை.

(ஈ) ஆசிரியர் பற்றாக்குறை

நிறுவன வளர்ச்சிக்கும், மாணவர் சேர்க்கையின் அளவிற்கும் ஏற்றார் போன்று ஆசிரியர், மாணவர் விகிதத்தில் ஓர் சமநிலையின்மை காணப்படுகிறது.

(உ) குறைந்த அளவு ஆராய்ச்சி

ஒட்டுமொத்த சேர்க்கையில் ஒரு சதவீதத்திற்கும் குறைவான அளவே சேர்க்கைகள் ஆராய்ச்சி படிப்பு மாணவர்களின் சேர்க்கையுள்ளது.

(ஊ) பல்கலைக்கழகங்களில் அதிகப்படியான கல்லூரிகளின் இணைப்பு

புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட அனைத்து கல்லூரிகளும் மாநில பல்கலைக்கழகங்களோடு இணைவு பெற்று பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இணைவு அமைப்பில் அதிகப்படியான சுமையை அளிக்கிறது. ஆகவே, பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வி, ஆய்வின் தரம் குறைகிறது.

ஒருங்கிணைந்த கல்வி

ஒருங்கிணைந்த கல்வியானது இயல்பான பள்ளி அமைப்புடன் சிறப்பு தேவையுடைய குழந்தைக்கான கல்வியையும் குறிக்கிறது. ஒருங்கிணைந்த கல்வியானது மாணவர்களை ஒரு முழு மனிதனாக கருதும் முறைகளிலே கவனம் செலுத்துகிறது. இதன் முக்கிய நோக்கம் எப்படியாவது ஒரு நல்ல வேலையை தேடிக்கொள்வதற்காகவோ அல்லது பெரும் பணம் ஈட்டச்செய்வதற்காகவோ அல்ல மாறாக முழு மனிதனை உருவாக்குவதாகும்.

ஒவ்வொரு மனிதனின் மனம், உடல், உணர்வு போன்றவை ஒரே சமயத்தில் ஒருங்கிணைந்து காணப்படுகிறது. ஒருங்கிணைந்த கல்வி என்பது தேசியக் கல்விக் கொள்கை (1986)-யின் வெளிப்பாடாகும். இது அனைவருக்கும் சமவாய்ப்பு அளிப்பது மட்டுமல்லாமல் வெற்றியையும் தருவதாகும். இந்த ஒருங்கிணைத்தலானது இயலாமையுடைய குழந்தைகளுக்கும் சாதாரண குழந்தைகளுக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியை குறைக்கச் செய்யும் செயல் முறையை குறிக்கும்.

ஒருங்கிணைந்த கல்வியின் சிறப்பம்சங்கள்

1. இயலாமையுடைய குழந்தைகள் மற்றவர்களிடமிருந்து தங்களை வேறுபடுத்தி பார்த்து கொள்வதற்கு மாறானது.
2. இயலாமையுடைய குழந்தைகளிடையே காணப்படும் தாழ்வு மனப்பான்மையை நீக்குவதற்கு உதவுகிறது.
3. ஒப்பார் குழுவின் உதவியுடன் இயலாமையுடைய மாணவர்கள் இணைந்து கற்க உதவியாக உள்ளது.
4. சாதாரண குழந்தைகளுடன் இயலாமையுடைய குழந்தைகள் பள்ளி வாழ்க்கையை கொண்டாட வாய்ப்பளிக்கிறது.
5. சமூக ஒருங்கிணைப்பை உறுதி செய்கிறது.
6. இது சாதாரண குழந்தைகளின் மத்தியில் இயலாமையுடைய குழந்தைகளின் பாசம், அன்பு, மரியாதையை உள்ளீட்டு கொள்கிறது.
7. இயலாமையுடைய மாணவர்கள் தம் சக மாணவர்களுடன் சேர்ந்து கல்வி கற்க ஊக்கமுட்டுதல்.

இயலாமையுடைய குழந்தைகளுக்கான ஒருங்கிணைந்த கல்வி

இந்திய அரசாங்கமானது இயலாமையுடைய குழந்தைகளுக்கான ஒருங்கிணைந்த கல்வியை கொண்டு வந்துள்ளது. இத்தகைய குழந்தைகள் வாழ்வில் தைரியமும் தன்னம்பிக்கையும் பெற்று சமுதாயத்தோடு இயைந்து வாழ்வதே இத்திட்டத்தின் ஒட்டுமொத்த குறிக்கோளாகும். கல்வி வாய்ப்பினை இயலாமையுடைய குழந்தைகளுக்கு வழங்குவதற்காக மத்திய அரசால் கொண்டுவரப்பட்ட ஓர் திட்டமாகும்.

ஒருங்கிணைந்த கல்வியானது இந்திய அரசாங்கத்தின் நலத்திட்ட அமைச்சகத்தால் 1974-ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட ஓர் திட்டமாகும். இத்திட்டத்தின் கீழ் குழந்தைகளுக்கு புத்தகங்கள், எழுது பொருட்கள், பள்ளிச் சீருடைகள், போக்குவரத்து, சிறப்பு சாதனங்கள் மற்றும் கருவிகளை வழங்க நிதியுதவி அளித்து வருகிறது. பள்ளிகளில் இத்திட்டத்தினை செயல்படுத்த நமது மாநில அரசு 50 விழுக்காடு பண உதவியை அளித்து வருகிறது. ஆனால் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர், இயலாமையுடைய குழந்தைகள் மற்றும் அவர்களுக்கான கல்வித் தேவையை புரிந்து கொள்ளும் விழிப்புணர்வு இல்லாத காரணத்தால் அத்திட்டத்தை வெற்றிகரமாக செயல்படுத்தவில்லை.

உள்ளடங்கிய கல்வி

ஒருங்கிணைந்த கல்வியை விட இது பரந்த மற்றும் விரிவான கருத்துக்களை உள்ளடக்கியது. உள்ளடங்கிய கல்வியில், சிறப்பு திட்டங்களான உள்கட்டமைப்பு, சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்ட வகுப்பறைகள், சிறப்பு கலைத்திட்டங்கள் போன்றன இடம்பெற்றிருக்கின்றன. சிறப்பு தேவை கொண்ட சில குழந்தைகள் அதே வகுப்பறையிலோ அல்லது வேறு வகுப்பிலோ அமர வைக்கலாம். உதாரணமாக, காது கேளாத குழந்தைகளுக்கு ஒலிக்கருவி அளித்து காது கேட்க வைப்பது. கண்பார்வையற்ற குழந்தைகளுக்கு பிரெய்லி முறை அமைந்த புத்தகங்கள் வழங்குவது.

உள்ளடங்கிய கல்வியின் அடிப்படைக் கொள்கைகள்

1. உள்ளூர் பள்ளிகளானது சமுதாயங்கள் மற்றும் கலைத் திட்டத்திலிருந்து விலகி இருப்பதை தவிர்த்து, இயலாமையுடைய மாணவர்களின் பங்களிப்பை உயர்த்துதல்.
2. பள்ளியிலுள்ள கலாச்சாரம், கொள்கைகளை மறுசீரமைத்து அவை பலதரப்பட்ட மாணவர்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்தல்.
3. மாணவர்களிடையே காணப்படும் வேற்றுமைகளை இயல்பாக கருதி அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளுதல்.
4. மாணவர்களிடையே காணப்படும் பலதரப்பட்ட தேவையை பூர்த்தி செய்தல்.
5. கற்றல் உத்திகள், பொருத்தமான கலைத்திட்டம் மூலம் அனைத்து மாணவர்களுக்கும் தரமான கல்வியை அளித்தல்.

உள்ளடங்கிய கல்வியின் பயன்கள்

1. இக்கல்வி முறையானது, கற்றலை எளிதாக்கவும், வரவேற்கதக்கதாகவும், சமுதாயத்தில் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவும் பயனளிக்க கூடியதாகவும் உள்ளது.
2. எவ்வகையான கற்போரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் நெகிழ்வுத்தன்மை கொண்டதாக இக்கல்வி அமைப்பு உள்ளது.
3. ஏதோ ஒரு காரணத்தால் பள்ளியை விட்டு விலகிய மாணவர்கள் இயல்பான மாணவர்களுடன் சேர்ந்து கல்வி கற்கும் வாய்ப்பினை பெறுகின்றனர்.
4. இயலாமையுடைய குழந்தைகளும் கற்பதற்கு ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர்.
5. தங்களது தன்னம்பிக்கையையும் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளவும், சவால்களை எதிர்கொள்ளவும் சகமாணவர்களின் உதவியுடன் கற்கின்றனர்.

உள்ளடங்கிய கல்வியை செயல்படுத்துவதில் உள்ள சிரமங்கள்

ஒவ்வொரு தனிநபரின் பண்பியல்புகளானது, பள்ளிச் செயல்பாடுகளுக்கும் கலைத்திட்டத்திற்கும் பொருந்துவதாக இருத்தல் வேண்டும். மாணவர்களின் தேவைக்கு ஏற்ப பரிசோதிக்கப்பட்ட கற்பித்தல் முறைகள், நுணுக்கங்கள் மற்றும் கற்பித்தல் துணைக்

கருவிகள் இல்லை. ஆசிரியர்கள் மற்றும் பயிற்சி பெற்ற பணியாளர்கள் சவால் மிக்க மாணவர்களை ஆர்வத்துடன் பங்களிக்க செய்தல் வேண்டும். இயலாமையுடைய மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் சக மாணவர்களின் உதவி சரிவர கிடைக்காமல் போகலாம். அவர்களின் தேவைக்கு போதுமான வசதிகள் மற்றும் கற்பித்தல் கருவிகள் இல்லாத காரணத்தால் பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். அவர்களின் இயலாமையினால் தாழ்வு மனப்பான்மையும் ஏற்படுகிறது.

வ.எண்	ஒருங்கிணைந்த கல்வி	உள்ளடங்கிய கல்வி
1	இயலாமையுடைய மாணவர்களை ஒருங்கிணைப்பதில் சொந்த வரம்புகளை கொண்டது.	இயலாமையுடைய மாணவர்களை ஒருங்கிணைப்பதில் சொந்த வரம்புகள் எதுவும் இல்லை. இதன் முக்கிய நோக்கம் கல்வியிலிருந்து விலகிய அனைவரையும் சேர்த்துக்கொள்ளுதல்.
2	செலவு அதிகம் இல்லை	ஆசிரியர்களை நியமிப்பது, கலைத்திட்டம், உள்கட்டமைப்பு போன்றவற்றிற்கு மிகுந்த செலவு ஏற்படுகிறது.
3	இயலாமையுடைய மாணவர்களும் அனைத்து மாணவர்களும் பின்பற்றக்கூடிய கலைத்திட்டத்தை அதே பள்ளி நேரத்தில் பயிலலாம்.	இயலாமையுடைய மாணவர்களுக்கான சிறப்பு கலைத்திட்டத்தை வடிவமைக்கவேண்டும்.
4	இயலாமையுடைய அல்லது மீத்திறன்மிக்க மாணவர்கள் இயல்பான வகுப்பறையில் அமர்கின்றனர்	தேவைக்கு ஏற்ப சிறப்பு வகுப்பறைகள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.
5	முறையானத் திட்டமிடல் தேவைப்படுவதில்லை	முறையானத் திட்டமிடல் தேவைப்படுகிறது.

டெல்லர் குழு அறிக்கை

(அ) அமைதியான வாழ்க்கைக்கான கல்வி

கல்வியானது, “அறியாமை, போர், ஏழ்மை போன்றவற்றை குறைத்து ஓர் ஆழ்ந்த நல்லிணக்கத்தை மனித மேம்பாட்டிற்கு அளிப்பதே ஆகும்”

டெல்லர் கூற்றுப்படி “கல்வி என்பது அறிவுத்திறனை மேம்படுத்தும் ஓர் தொடர்ச்சியான செயல்பாடாகும். அது மட்டுமல்லாது தனிநபர், குழுக்கள் மற்றும் தேசத்திற்கிடையே ஒரு நல்லுறவினை ஏற்படுத்துகிறது.”

இக்குழுவானது 21-ஆம் நூற்றாண்டின் ஒரு சில மையப் பிரச்சினைகளை அடையாளங்கண்டது. அவை யாவன:

1. உள்ளூர் மற்றும் உலகளாவிய மக்களிடையே உள்ள இறுக்கமான குழல்.

2. கலாச்சாரம் ஒருபுறம் உலகளாவிய நிலையில் இருக்க, இம்மேம்பாடானது மற்றொரு புறம் பகுதியாக இருப்பது, தனிநபர்க்கும் உலகளாவிய மக்களுக்கும் இடையே ஓர் இறுக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.
3. இந்திய மக்களிடையே காணப்படும் மற்றொரு இறுக்கமான சூழல் பாரம்பரியத்திற்கும் நவீனத்திற்கும் உட்பட்டதாகும்.
4. நல்ல தரமான வாய்ப்பு பெற்று நல்ல நிலைக்கு வர வேண்டும் என்ற பதற்றம் தோன்றுகிறது.
5. அதிகப்படியான அறிவுப் பெருக்கத்திற்கும் மனிதர்கள் அவற்றை தன்வயப்படுத்தி கொள்வதற்கும் இடையே உள்ள பதற்ற நிலை.
6. கல்வியானது தனிநபர், குடும்பங்கள், பள்ளிகள், சமுதாயங்கள் மற்றும் குழுக்களிடையே உள்ள மோதல்களை தடுத்து அமைதியான சூழலை ஏற்படுத்துவதாகும்.

டெல்லார் குழு அறிக்கை-கல்வியின் நான்கு தூண்கள்

வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றல் என்பது குழந்தை பருவம் முதல் முதிர் பருவம் வரை உள்ள மனிதர்களின் அனைத்து நிலைகளிலும் அறிவு, திறன்கள் போன்றவற்றை உள்ளடங்கிய ஓர் தத்துவமாகும். அது மட்டுமல்லாது கற்றல் என்பது அறிவுசார் செயல்பாடு மட்டுமின்றி அவை தனிநபரின் வாழ்க்கையில், அதாவது சமுதாயத்தில் அவர்களின் பங்கு, பணிபுரியும் இடத்தில் அவர்களுடைய செயல்திறன், சுய மேம்பாடு போன்ற அனைத்திற்கும் வழிவகுக்கும்.

வாழ்நாள் முழுவதும் கல்விக்காக ஓர் கருத்தமைவு கட்டமைப்பு UNESCO-வின் கல்விக்கான பன்னாட்டுக் குழுவால், 21-ஆம் நூற்றாண்டின் ஐரோப்பிய குழுவின் முன்னாள் தலைவர் டெல்லார் அவர்களின் தலைமையில் தொடங்கப்பட்டது. இக்குழுவின் அறிக்கை (1996), “கற்றல்: நம்முள் உள்ள புதையல்.” (Learning: The Treasure Within) எனப்படும்.

இவ்வறிக்கையானது, வாழ்நாள் முழுவதும் கல்வி என்பதை கீழ்க்கண்ட நான்கு தூண்களை அடிப்படையாக கொண்டது.

1. தெரிந்துகொள்ள கற்றல்
2. செய்வதற்கு கற்றல்
3. ஒன்றாக வாழ்வதற்கு கற்றல்
4. எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு கற்றல்

தெரிந்து கொள்ள கற்றல்

கல்வியானது நாம் இவ்வுலகத்தில் வாழத் தேவையான அறிவு மற்றும் திறன் மேம்பாட்டினை உள்ளடக்கியது. இத்திறன்களாவன எழுத்தறிவு, எண்கள் மற்றும் சிந்தனை ஆகும். பரந்த பொதுஅறிவினை போதுமான அளவு கற்று, பின் அதனை ஒவ்வொரு சிறிய அளவினான பாடத்தில் ஆழ்ந்து படித்தல். அதாவது நம் வாழ்நாள் முழுவதும் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

செய்வதற்கு கற்றல்

தொழில் வெற்றிக்கு தேவையான கணினி பயிற்சி, நிர்வாகப் பயிற்சி, தொழிற் பயிற்சி போன்ற திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ளுதல். தொழில் திறனிற்கு மட்டுமல்லாமல் பல்வேறு சூழலில் நாம் திறனுடன் திகழ வாழ்நாள் முழுதும் கல்வி தேவைப்படுகிறது.

ஒன்றாக வாழ கற்றல்

இது சமூகத்திறன்கள் மற்றும் மதிப்பு போன்றவற்றை உள்ளடக்கியது. பிறரை பற்றி புரிந்து கொண்டு வாழும் திறனையும் மனப் போராட்டத்தினையும் சமாளிக்க கற்றுக் கொள்ளுதல், கூட்டாக சேர்ந்து செயல் திட்டங்களை கையாளவும் கற்றுக் கொள்கின்றனர். எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு கற்றல்

இது தனிநபர் மேம்பாட்டினை வளர்க்கும் செயல்பாடுகளை உள்ளடக்கிய ஆக்கத்திறன் மற்றும் கண்டுபிடிப்புகளுக்கு வழிவகை செய்கிறது.

முடிவுரை

அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி என்பது அனைத்து மக்களின் மேம்பாட்டுடன் நெருக்கமாகத் தொடர்புடையது. குறிப்பிடத்தக்க குடிமக்கள் வறுமை கோட்டிற்கு கீழ் வாழ்வதால், 6-14 வயதுக்கு உட்பட்ட அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வி வெற்றி பெறாததற்கு காரணமாக அமைகிறது. அவ்வப்போது எழும் பிரச்சினைகளிலிருந்து மீண்டு, பொருத்தமான உத்திகளை அளிப்பதன் மூலம் அனைவருக்கும் கல்வி என்ற இலக்கை எட்ட முடியும்.

விவாதத்திற்கும் சிந்தனைக்குமான வினாக்கள் :

1. அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வியின் தேவையை விளக்குக.
2. SSA-வின் நோக்கங்கள், குறிக்கோள்கள் மற்றும் சிறப்பம்சங்களை விவாதிக்க.
3. RUSA-வின் நிதி அமைப்பையும், சிறப்பம்சங்களையும் விவரிக்க.
4. இந்தியாவில் ஒருங்கிணைந்த கல்வியின் தேவையை ஆய்வு செய்க.
5. டெல்லர் குழு அறிக்கையின்படி அமைதியான வாழ்க்கைக்கான கல்வியின் நான்கு தூண்களை விளக்குக.

நோக்கங்கள்

இவ்வலகின் முடிவில் கற்போர்

1. இந்திய அரசியலமைப்பின் முக்கியத்துவத்தினை புரிந்து கொள்வர்.
2. இந்திய குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளையும், கடமைகளையும் அறிந்து கொள்வர்.
3. கல்வி சார்ந்த அரசியலமைப்பின் நெறிமுறைகளையும், வழிகாட்டுதல்களையும் அறிந்து கொள்வர்.
4. கல்வி உரிமைச் சட்டத்தின் சிறப்பம்சங்களை ஆய்வர்.

முன்னுரை

1947 - ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15 - ஆம் நாள் இந்தியா, ஆங்கிலேய அரசின் ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற்றது. இந்திய அரசியல் அமைப்புச்சட்டத் தொகுப்பை உருவாக்கிட அப்போது செயல்பட்ட இடைக்கால அரசின் சட்ட அமைச்சர் டாக்டர் B.R. அம்பேத்கார் தலைமையில், பல்வேறு துறைகளில் புகழ்பெற்று விளங்கியவர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட அரசியல் நிர்ணய சபை நிறுவப்பட்டது. இச்சபையால் உருவாக்கப்பட்ட இந்திய அரசியல் சாசனம் (Constitution of India) நீண்ட விவாதங்களுக்குப்பிறகு 1949 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 26-ஆம் நாள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, 1950 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 26-ஆம் நாள் முதல் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இந்திய அரசியல் சாசனம் நம் நாட்டு மக்களின் நம்பிக்கையையும் விழைவுகளையும் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

அ). இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முகப்புரை (Preamble of the Constitution of India)

இந்திய அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தின் முகப்புரையானது பின்வருமாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது அதில் திருத்தம் 42 ன் மூலம் 1976 ஆம் ஆண்டு சமத்துவ சமுதாயம், மதச்சார்பின்மை, ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு போன்றவைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

“இந்தியாவின் குடிமக்களாகிய நாங்கள் இதன் மூலம் கண்ணியத்துடன் வலியுறுத்தி இந்தியாவின் இறையாண்மையை சமூக சமத்துவத்துடன் கூடிய மத சார்பற்ற ஜனநாயக குடியரசாக உருவாக்க உறுதி புணுவதோடு, இந்திய குடிமக்கள் அனைவருக்கும் பாதுகாப்பான, சமூகநீதி , பொருளாதார நீதி மற்றும் அரசியல் சார்ந்த நீதியுடனும் சிந்தனை செய்தலில் வெளிப்படுத்துதலில் நம்பிக்கையில் மற்றும் மதவழிபாடுகளில் சுதந்திரத்துடனும், எல்லோருக்கும் சம அந்தஸ்து மற்றும் சமவாய்ப்புடனும் மற்றும் தனிமனித கண்ணியத்துடன் கூடிய சகோதரத்துவத்துடன் இந்தியாவின் ஒற்றுமையையும் ஒருமைபாட்டையும் பாதுகாப்போம் என்றும் உறுதியுடன் தீர்மானிக்கிறோம். இந்திய மக்களாகிய நாம் நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம் சகோதரத்துவம், ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமதர்ம சமயசார்பற்ற ஒருமைப்பாடுடைய குடியாட்சியை நிறுவுகிறோம்”. இதில் உள்ள நான்கு முக்கிய அடிப்படைகளும் கீழ்க்கண்டவாறு விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

(1) நீதி (Justice)

சமூக, பொருளாதார, அரசியல் தொடர்பானவை. சமூகம் பல்வேறு பிரிவு மக்களையும் குழுக்களையும் கொண்டது. தனிநபர் உரிமைகள் காக்கப்பட வேண்டும் என்பதோடு, சமூகத்தேவைகளும் முன்னேற்றமும் கருத்தில் கொள்ள பட வேண்டும் என்பது உறுதி செய்யப்படுதலைப் குறிப்பதே நீதி, அவை மூவகைப்படும், அவையாவன.

(1) சமூகநீதி (Social Justice)

சாதி, மதம், இனம், பால் அடிப்படையாக வேறுபடுத்துவதை அரசியலமைப்புத் தடை செய்கிறது ஆனால், சமூகம் மற்றும் கல்வியில் பின்தங்கியுள்ள குடிமக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக, அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

(2) பொருளாதார நீதி (Economic Justice)

அரசியலமைப்பில் தோற்றுவாயில் உறுதியளிக்கப்பட்டுள்ள, நியாயமான பொருளியல் முறைமையை உருவாக்குவதே நெறிசெய்கோட்பாடுகள், குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளன. பொருளாதார நீதி என்றால் ஒவ்வொருவரின் கண்ணீரைத்துடைப்பதே என்று நீதிபதி கிருஷ்ண ஐயர் அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

(3) அரசியல் நீதி (Political Justice)

சமூகத்தில் ஒவ்வொருவரும் சுதந்திரமாக அரசியலில் ஈடுபடவும், தங்களது கருத்துக்களை தெரிவிப்பதற்கும், சட்டசபை மற்றும் பாராளுமன்ற தேர்தல்களில் ஈடுபடவும் அனைவருக்குமான சமத்துவத்தை அரசியல் சார்ந்த நீதி அளிக்கிறது. இதுபோல் சமூகத்தில் நலிவுற்ற மற்றும் பழங்குடியினருக்கு சிறப்பு சலுகைகள் வழங்கும் வகையில் சில சட்டசபை மற்றும் பாராளுமன்ற தொகுதிகள் அவர்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால் நலிவுற்ற தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினர்களின் குரல் அரசியல் அரங்கத்தில் ஒலிக்கிறது.

(ii) சுதந்திரம் (Freedom)

சிந்தனை, பேச்சு, எழுத்து, நம்பிக்கை, மற்றும் வழிபாடு தொடர்பானவை. சுதந்திரத்தைப் பற்றித் தோற்றுவாய் குறிப்பிடுகின்றது. சில கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டு, எப்பொருள் பற்றியும் பேச எழுதுவதற்கான உரிமையே ஆகும் . சிந்தனை கருத்து வெளியீட்டுச் சுதந்திரம் எனப்படுகிறது. தன்னிறைவிற்கும், குடியரசு ஆட்சி திறம்பட நடைபெற இத்தகைய உரிமை மிகவும் அவசியமாகும். ஒரு மனிதருக்கு மதத்திலும்,

மனசாட்சிப்படி நடக்கவும் சுதந்திரம் தேவை. அரசு எல்லா மதங்களுக்கும் சமமான சுதந்திரத்தைக்கொடுக்கின்றது.

(iii) சகோதரத்துவம் (Fraternity)

இது, தனிமனிதனது கண்ணியத்தையும் (Dignity) நாட்டின் ஒற்றுமையையும் ஒருமைப்பாட்டையும் உறுதி செய்வதாகும். தாய், தந்தை, மனைவியைத் தவிர அனைவரையும் உடன் பிறப்புக்களாகக் கருதும் மனப்பான்மையை தோற்றுவித்து, வேற்றுமைகளில் ஒற்றுமையைக் காணுதல் (Unity in Diversity) என்றும் உயரிய பண்பினை மாணவர்களிடம் வளர்த்தல் வேண்டும் இதன் மூலமே சமுதாயப்பிணக்குகள் இன்றி, அனைவரும் இணக்கமாக செயல்பட்டு ஜனநாயகத்திற்கு வலுசேர்க்க முடியும். தனிமனிதனின் கண்ணியத்தையும் (Dignity) நாட்டின் ஒற்றுமையையும் ஒருமைப்பாட்டையும் உறுதி செய்வது தொடர்பானவை.

(iv) சமத்துவம் (Equality)

சமூக அந்தஸ்து மற்றும் வாய்ப்புகள் அவற்றை மேம்படுத்துவது தொடர்பானவை. “சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம்” என்பதே சமத்துவமாகும். சமமானவர்களிடம் உள்ள சமத்துவத்தையே இது குறிக்கிறது. அரசர்களுக்கும், பாமர மக்களுக்கும் இடையே சமத்துவம் இருக்க முடியாது. இவர்களுக்கிடையே வேறுபாடு காண்பது அரசியலமைப்பை மீறுவது ஆகாது. இதனால்தான் குடியாட்சியானது பெண்கள், குழந்தைகள், பிற்பட்டவர் ஆகியோருக்குச் சிறப்பு சலுகைகள் அளிக்கிறது.

(v) மதச்சார்பின்மை (Secularism)

இந்தியாவிலுள்ள அனைவரும் தங்களது மதங்களை அவரவர் வழிபாட்டுக்கு இடையூறு இன்றி பின்பற்றலாம். எல்லா மதங்களும் சம மரியாதையுடன் நடத்தப்படுகிறது. மேலும் ஒருவரது மதத்தை அனைவரும் மதிக்க வேண்டும்.

வழிபாட்டுக் கூடங்களை எங்கும் அமைத்துக் கொண்டு வழிபடலாம். அரசு ஒருவரின் மதநம்பிக்கையில் தலையிடாது.

ஆ) இந்திய அரசியல் சாசனம் குடிமக்களுக்கு வழங்கியுள்ள அடிப்படை உரிமைகள் :

(Fundamental Rights of Indian Citizens)

இந்திய அரசியலமைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள ஏழு அடிப்படை உரிமைகளாவன.

1. சமமாக நடத்தப்படுவதற்கான உரிமை (Right to Equality)
2. சுதந்திரத்துடன் இருக்கும் உரிமை (Right to freedom of speech and expression)
3. சமய பின்பற்றலுக்கான உரிமை. (Right to Freedom of Religion)
4. சுரண்டப்படுதலுக்கு எதிரான உரிமை (Right against Exploitation)
5. கல்வி பெறும் உரிமை (Right to Education)
6. பண்பாடு மற்றும் கல்விசார் உரிமைகள் (Cultural and Educational Rights)
7. அரசியலமைப்பு ரீதியாக நிவாரணம் பெறும் உரிமை.(Right to constitutional Remedies)

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் நமது குடிமக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அடிப்படை உரிமைகளை கொடுத்துள்ளது. இவைகளை பின்வருமாறு விவரிக்கலாம்.

அடிப்படை உரிமைகள் (Fundamental Rights)

அடிப்படை உரிமைகள் என்பது இந்தியத் திருநாட்டில் பிறந்த ஒவ்வொரு குடிமகனும் அவனது வாழ்க்கையின் மேன்மையைப்போற்றும் வகையில், தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு குடிமகனின் நலம், பொதுநலன்கள் கருதி இந்த அடிப்படை உரிமைகளை நமது இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் வழங்கியுள்ளது. இவைகளை பின்வருமாறு ஏழு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

சமமாக நடத்தப்படுவதற்கான உரிமை. (Right to Equality)

சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம். எனவே சட்டரீதியாக அனைவரும் சமமாக பாதுகாக்கப்படவேண்டும். நமது அரசியலமைப்பு அனைத்து குடிமக்களின் சமத்துவ உரிமைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறது.

1. சமயம், சாதி, பால், இனம், நிறம் அடிப்படையில் எவரையும் வேறுபடுத்தக்கூடாது.
2. பொதுப்பணி, வேலைவாய்ப்பு நியமனங்களில் சமவாய்ப்பு அளித்தல்.
3. தீண்டாமை ஒழிப்பு மூலம் சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய பிரிவினர்களின் நலனை பாதுக்காத்தல்.

சுந்திரத்துடன் இருக்கும் உரிமை

(Right to Freedom of Speech and Expression)

ஒவ்வொருவருக்கும் நாட்டின் பொதுநலனுக்கு உட்பட்டு பின்வருமாறு அவர்களது சுதந்திரம் சார்ந்த அடிப்படை உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டப்பிரிவு 19-ல் சுதந்திர உரிமைக்கான உத்தரவாதம், அக்குடிமக்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று அறிவிக்கிறது.

- (1) பேச்சு சுதந்திரம்
- (2) கருத்து சுதந்திரம்.
- (3) அமைதியாக ஒன்று கூடி செயல்பட சுதந்திரம்.
- (4) கட்சிகள், கழகங்கள், சங்கங்கள் அமைக்கும் சுதந்திரம்.

- (5) தனக்கு பிடித்த சட்டத்திற்குட்பட்ட தொழிலை செய்ய சுதந்திரம்.
- (6) கட்டுப்பாடுகளின்றி நாட்டின் எந்த பகுதிக்கு செல்லவும் அங்கு வசிக்கவும் சுதந்திரம்.

(3) சமயபின்பற்றலுக்கான உரிமை (Right to Freedom of Religion)

நமது அரசியலமைப்பு, இந்திய குடிமக்கள் அனைவருக்கும் சமய சுதந்திரத்தினை அளிக்கிறது. எல்லா சமயங்களும் ஒரே மாதிரியாக கருதப்பட வேண்டும். இந்தியா சமய சார்பற்ற நாடு என்பதால் அரசு என்பது மனிதரிடையே உள்ள உறவே தவிர மனிதனுக்கும் கடவுளுக்கும் அல்ல என்பதனை வலியுறுத்துகிறது.

அனைத்து சமய அமைப்புகளும் தங்களது விவகாரங்களை நிர்வகித்துக் கொள்ள சுதந்திரம் வழங்கப்படுள்ளது. பிரிவு 25-ல் மதத்தைப் பின்பற்றி, அதனை பரப்புவதற்கான சுதந்திரம் உண்டு என்று உத்திரவாதம் அளிக்கிறது.

மேலும், மதச் சார்பான நிறுவனங்களை நிறுவவும், நடத்தவும், தருமப்பணிகளை மேற்கொள்ளவும் உறுதியளிக்கிறது.

சமயத்தின் பராமரிப்பிற்கும், வரி செலுத்துவதற்கும் பிரிவு 27 உரிமையை வழங்குகிறது. அரசியலமைப்பு பிரிவு 28 கல்வி நிறுவனங்களில் எந்த விதமான சமயப் போதனைகளையோ அல்லது வழிபாட்டையோ மதநிறுவனங்களைத் தவிர அரசு நிதி உதவி பெறும் நிறுவனங்கள் பின்பற்றக் கூடாது.

4) சுரண்டப்படுதலுக்கு எதிரான உரிமை (Right Against Exploitation)

ஒவ்வொருவரும் பிறரால் சுரண்டப்படாமல் இருப்பதற்காக பின்வரும் உரிமைகள் இருக்கின்றன.

- (1) ஏழை அல்லது பொருளாதார சுதந்திரம் இல்லாமல் இருப்பவர்களது உழைப்பு சுரண்டுவதற்கு எதிரான உரிமை.
- (2) ஆண் மற்றும் பெண்களுக்கு சம ஊதிய உரிமை.
- (3) பிறரது பொருளை கவருவதற்கு எதிரான உரிமை.
- (4) கொத்தடிமை ஒழிப்பு
- (5) 14 வயதிக்கு கீழ் உள்ள குழந்தைகளை, குழந்தை தொழிலாளர்களாக தொழிற்சாலை, சுரங்கத்தொழில், பாதுகாப்பற்ற பணிகளில் ஈடுபடுத்துவதை தடை செய்ய பிரிவு 24 வழி செய்கிறது.

5) கல்வி பெறும் உரிமை (Right to Education)

கல்விபெறும் உரிமை, அண்மைக்காலத்தில் அடிப்படை உரிமைகளின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின்படி 6 வயது முதல் 14 வயது வரையிலான அனைத்து குழந்தைகளும் கல்விபெறுதல் அடிப்படை உரிமையாக்கப்பட்டுள்ளது.

6) பண்பாடு மற்றும் கல்வி உரிமைகள் (Cultural and Educational Rights)

இந்தியா பன்மொழிகள், எழுத்துக்கள் மற்றும் பண்பாடுகளைக் கொண்ட நாடு ஆகவே, அரசியலமைப்பு பிரிவு 29-ன் படி சிறுபான்மையினர் தங்களது மொழி எழுத்து பண்பாடு, கல்வியை பாதுக்காக உரிமை பெற்றுள்ளனர்.

அரசியலமைப்பின் பிரிவு 30-ன் படி சிறுபான்மையினர் கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவவும், நிர்வகிக்கவும் உரிமை வழங்குகிறது.

7) அரசியலமைப்பு ரீதியாக நிவாரணம் பெறும் உரிமை. (Right to Constitutional Remedies)

நமது அரசியலமைப்பு உரிமைகள் மீறப்படும்போது நேரடியாக மக்கள் உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்குத்தொடர்ந்து பாதுகாப்பினைப் பெற உதவுகிறது.

மேற்கண்டவாறு அடிப்படை உரிமைகளைப் பற்றி விவரிக்கலாம்.

(இ) அடிப்படைக் கடமைகள் (Fundamental Duties)

1976 ஆம் ஆண்டின் நாற்பத்து இரண்டாம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திருத்தம் வாயிலாக இந்திய அரசியலமைப்பில் புதிதாகப் பகுதி IV A சேர்க்கப்பட்டது. இதன் கீழ் பிரிவு 51A இந்திய குடிமக்களுக்குரிய பத்து அடிப்படைக் கடமைகளை (Fundamental Duties) எடுத்துரைக்கிறது. இவை ஸ்வரன் சிங் குழு அளித்த பரிந்துரைகளின் பேரில் சேர்க்கப்பட்டன.

இந்திய அரசியல் சாசனம் விதித்துள்ள குடிமக்களின் அடிப்படைக் கடமைகள் (Fundamental Duties of Indian Citizens)

அரசியல் சாசன சட்டத்தின்படி, ஒவ்வொரு இந்திய குடிமகனுக்கும் அடிப்படைக் கடமைகளாக கீழ்க்கண்டவை விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. இந்திய அரசியல் சாசனத்திற்கு கட்டுப்பட்டு நடத்தல், அதன் கொள்கைகள், சட்டதிட்டங்கள், தேசியக்கொடி, தேசிய கீதம் ஆகியவற்றை மதித்தல்.
2. இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு எழுச்சியூட்டிய உயர் சிந்தனைகளைப் போற்றி அவற்றை பின்பற்றுதல்.
3. நாட்டின், இறையாண்மையையும், தேசஒற்றுமையையும், ஒருமைப்பாட்டையும் போற்றிப் பாதுகாத்தல்.
4. நாட்டினைப் பாதுகாத்திட தேசியப் பணிக்கு அழைக்கப்படும்போது, அதனை ஏற்று மனமுவந்து பணியாற்றுதல்.
5. மதம், மொழி, வட்டார வேறுபாடுகளின்றி இந்தியக் குடிமக்கள் அனைவருக்கும் இடையே சகோதரத்துவத்தையும், ஒற்றுமையையும் மேம்படுத்துதல்.
6. பெண்களின் கண்ணியத்திற்கு இழுக்கு ஏற்படுத்தும் பழக்கங்களை கைவிடல்.

7. பல்வேறு பண்பாடுகள் இணைந்த வளம் மிக்க நமது பாரம்பரியத்தை மதித்துப் பாதுகாத்தல்.
8. காடுகள், ஏரிகள், ஆறுகள், காட்டு விலங்குகள் உள்ளிட்ட இயற்கைச் சூழலை பாதுகாத்து மேம்படுத்துதல்.
9. அறிவியல் மனப்பான்மை, மனிதநேயம், ஆராய்ந்தறியும் வேட்கை, மறுமலர்ச்சியில் ஆர்வம் ஆகியவற்றை வளர்த்துக்கொள்ளல்.
10. பொதுசொத்துக்களைப் பாதுகாத்தல், வன்முறையை விட்டொழித்தலில் உறுதியாக இருத்தல்.
11. அனைத்துத் துறைகளிலும் தனிநபராகவும், பிறருடன் கூட்டாகவும் செயல்பட்டு தனிச்சிறப்புமிக்க நிலையை எய்திட முயற்சி மேற்கொள்ளுதல்.
12. குழந்தைகளின் பெற்றோர், பாதுகாவலர் தத்தம் குழந்தைகளுக்கு 6 முதல் 14 வயது வரை முறையான கல்வி பெற தேவையான வசதி வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தி தருதல்.

(ஈ) அரசின் கொள்கையை வழிநடத்தும் நெறிமுறைகளும் கல்வியும் (Directive Principles of State Policy and Education)

இந்திய அரசியலமைப்பில் பிரிவு 4 இல் மத்திய அரசும், மாநில அரசுகளும் நம் நாட்டில் நேர்மையான சமுதாயத்தை நிறுவுவதற்கு, பின்பற்ற வேண்டிய சில வழிகாட்டு நெறிமுறைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்திய அரசானது சட்டம் இயற்றும் போது இவ்வழிகாட்டு நெறிமுறைகளை மனதில் கொண்டே சட்டம் இயற்ற வேண்டும். அந்த நெறிமுறைகள் சட்டப்பிரிவு 37 இல் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, இந்திய அரசு “குழந்தைகளுக்கு இலவச கட்டாயக் கல்வி” வழிவகை செய்துள்ளது.

45 ஆவது சட்டப்பிரிவில் அரசியல் சாசனம் 14 வயதுக்குப்பட்ட அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் இலவச கட்டாய தொடக்கக் கல்வி வழங்கிட வலியுறுத்தியுள்ளது.

அதைத்தொடர்ந்து மத்திய, மாநில அரசுகளும் பலவிதமான கல்விக் கொள்கைகள் மூலம் பல முயற்சிகளை எடுத்துவருகின்றன.

1. அரசியலமைப்பு அளிப்புகள்

அரசியலமைப்பு தோற்றுவாயில் பொதிந்துள்ள கடமைகளை நிறைவேற்ற அரசியலமைப்பு பிரிவுகள் தொடர்பான கூறுகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. பின்வரும் பகுதிகளில் இந்திய அரசியலமைப்பு அளிப்புகள் பற்றி விவாதிக்கப்படுகிறது.

i) வேலை உரிமை

பிரிவு 41-ன் படி நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் எல்லைகளுக்கு உட்பட்டு வேலை உரிமையையும் கல்வி உரிமையையும் வேலை இல்லாதவர், மூத்தவர், நோயுற்றவர் முடியாதவர் ஆகியோருக்கு அரசின் பொது உதவியும் திறம்பட அளிக்க வேண்டும்.

பிரிவு 42-ன் மனிதாபிமான சூழலில் வேலை செய்வது, பேறுகால விடுப்பு போன்றவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பிரிவு 43-ன் படி எல்லாத்தொழிலாளர்களுக்கும் உழைப்பிற்கான கூலி, வேலைக்குரிய சூழ்நிலை, நல்ல வாழ்க்கைதர உத்தரவாதம், ஓய்வை நுகர்தல், சமூகப் பண்பாட்டு வாய்ப்புகளை நுகர்தல் ஆகியவற்றை பொருத்தமான சட்டங்கள் இயற்றியோ பொருளாதார அமைப்புகள் கொண்டோ வழங்கவேண்டும்.

ii) சமத்துவ உரிமை

இந்திய அரசிலமைப்புப் பிரிவுகள் 14 முதல் 18 வரை சமத்துவதிற்கான உரிமைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்திய குடிமக்களுக்குத் சமூக அரசியல் சமத்துவத்தை இந்த உரிமை அளிக்கிறது.

iii) இலவச கட்டாயக்கல்வி

நாட்டின் கொள்கையில் நெறிசெய் கோட்பாட்டின் கீழ் பிரிவு 45ன் கூற்று பின்வருமாறு.

இந்திய அரசியலைப்பு தொடங்கியதிலிருந்து பத்து ஆண்டுக்குள் எல்லா குழந்தைகளுக்கும் 14 வயது முடியும் வரை இலவசக் கட்டாயக் கல்வியை அளிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

iv) சிறுபான்மையினர் கல்வி நிறுவனங்களை நிர்வகிக்கும் உரிமை.

இந்திய அரசியலமைப்பின் பிரிவு 29 மற்றும் பிரிவு 30 சிறுபான்மையினருக்கு, அவர்கள் மதம் அல்லது மொழியின் அடிப்படையில் தாம் விரும்பும் கல்வி கூடத்தை நிறுவி நிர்வகிக்கும் கல்வி உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதமளிக்கிறது.

பிரிவு 29-ன் கூற்று:

இந்திய எல்லைக்குள் அல்லது ஏதாவது ஒரு பகுதிக்குள் வாழும் குடிமக்கள், அவர்களுக்கென உருவாக்கப்பட்ட மொழி, வரிவடிவம், பண்பாடு இருந்தால் அவற்றைத் தொடரும் உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு.

v) நலிந்த பிரிவினருக்கு உதவி.

நலிந்த பிரிவினரின் கல்வித் தேவைகளைப் பிரிவு 15, 17, 46 காக்கின்றன. அதாவது சமூகம், கல்வியில் பின்தங்கியோர், தாழ்த்தப்பட்டோர், மற்றும் பழங்குடி இன மக்களின் தேவைகள் காக்கப்படுகின்றன.

vi) பெண்கல்வி

பிரிவு 15(i) பாலின அடிப்படையில் எந்தவொரு குடிமகனையோ, குடிமகனையோ பார்த்து வேறுபடுத்தக்கூடாது என்கிறது.

2. அரசியலமைப்பும் கல்வியும் :

அரசியலமைப்பின் அளிப்புகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு மத்திய, மாநில அரசுகளைச் சாரும். சிலவற்றில் இவை தனித்தனியாகவும் சிலவற்றில் இவை இணைந்தும் செயல்படுகின்றன.

i) மையப்பட்டியல் உள்ளவை:

பதிவு 62,63,64,65.

ii) மாநிலப்பட்டியல்:

66 பொருள்களில் இரண்டு கல்வி சார்ந்தவை. இவை இரண்டும் மாநிலத்திற்கு மிக அதிக அளவில் சுதந்திரம் அளிக்கின்றன.

iii) இணைந்தப் பட்டியல் :

47 பொருள்களில் பின்வரும் ஆறு பதிவுகள் நேர்முகமாகவோ, அல்லது மறைமுகமாகவோ கல்வியுடன் தொடர்புடையவை.

பதிவு: 20 பொருளாதார மற்றும் சமூக திட்டமிடல்.

பதிவு: 25 வாழ்க்கை தொழில் மற்றும் தொழில்நுட்ப பயிற்சி.

பதிவு: 26 சட்டம், இயந்திரவியல் மற்றும் தொழில்கள்.

பதிவு: 27 அறகட்டளை நிறுவனங்கள்.

பதிவு: 39 செய்தித்தாள், நூலகங்கள், அச்சகங்கள்.

பதிவு: 40 தொல்பொருள் இடங்கள்.

iv) மத்திய அரசின் பங்கு:

கல்வி சம்மந்தமான மத்திய அரசின் பங்கு பின்வருமாறு:

- 1) திட்டமிடுதல்
- 2) ஒழுங்கமைப்பு
- 3) நெறிவுறுத்தல்
- 4) கட்டுப்பாடு
- 5) கல்வி வாய்ப்புகளில் சமத்துவம்
- 6) முன்னோடி செயல்திட்டங்கள்
- 7) அனைத்தையும் ஒருவருக்கொருவர் பரிமாற்றம் செய்தல்.
- 8) மத்திய ஆட்சிப் பகுதிகளிலும் மத்திய நிர்வாகப் பகுதிகளிலும் கல்வி நிர்வாகம்.

v) மாநில அரசின் செயல்பாடுகள்:

- 1) நிதி
- 2) சட்டமியற்றல்
- 3) மேற்பார்வையும், ஆய்வும்
- 4) ஆசிரியர்களைப் புதிதாகத் தேர்ந்தெடுத்தல்.
- 5) கலைத்திட்டம் வகுத்தளித்தல்.
- 6) உருவாக்கப்பட்ட கலைத்திட்டத்தை ஒட்டிய பாடபுத்தகங்களை மாநிலம் முழுவதற்கும் உருவாக்கி பயன்படுத்த உத்தரவிடுகிறது. பாடநூல்களை தயாரிப்பதும் அவற்றை வழங்குவதும் மாநில அரசின் முக்கிய பொறுப்பாகும்.
- 7) உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்குக் கல்வி பொறுப்பை மாற்றிய போதும் மாநில அரசு இது பற்றிய பல பொறுப்புகளைத் தானே மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

- 8) ஒற்றுமையும் ஒருங்கமைப்பும் ஏற்படுத்த ஒருவருக்கொருவர் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளும் வகையில் ஒருங்கிணைப்பு முழுமையாகச் செயல்பட வேண்டும்.
- 9) பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி மேற்பார்வை, ஆராய்ச்சி முன்னோடிச் செயல்திட்டங்கள் மூலம் தலைமைப் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.
- 10) ஏழ்மையான மிக பின் தங்கியுள்ள உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு நிதி உதவி அளித்து கல்வி வாய்ப்புக்களை சமப்படுத்த வேண்டும்.

அரசியலமைப்பு கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் உள்ள சவால்கள்

(Challenges to fulfil the Constitutional obligations)

ஒரே மாதிரி நீதி அனைவருக்கும் கிடைக்க வேண்டும். பாகுபாடு இன்றி நீதி கிடைக்க தவறும் பட்சத்தில் மனித உரிமை ஆணையம் மூலம் முறையிட்டு நீதி கிடைக்கச் செய்தல்.

அனைவரையும் ஒரே மாதிரியாக சமமாக மதிக்க வேண்டும். சமத்துவம் இருந்தால் தான் சுதந்திரம் ஏற்படும். ஆனால் இன்றைய சமுதாயத்தில் அனைவரையும் சமமாக மதிக்கும் எண்ணம் குறைவாகவே உள்ளது.

சாதி, மத, இனமொழி அடிப்படையில் பல்வேறு ஏற்றத்தாழ்வுகள் சமுதாயத்தில் நிகழ்கின்றன. இதை நிறைவேற்றுவது இன்றளவும் சவாலாகவே உள்ளது.

இந்திய நாட்டில் உள்ளவர்கள் எந்த மாநிலத்திலும் சகல உரிமைகளுடன் வாழும் சுதந்திரம் உண்டு என அரசியலமைப்புக் கூறுகிறது. ஆனால் பல்வேறு வடிவங்களில் மாநிலங்களுக்குகிடையே வாழ்பவர்களின் உரிமை பறிக்கப்படுகிறது.

அரசியல் சாசனத்தில் கண்டுள்ள கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் எதிர்படும் சவால்கள்

i) சுதந்திரம்

அரசியல் சாசனத்தின் சட்டப்பிரிவு 14, குடிமக்களின் சுதந்திர உரிமைகளை சட்ட பூர்வமாக்கியுள்ளது அவையாவன:

- 1) பேச்சுரிமை, கருத்துகளை வெளியிடும் உரிமை.
- 2) ஆயுதங்களின்றி அமைதியாக ஒன்று கூடும் உரிமை.
- 3) சுரங்கங்களையும், தொழிற்சாலைகளையும் அமைத்துக் கொள்ளும் உரிமை.
- 4) இந்தியாவில் சுதந்திரமாக எங்கு வேண்டுமானாலும் செல்லும் உரிமை.
- 5) இந்தியாவில் எப்பகுதியில் வேண்டுமானாலும் தங்கவோ குடியேறி வசித்திடவோ, சொத்துக்கள் வாங்கவோ உள்ள உரிமை.
- 6) எந்த உயர்தொழில், சிறுவணிகம், வாணிபம் ஆகியவற்றையும் மேற்கொள்ளும் உரிமை.

ii) நீதி

நீதி மன்றங்கள் அனுகூல தமது குறைகளைப் போக்கிக் கொள்வது ஏழை எளிய மக்களுக்கு மிகவும் கடினமான ஒன்றாக உள்ளது. நீதி கிடைப்பதிலும் பெருந்த கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இத்தகைய நிலைக்கு முக்கிய காரணம், மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப, போதுமான நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்தி, அரசின் பொருளாதார நிலை இடம் கொடுப்பதில்லை. தவிர நீதிமன்றங்களில் பணியிடைமாற்றிடும் நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையும் தற்போது குறைவாகவே உள்ளது. ஓய்வுபெற்ற நீதிபதிகளின் பதவிகள் உடனடியாக நிரப்பப்படாததால் 50%க்கும் அதிகமான நீதிபதி பதவியிடங்கள் காலியாக உள்ளன. இதன் காரணமாக நீதிமன்றங்களில் பல்பாசிரம் வழக்குகள் பல்லாண்டுகளாகத் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. செல்வாக்குடையோர் தொடுக்கும் வழக்குகளே முதன்மை பெறுகின்றன. தாமதமாக கிடைக்கும் நீதி, நீதிமறுக்கப்பட்டதாக கொள்ளப்பட வேண்டும்.

iii) சமத்துவம்:

சட்டத்தின் முன் எல்லோரும் சமம். இனம், சாதி, மதம், மொழி, பாலினம் போன்ற எக்காரணங்களாலும் பாகுபாடு காட்டக்கூடாது என்பது சட்டப்பிரிவு 14. எனினும் பாலினம்

சார்ந்த வேறுபாடுகளை களைய முடியவில்லை. பெண் சிசுக்கொலை பெருமளவு தடுக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் வன்கொடுமைச் சட்டம் இயற்றப்பட்ட போதிலும் பெண்கள் பலாக்காரம் செய்யப்படுதலும், கௌரவக்கொலைகள் நிகழ்த்தப்படுவதும் குறைந்தபாடில்லை. வேலைவாய்ப்பு, ஊதியம், பதவி உயர்வு போன்றவற்றிலும் ஆண்-பெண் பாகுபாடு இன்றும் நீடிக்கிறது.

வழிபாட்டுத்தலங்களிலும், திருமணம், மனமுறிவு, போன்ற சமூக மரபுகளிலும் அரசு பெரிய மாற்றங்களை கொண்டு வருவதற்கு பழமை விரும்பிகளும், சமயத் தலைவர்களும் தடைக்கற்களாக உள்ளனர். தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட போதும் சமூகத்தில் தீண்டாமை ஒழியவில்லை. தீண்டாமை பல்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்பட்ட வண்ணம் உள்ளது.

iv) சகோதரத்துவம்:

மதத்தால், மொழியால் சாதிகளால் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளால் இந்திய சமுதாயம் பிளவுபட்டுள்ளது. தேசிய ஒருமைப்பாட்டைக் குலைக்கும் சக்திகள் வலுபெற்றுள்ளன. குறுகிய நோக்கமும் சுயநலமற்ற தலைவர்கள் குறைந்துபோனதால் மக்களை பிரிவினைச் சக்திகளிடமிருந்து மீட்க முடியவில்லை. சிறிய வன்முறைச் செயல்கள் கூட சாதி, மத, மொழிச்சாயம் பூசப்பட்டு கலகங்களாக மாறுகின்றன. நாமனைவரும் இந்தியா, இந்தியா வாழ்ந்தால் தான் நாம் வாழ முடியும். இந்தியா வீழ்ந்தால் நாம் அழிவோம் என்கிற தெளிவு மக்களிடம் குறைவாக இருப்பதால், சகோதர உணர்வு வளர்வது பாதிக்கப்படுகிறது.

கல்வி பெறும் உரிமைச்சட்டம் (2009)

இந்திய அரசியலமைப்புச்சட்டம் 21 (ஏ) ன் கீழ் இயற்றப்பட்ட சட்டம். கல்வி பெறும் உரிமைச் சட்டமாகும். 2009, ஆகஸ்டு 4-ம் நாள் இந்திய பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. 2010, ஏப்ரல் 1 அன்று கல்வி பெறும் உரிமைச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது. இதன் மூலம் கல்வி பெறும் உரிமைச் சட்டம் இயற்றியுள்ள 135

நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்றாக இணைந்துள்ளது. கல்வி பெறும் உரிமைச் சட்டப்படி 6 முதல் 14 வயதுக்குட்பட்ட அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வி பெறும் உரிமை உள்ளது என்ற சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

கல்வி பெறும் உரிமைச்சட்டத்தின் முக்கிய கூறுகள்:

- 1) கல்வி பெறும் உரிமை சட்டத்தின் படி கல்வியானது அடிப்படை உரிமைகளுள் ஒன்றாகும்.
- 2) 6 வயது முதல் 14 வயதுள்ள குழந்தைகள் இலவச கட்டாயக் கல்வி பெறும் உரிமை உள்ளது.
- 3) கட்டாயக்கல்வி பெறும் உரிமை என்பது 6 முதல் 14 வயதிற்குட்பட்ட அனைத்து குழந்தைகளையும் பள்ளியில் சேர்த்தல், தக்கவைத்தல் ஆகியவை கட்டாயமாகும்.
- 4) இலவசக்கல்வி என்பது அரசு தொடக்கக் கல்வியை இலவசாக வழங்குதல்.
- 5) கட்டாயக் கல்வி பெறும் உரிமை சட்டத்தில், மத்திய மாநில அரசுகளின் பொறுப்புகள், கிராமக் கல்விக் குழு, பெற்றோரின் கடமையை வலியுறுத்துகிறது.
- 6) இது மாணவ ஆசிரியர் விகிதங்கள், கட்டிடங்கள், பள்ளி, வேலை நாட்கள் போன்றவற்றின் விதிமுறைகளை குறிப்பிடுகிறது.
- 7) கல்வி பெறும் உரிமைச் சட்டத்தின் படி ஆசிரியர்கள், தேவையான பயிற்சிகள் பெற்றவராக இருத்தல் வேண்டும்.
- 8) பள்ளி மாணவர்க்கான நுழைவுத் தேர்வுகள், ஆசிரியர்க்கான தனியார் வகுப்புக்கள், அங்கீகாரம் இல்லாத பள்ளிகள் போன்றவற்றை தடை செய்ய வேண்டும் என வலியுறுத்துகின்றது.
- 9) மதிப்புக்களை உள்ளடக்கிய கலைத்திட்டம் குழந்தையின் அறிவுத்திறனை மேம்படுத்துவதாக அமைய வேண்டும் எனக் கூறுகிறது.

முடிவுரை:

இவ்வலகினில் இந்திய அரசியல் சாசன சட்டத் தொகுப்பின் அமைப்பு இந்திய அரசியல் சாசன முகப்புரையில் காணப்படும் மதிப்புகள், இந்திய அரசியல் சாசனம் மூத்த குடிமக்களுக்கு வழங்கியுள்ள அடிப்படை உரிமைகள், இந்திய அரசியல் சாசனத்தில் விதித்துள்ள குடிமக்களின் அடிப்படைக் கடமைகள், அரசியல் சாசனத்தில் கண்டுள்ள கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்படும் சவால்கள், கல்வி பெறும் உரிமைச் சட்டம் ஆகியவை விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

விவாதத்திற்கும், சிந்தனைக்குமான வினாக்கள்:

1) கல்வி பெறும் உரிமைச் சட்டத்தை விளக்குக.

2) இந்திய அரசியல் சாசனம் குடிமக்களுக்கு வழங்கியுள்ள அடிப்படை கடமைகளை ஆய்க.

3) கல்வியில் அரசின் கொள்கையை வழிநடத்தும் நெறிமுறைகளை விவாதிக்க.

நோக்கங்கள்:

இவ்வலகின் முடிவில் கற்போர் :

1. சமவாய்ப்பின்மை, வேற்றுமைப்படுத்துதல், ஒடுக்கப்படுதல் போன்ற கருத்துக்களை விவரிப்பர்.
2. சமூகத்திலுள்ள பல வகையான சமவாய்ப்பின்மைகளை விளக்குவர்.
3. சமவாய்ப்பின்மை, வேற்றுமைப்படுத்துதல், ஒடுக்கப்படுதல் போன்றவை ஏற்படுவதற்கான காரணங்களை ஆராய்வர்.
4. சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்குவதில் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்வர்.
5. ஒடுக்கப்பட்ட குழுவின்மை கல்வியில் சேர்த்து வைக்கும் வழிமுறைகளை விவாதிப்பர்.

முன்னுரை

கல்வி கற்பதில் சம உரிமை அனைவருக்கும் உண்டு. கல்வியில் சமவாய்ப்புகள் என்பது சாதி, சமய, இன, மொழி, பாலினம் போன்ற வேற்றுமைகளால் பாதிக்கப்படாமல் தங்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்ற கல்வி பெறுதல் ஆகும்.

சமூக சமவாய்ப்பின்மையின் வகைகள்

1. பாலின சமவாய்ப்பின்மை

பாலின வேறுபாடு குறிப்பாக பெண்களின் சமூக நிலை, கல்வியாளர்களுக்கு இடையே மட்டுமல்ல, அரசு நிறுவனங்கள், ஐக்கிய நாடுகள் போன்ற உலக அமைப்புகளால் விவாதிக்கப்படும் ஓர் முக்கிய பிரச்சினையாக உள்ளது. பிறப்பின்போது ஆண், பெண் ஆகிய இருபாலரும் சமஉரிமை பெற்றிருந்தாலும் பெண்ணாகப் பிறந்தவளுக்குப் பல்வேறு துன்பங்கள் ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஏற்படுகின்றன. கல்வி உரிமை ஆண்களுக்கு வழங்கப்படுவது போல் பெண்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. சொத்தில் பெண்ணுக்கு உரிமை மறுக்கப்பட்டது. மேலும் பெண்களுக்கு வேலை பார்க்கும் இடத்தில் ஊதியம் குறைவாக வழங்கப்பட்டு வந்தது. இவை அனைத்தும் பாலின சமவாய்ப்பின்மையை காட்டுகிறது.

2. இன மற்றும் மரபு சமவாய்ப்பின்மை

இனம் என்பதற்கு எந்த உயிரியல் தொடர்பும் இல்லாத போதிலும், அது சமூக நிலையை கட்டுபடுத்தும் காரணியாக உள்ளது. இந்த சமவாய்ப்பின்மை ஊதியம் வழங்கும் முறையில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இது போன்ற இன வேறுபாடு ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு கிடைக்கும் வாய்ப்புகளை குறைத்துவிடுகிறது. இதனால் எண்ணிக்கை

குறைவாக உள்ள சமூகத்தினர் பாகுபடுத்தப்பட்ட செயல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது.

3. சாதி சமவாய்ப்பின்மை

சாதி சமவாய்ப்பின்மை பரம்பரையின் அடிப்படையில் அமைந்த பாகுபாடு நிறைந்த அமைப்பு ஆகும். இந்த சாதி ஒருவரின் வாழ்க்கை நிலை, தொழில் வாய்ப்புகள் இவற்றை தீர்மானிக்கின்றது. தொழில் அடிப்படையில் அமைந்த சாதிப்பிரிவுகள் நாளடைவில் பிறப்பின் அடிப்படையில் மாறத் தொடங்கியது. இந்த சாதி அமைப்பினால் ஒரு இனத்திற்குள் நான் உயர்ந்தவன், நீ தாழ்ந்தவன் என்ற வேற்றுமை எழுகிறது.

சமூக சமவாய்ப்பின்மையை நீக்க உதவும் கல்வி

இன்றைய அறிவு நிறைந்த உலகளாவிய சமுதாயத்தில் கல்வி ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. அது ஒரு நாடு தன் பொருளாதார உற்பத்தியை முன்னேற்றவும் சமூக சமத்துவ நிலையை மேம்படுத்தவும் உதவுகிறது. திறன்மிக்க தலைவர்களை உருவாக்குவதில் கல்வி முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. மதிப்பு நிறைந்த பொருள்களை உருவாக்கத் தேவையான ஆராய்ச்சி, திறன், அறிவு இவற்றை ஏற்படுத்த கல்வி பயன்படுகிறது.

1. வியாபாரம், தொழில்கள் இவற்றிற்கு தேவையான தொழிற்பயிற்சி அளித்தல்.
2. பகுதிகளின் தேவைக்கேற்ற அறிவு மற்றும் திறன் கொண்ட பணியாளர்களை அமர்த்துதல்
3. உலகளவில் போட்டி போடக்கூடிய ஆராய்ச்சி அறிவு உடையவரை உருவாக்குதல்.
4. கல்விக்கான உரிமை உலகளாவியது. அதில், எந்த ஒரு ஒடுக்கப்படுதலோ பாரபட்சமோ இருத்தல் கூடாது. அனைவரும் கல்வி பெற, வளர்ச்சி அடைந்த மற்றும் வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகள் சமமான வாய்ப்பை உறுதியாக அளிப்பதில் சில பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாயம்

சமூக, பொருளாதார மற்றும் பிற காரணங்களால் வாய்ப்புகள் மறுக்கப்பட்டு வரும் மக்கள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களாக கருதப்படுகின்றனர்.

ஒடுக்கப்படுதலுக்கான காரணங்கள்

1. **உலகமயமாதல்:** உலகமயமாதல் வெளிப்படைத் தன்மையை அதிகரித்து சமத்துவத்தை பாதித்து வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது உள்ளோருக்கும் இல்லாதோருக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியை அதிகரித்து ஒடுக்கப்படுதலை மேலும் அதிகரித்துள்ளது.

2. **இடப்பெயற்சி:** அரசின் வளர்ச்சிப்பணிகள் மற்றும் வளர்ந்துவரும் வளர்ச்சி திட்டங்கள் உயர்ந்த அளவில் ஏழை, பழங்குடி மற்றும் வலுவற்றோரை இடம் விட்டு இடம் மாறிச் செல்ல வைத்துள்ளது. இது ஒடுக்கப்பட்டவர்களை மேலும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக மாற்றுகிறது.
3. **பேரழிவுகள்:** இயற்கை மற்றும் எதிர்பாராத பேரழிவுகள் உலகெங்கும் நிகழக்கூடிய வளர்ச்சிக்கு எதிரான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான சலுகைகள்

1. விடுதிகளில் தங்கிப் பயில வசதிகள் வழங்குதல்.
2. பொருளாதாரத்தில் முன்னேற வாய்ப்பு மற்றும் நிலமற்றவர்களுக்கு அரசு நிலம் வழங்குதல்.
3. அரசுப் பணிகளில் குறிப்பிட்ட அளவு இட ஒதுக்கீடு வழங்குதல்.
4. கல்வியில் சம வாய்ப்பு வழங்குதல்.

தாழ்த்தப்பட்டோருக்கான கல்வி

இந்தியாவில் கிராம, நகர்ப்புறங்களில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்டோர் அனைவருக்கும் கட்டாயமாகப் பதினான்கு வயது வரை கல்வி அளிக்கப்படும். துப்புரவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் குழந்தைகளுக்கு முதல் வகுப்பிலிருந்தே உதவித் தொகை அளிக்கப்படும். அதுமட்டுமல்லாது அவர்கள் பள்ளியிலிருந்து விடுபடாதவாறும் கண்காணித்துக் கொள்ளப்படும். எல்லோருக்கும் கல்வி கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதே இதன் முக்கிய குறிக்கோளாகும். இந்தக் குறிக்கோளை அடைந்திடத் தேவையான நிதியை அளித்துப் பல்வேறு செயல் திட்டங்களை அரசு அளித்து வருகிறது. இதன் காரணமாக எழுந்ததுதான் பொதுப் பள்ளிமுறை அமைப்பு (Common School System). இதன் அடிப்படையில்தான் 10+2+3 என்ற கல்விமுறை நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அளிக்கப்பட்டது.

பழங்குடியினருக்கான கல்வி

பல நூற்றாண்டுகளாகத் தங்களுடைய வாழ்க்கை முறையை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளாது வாழ்ந்து வரும் பழங்குடியினர் சில சிறப்பு இயல்புகளைப் பெற்றுள்ளனர். பல குடும்பங்கள் ஒன்றிணைந்து குழுவாக வாழ்தல், பொதுவான பெயர், ஓரிடத்தில் வாழ்தல், தங்கள் திருமணம் மற்றும் தொழில் போன்றவற்றில் குறிப்பிட்ட கலாச்சாரத்தைப் பின்பற்றி வாழ்தல் போன்ற பல சிறப்புகள் பழங்குடியினரிடம் காணப்படுகின்றன.

1. இவர்கள் வாழும் பகுதிகளில் தொடக்கப்பள்ளி ஏற்படுத்த முன்னுரிமை, கட்டிடங்கள் கட்ட நிதி ஒதுக்கீடு ஆகியவை செய்தல் வேண்டும்.

2. குழந்தைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உருவாக்கப்படும் கலைத்திட்டமும், கற்பித்தல் நூல்களும், தொடக்கத்தில் அவர்தம் மொழியிலேயே அமைந்திடல் வேண்டும். பிறகே வட்டார மொழிக்கு ஏற்ற வகையில் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
3. அவர்களது சிறப்புத் தேவைகளையும், வாழ்க்கை முறைகளையும் கருத்தில் கொண்டு ஊக்குவிப்புத் திட்டங்கள் உருவாக்குதல் வேண்டும்.

முடிவுரை

பெரும்பாலான குழந்தைகள் இன்றும் கல்வியிலிருந்து ஒடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள். எனவே அவர்கள் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாச்சார வாழ்வில் பங்குகொள்ள முடியவில்லை. தற்போதுள்ள கல்வித் திட்டங்கள் ஒடுக்கிவைக்கப்பட்ட நிலையில் உள்ள குழந்தைகளின் தேவைகளை தீர்ப்பதில் தோல்வி அடைந்துள்ளது. சமமின்மையின் அடிப்படை காரணங்களை அறிந்து, சம வாய்ப்புகளை நல்கும் முழுமையான கல்வித் திட்டங்களை அளித்தல் வேண்டும்.

விவாதத்திற்கும் சிந்தனைக்குமான வினாக்கள்

1. கல்வியில் சமவாய்ப்பின்மை, வேற்றுமைப்படுத்துதல், ஒடுக்கப்படுதல் போன்ற கருத்துக்களை விளக்குக.
2. கல்வியில் சமவாய்ப்பின்மை, வேற்றுமைப்படுத்துதல், ஒடுக்கப்படுதல் இவைகளின் காரணிகளை ஆராய்க.

அலகு- 5

**கல்விக்கான கொள்கை வரைவுகள்: இந்தியாசுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்
நோக்கங்கள்**

இவ்வலகின் முடிவில் கற்போர்

1. வேத காலத்தின் கல்வி முறையை விளக்குவர்.
2. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கல்வி வளர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்வர்.
3. கிறிஸ்தவ சமய போதக குழுக்களின் கல்வி பங்களிப்பு பற்றி விவாதிப்பர்.
4. ஹண்டர் குழுவின் முக்கிய பரிந்துரைகளை பட்டியலிடுவர்.
5. ஆபோட் - வுட் (Abbott-wood) அறிக்கையின் முக்கிய பரிந்துரைகளை பட்டியலிடுவர்.

முன்னுரை

இந்திய நாட்டில், கல்வி என்பது இந்திய சமயங்கள், இந்திய கணிதம், இந்திய தர்க்கம் சார்ந்ததாக பண்டைய இந்து பௌத்த கல்வி நிறுவனங்கள் தக்சசீலம், நாலந்தா போன்ற இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக இருந்தது. இடைக்கால இந்தியாவில், இஸ்லாமிய கல்வி தத்துவம் பெற்றதாக இருந்தது. பிற்காலத்தில் ஐரோப்பியர்களின் வருகைக்குப்பின்பு மேற்கத்திய கல்வி புழக்கத்திற்கு வந்தது. 20-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஏறக்குறைய அரை நூற்றாண்டு காலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் வெளிப்பாடுகள் இன்றைய இந்திய குடியரசின் கல்விக்கு வித்திட்டதாக உள்ளது.

1. வேதகாலத்தின் போது கல்வி

பண்டைய இந்தியாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்வி முறை வேத முறை என அறியப்படுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வேதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பண்டைய கல்வி முறை அமைகிறது எனலாம். அதனால்தான் வேதக் கல்வியின் பெயர் வழங்கப்பட்டது. இந்திய வாழ்க்கையில் வேதங்கள் மிக முக்கியமான இடத்தை ஆக்கிரமித்திருந்தன. ரிக்வேதம், சாமவேதம், யஜுர்வேதம், அதர்வனவேதம் ஆகிய நான்கு எண்ணிக்கையிலான வேதங்களில் இந்திய கலாச்சாரம் அமைந்துள்ளது. சில அறிஞர்கள் வேத கால கல்வியை ரிக் வேத பிராமணிய காலம், உபநிஷத காலம்,

சூத்ரா காலம், ஸ்மிருதி காலம் என பிரித்தனர். ஆனால் இந்த காலங்களில் வேதங்களின் ஆதிக்கம் காரணமாக, கல்வியின் குறிக்கோள்களிலும், கொள்கைகளிலும் எந்த மாற்றமும் இல்லை. வேத காலத்தின் கல்வி முறை உலகின் வேறு எந்த நாட்டிலும் பண்டைய கல்வி முறையிலும் காணப்படாத தனிச்சிறப்பு மற்றும் குணங்களைக் கொண்டுள்ளது.

கல்வி நோக்கங்கள்

பண்டைய இந்தியாவில் கல்விக்கான இறுதி நோக்கம், இந்த உலகில் வாழ்வதற்கு அல்லது அதற்கு அப்பால் வாழ்வதற்கான அறிவைப் பற்றியதல்ல, ஆனால் தற்போதைய மற்றும் எதிர்கால வாழ்க்கையின் சங்கதிகளிலிருந்து ஆத்மாவை விடுவிப்பதற்காக தன்னையே முழுமையாக்குவது.

பாடத்திட்டம்

வேதகாலங்களில் ஆய்வு புராணங்களில் வரும் கதாபாத்திரங்களின் கதைகள், சொற்பொழிவுகள் பாடத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைந்திருந்தன. மாணவர்கள் அளவீட்டைப் பற்றிய அறிவைப் பெற வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. கணிதவியல் பற்றிய அறிவு மூலம் எண்கணிதம் கூடுதலாக வழங்கப்பட்டது. ரிக்வேதம், யஜுர்வேதம், சாமவேதம், அதர்வண வேதம் ஆகிய வேதங்கள் பற்றிய அறிவை மாணவர்கள் பெற்றனர். பாடத்திட்டமானது ஆன்மீக மற்றும் பொருள்சார் அறிவு, வேதங்கள், வேதம் இலக்கணம், கணிதம், கடவுளின் அறிவு, முழுமையான அறிவு, பேய்கள், வானவியல், தர்க்கம், தத்துவம், நெறிமுறைகள், நடத்தை போன்றவையை உள்ளடக்கியது. இவ்வகையான பாடத்திட்டம் பிராமண இலக்கியங்களை உருவாக்க முழுக்காரணமாக அமைந்தது.

கற்பித்தல் முறைகள்

மாணவர் மைய கற்பித்தல் அணுகுமுறையை பின்பற்றினர். ஆசிரியரால் விளக்கமளித்து மாணவரால் எழுதப்பட்ட படிப்பு, பொதுவாக பின்பற்றப்பட்டது. விவாதமும் கலந்துரையாடலும் தவிர, தேவைப்படின கதைகள் சொல்லப்படுகிறது. எந்த வகுப்பறை போதனையும் இல்லை. இருப்பினும், கண்காணிப்பு முறை அதிகமாக இருந்தது மூத்த மாணவர்கள் இளைய மாணவர்களுக்கு கற்பிக்க நியமிக்கப்பட்டனர். கல்விக்கான முழுமையான தொடர்பைத் தருவதற்கு பயணங்கள் தேவைப்பட்டது.

ஆசிரியரின் பங்கு

குரு என்பது இரண்டு வார்த்தைகளைக் கொண்டு உருவானது 'கு' என்ற வார்த்தை "இருள்" என்றும் 'ரு' என்ற வார்த்தை கட்டுப்படுத்துவது என்றும் பொருள். இருள் அல்லது அறியாமையை தவிர்ப்பது என்று இதற்கு பொருள். வேதங்களில் 'ஆச்சார்யா' என்ற சொல் குருவை குறிக்கும். குரு, என்பவர் அறிவின் மிகப்பெரிய பொக்கிஷமாக கருதப்பட்டார்.

கல்வி செயல்முறையில், ஆசிரியர் மற்றும் மாணவர்கள் இரு கூறுகளாவர். ஒரு ஆசிரியர் தனது மாணவர்களுக்கு உடல், பொருள்சார் மற்றும் ஆன்மீக அறிவை வழங்குகிறார். கல்வி செயல்முறை ஆசிரியர் மையமுறையாக இருந்தது. குரு தனது

மாணவர்களின் ஆர்வத்தையும், தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்வார். குரு அவரது மாணவர்களின் ஆன்மீக தந்தை ஆவார். தந்தை தனது மகனை கவனித்துக்கொள்வதைப் போல குருக்களும் அதே முறையில் தங்கள் மாணவர்களை கவனித்துக்கொள்வார்.

சுதந்திரம் மற்றும் ஒழுக்கம்

கல்வி சுதந்திரம் காரணமாக, மாணவர்கள் சிந்தனை மற்றும் தியானத்தில் இருந்தனர்

1. அவர் தனது குருவுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். 2. அவன் குருவினால் தண்டிக்கப்படலாம். 3. அவன் குருவினால் விரும்பப்படவேண்டும். 4. அவர் தனது குருவால் போதிக்கப்பட வேண்டும். 5. அவர் சமமாக நடத்தப்பட வேண்டும். 6. அவர் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஞானத்தை பெற தகுதியுடையவர்.

ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்களுக்கு நடத்தைக்கான விதிமுறைகள் இருந்தன. மாணவர்களுக்கு கடுமையான ஒழுக்க முறைகள், ஆசிரியரிடத்தில் சில கடமைகள் இருந்தன. அவரது பயிற்சி காலம் முடியும் வரை வேறு எவருடனும் வாழக் கூடாது.

2. புத்தமதம் மற்றும் கல்வி

பௌத்த மதத்தை நிறுவியவரான புத்தர் எந்தப் புத்தகத்தையும் எழுதவில்லை. அவருடைய சீடர்கள் அவருடைய மரணத்திற்குப் பின் 100 ஆண்டுகள் கழித்து அவருடைய பிரசங்கத்தை சேகரித்தனர்.

கல்வி நோக்கங்கள்

கல்விக்கான முக்கிய குறிக்கோள், 'இரட்சிப்பு' அடைய வேண்டும் என்பதாகும். புத்தர் 'அஷ்டாங்க மார்க்கம்' என்ற எட்டு மடங்கு பாதையை வடிவமைத்தார். (i) சிறந்த நெறி, (ii) சிறந்த நடவடிக்கை, (iii) சிறந்த பேச்சு, (iv) சிறந்த தொழில், (v) சிறந்த உடற்பயிற்சி, (vi) சிறந்த நினைவாற்றல் (vii) சிறந்த கவனத்திறன் (viii) சிறந்த அறிவுத்திறன்.

பாடத்திட்டம்

புத்தமத கல்வி, இரண்டு நிலைகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது: i) ஆரம்ப கல்வி ii) உயர் கல்வி.

ஆரம்ப கல்வியில் வாசிப்பு, எழுத்து மற்றும் கணிதம் கற்பிப்பதை குறிக்கோளாக கொண்டது. உயர் நிலை மாணவர்கள் பல்வேறு பாடங்களை படித்தனர். பௌத்தர்கள் இந்தியாவின் சர்வதேச நிலைமையை உயர்த்தினர். கொரியா, திபெத், ஜாவா மற்றும் பிற தொலைதூர நாடுகளை அவர்கள் கவர்ந்தனர். பௌத்த மடாலயங்களில், சொல்லறிதல், ஓவியம், அச்சிடுதல், சிற்பம், மருத்துவ அறிவு, தர்க்கம் ஆன்மீக கல்வி விளையாட்டு, வில்வித்தை, புவியியல், எண் கணிதம் மற்றும் சமய விவாதங்கள் சேர்க்கப்பட்டது.

கற்பித்தல் முறைகள்

வேத காலத்தின்போது வாய்மொழி முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டது. அனைத்து பாடங்களையும் 'பாலி' மொழியில் கற்பித்தனர். வினா-விடை முறை, விவாதங்கள் மற்றும் கலந்துரையாடல்கள் மூலம் முறையான கல்வியைக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. நேரடி வழிமுறையில், துத்திர வடிவிலான கற்பித்தல் ஆசிரியர்களுக்கு பேருதவியாக அமைந்தது.

ஆசிரியரின் பங்கு

பெளத்த காலத்தில், ஆசிரியர் 'ஆச்சார்யா' என அழைக்கப்பட்டார். அவர் பக்தியானவர், சமய மற்றும் ஆன்மீகமானவர். ஆசிரியர் பிச்சுக்களுக்கு போதிய அறிவு, ஆன்மீக உதவி, வழிநடத்தல் போன்றவை போதனை மூலமாக வழங்கினார். புத்தரின் எட்டு மடங்கு பாதையை ஆசிரியர் பின்பற்றினார். புத்த மதத்தில், ஆசிரியர்கள் மூன்று தனிப்பிரிவுகளாக இருந்தனர் (i) ஆச்சார்யர்கள் (ii) உபாத்யர்கள் (iii) சிறப்பு ஆசிரியர்கள். இக் காலகட்டத்தில் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு உதவுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.

சுதந்திரம் மற்றும் ஒழுக்கம்

பெளத்தக் கல்வியில், புத்தரின் எட்டு மடிப்பு பாதையைப் பின்பற்றி மாணவர்கள் சிறந்த வாழ்க்கை வாழ எதிர்பார்க்கப்பட்டனர். எந்த தண்டனையும் இல்லை.

3. ஜெய்னிசம் மற்றும் கல்வி

உணர்வு என்பது ஆன்மாவின் சாரம்சமாக இருந்தது. ஜைனா அமைப்பின் படி அறிவு இரண்டு வகைகளாகும்: பிராமணா, நியா. பிராமணா மீண்டும் இரண்டு வகையானது, மறைமுக மற்றும் நேரடி அறிவு. நேரடி அறிவு உணர்வுத்திறன் மூலம் கற்றுத்தரப்பட்டது. நடைமுறை அறிவு மனம் மற்றும் உணர்வுகள் மூலம் பெறப்பட்டன.

கல்வி நோக்கங்கள்:

ஜெயின் அமைப்பானது சுதந்திரத்தினை கல்வியின் இறுதி நோக்கமாக பரிந்துரைத்தது. இந்த முறையின் படி, விடுதலை என்பது இரண்டு வகைகளாகும், அதாவது ஜீவன் முக்தி மற்றும் திராவிய முக்தி. கல்வியானது மாணவர்கள் ஜீவன் முக்தி அடைய உதவி புரிகிறது. அது திராவிய முக்திக்கு வழிவகை செய்யும் சமூக, பொருளாதார, தார்மீக மற்றும் ஆன்மீக நோக்கங்களை வலியுறுத்துகிறது.

பாடத்திட்டம்

ஜெய்ன முறை பாடத்திட்டமானது மாணவர்களுக்கு பல்வேறு செயல்பாடுகளை கொண்ட பாடங்களை உள்ளடக்கியது. பாடத்திட்டம் செயல்பாடு மைய அணுகுமுறை கொண்டதாகும். உண்மை கல்வி ஆன்மாவை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கிறது. பல்வேறு நோக்கங்கள், கூட்டுறவு நடவடிக்கைகள் மற்றும் பல்வேறு கலாச்சார நடவடிக்கைகள் மூலம் இந்த இலக்கை அடைய முடியும். இதைத் தவிர, பாடத்திட்டமானது தொழிற் கல்விக்கும் வித்திட்டது. ஜைனா பாடத்திட்டத்தில் சமூக அறிவியல், இயற்கை

அறிவியல், தார்மீக கல்வி, தொழிற்கல்வி, பல்வேறு கூட்டு பயிற்சி நடவடிக்கைகளை உள்ளடக்கியதாகும்.

கற்பித்தல் வழிமுறைகள்

தொழிற் கல்வி மாணவர்களுக்கு நடைமுறை அறிவு, வேலை அனுபவத்தை வழங்குகிறது. மாணவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு தேவையான பொருளை ஈட்டுவதற்கு வழிவகுத்தது. இவ்வாறு, இந்த முறை சமூகமயமான நுட்பங்கள், சோதனைகள், செய்து கற்றல், ஒருங்கிணைப்பு, முதலியவற்றை வலியுறுத்தியது.

ஆசிரியரின் பங்கு

உயர்ந்த குணங்கள் ஆசிரியர்களால் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஒரு ஆசிரியருக்கு தனது தொழிலை வெற்றிகரமாக வைத்திருக்க வேண்டிய சில குறிப்பிட்ட குணங்களை கல்வியில் நவீன புத்தகங்கள் விவரித்தன. அவர் தனது பாடங்களை நன்றாக அறிந்திருக்க வேண்டும், திறம்பட கற்றுத்தர வேண்டும். மேலும் அவருடைய மாணவர்களுக்கு உண்மையான அன்பை அளிக்க வேண்டும். அவர் தனது மாணவர்களை நேசிக்க வேண்டும், அவர்களுக்காக தன் வாழ்வை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். அன்பு இல்லாமல் ஓர் ஆசிரியர் தன் மாணவர்களுக்கு மிகச் சிறந்தவராக இருக்க முடியாது. அன்பு, பாசம், மரியாதை இருந்தால் மட்டுமே ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் உண்மையான தேவையை அறிந்து அவற்றை நிறைவேற்ற முடியும்.

சுதந்திரம் மற்றும் ஒழுக்கம்

இலட்சியவாத தத்துவத்தைப் போலவே, மாணவர்களுக்கான கடுமையான ஒழுக்கத்தையும் வலியுறுத்தியது. ஒழுக்கமின்றி உண்மையான கல்வியை புகட்ட இயலாது. உண்மையான கல்வியை பெற கோபம், ஆடம்பரம், சோம்பல், நோய் போன்றவை தடையாக உள்ளது. ஜைன தத்துவம், மாணவர்களுக்கு உண்மையான கல்வியைப் பெறுவதற்கான சிறந்த குணங்களை வலியுறுத்தியது.

i) அவர் எல்லா நேரங்களிலும் சிரிக்கக்கூடாது, விடாமுயற்சியுடன் அறிவைப் பெற முயற்சி செய்ய வேண்டும். (ii) அவர் உணர்ச்சிகளையும், உணர்வுகளையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். (iii) அவர் நற்பண்புகளை கொண்டவராக இருக்க வேண்டும். (iv) அநாகரீக சொற்களை பயன்படுத்த கூடாது (v) அவர் தனது நடவடிக்கைகளில் நியாயமானவராக இருக்க வேண்டும். (vi) அவர் மனச்சோர்வு அடையக்கூடாது (vii) அவர் சத்தியத்தின் தீவிரமான சீடராக இருக்க வேண்டும்.

4. முகலாய காலத்தில் கல்வி

முஸ்லீம் கல்வி முறையானது மதத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது. இடைக்காலம் முஸ்லீம்களின் வருகையால் தொடங்குகிறது. எனவே, இந்த காலகட்டம் 'முகம்மதியன் காலம்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. மஹ்முத் கஸானி, முகம்மது கவுரி, குத்பதின்-ஐபக், இல்துமிஷ், ரஸியா மற்றும் பல்பான், ஷாஜாதா முகம்மது, கில்ஜி கிங்ஸ், துக்ளக் அரசர்கள் ஆரம்பகால முஸ்லீம் மதத்தில் புகழ்பெற்ற அரசர்களாக இருந்தனர்.

முஸ்லீம் கல்வி முகலாய காலத்தில் அதிக ஊக்கம் மற்றும் கவனத்தை பெற்றது. அக்பர், ஜஹாங்கிர், ஷாஜஹான், தாரா ஷிகோ, அருஜீப், பஹதூர் ஷா ஆகியோர் பிரபல முகலாய மன்னர்களாக இருந்தனர்.

கல்வி நோக்கங்கள்

இஸ்லாமிய கல்வியின் இறுதி நோக்கம் முக்திபெறுவதாகும். இஸ்லாமிய பிரச்சாரத்தின் முக்கிய நோக்கங்கள்: (i) இஸ்லாமை பரப்புதல், (ii) பண்பு அறநெறி மேம்பாடு (iii) அறிவு பரவுதல், (iv) இஸ்லாமிய அரசின் விரிவாக்கம், (v) அரசியல் மேம்பாடு.

பாடத்திட்டம்

தொடக்கநிலை கல்வியில் பாடத்திட்டமானது 3'R' கொண்டிருந்தது. அதாவது, - எழுத்து, எண்கணிதம், படித்தல். உருது படிப்பு முக்கிய பாடங்களில் ஒன்றாக உருவானது. சமய வழிமுறைகளும் தொடக்க நிலையில் கொடுக்கப்பட்டன. இரண்டாம் நிலை மட்டத்தில், இலக்கணம், இயற்கை அறிவியல், வரலாறு, வானவியல், இராணுவ கல்வி போன்றவை மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டன.

வழிமுறைகளின் முறைகள்

இடைக்காலத்தில், வாய்வழி முறை, கண்காணிப்பு முறை, விரிவுரை முறை, படித்தல் மற்றும் எழுதுதல், சுய ஆய்வு முறை, பகுப்பாய்வு முறை, தூண்டல் முறை, சோதனை முறை போன்றவை கற்பிக்கும் வழிமுறைகளாக பயன்படுத்தப்பட்டது.

ஆசிரியரின் பங்கு

இடைக்காலத்தின்போது ஆசிரியர் மிகுந்த மரியாதைக்கு உட்பட்டிருந்தார். ஆசிரியருக்கும் போதனைக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. ஆசிரியர்களின் கட்டளைகளை மாணவர்கள் பின்பற்றி வந்தனர். மாணவர்கள் மதத்தில் சிறந்த அறிவைப் பெற்றனர்.

5. கல்விக்கான கிறிஸ்தவ சமயத்தின் பங்களிப்புகள்

கிறிஸ்துவ சமயத்தினர் இந்தியாவின் கல்வி நிறுவனத்துடன் இணைந்தனர். அவர்கள் செரம்போரில் தங்கள் மையத்தை அமைத்தனர். அவர்கள் செரம்போரிலிருந்து தங்கள் கல்வி நடவடிக்கைகளை இயக்கியுள்ளனர். 1725 ஆம் ஆண்டில், ஐரோப்பிய கிறிஸ்துவ மதத்தினர் இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் பதினேழு பள்ளிகள், கிறிஸ்தவர்களுக்கு நான்கு மிஷனரி பள்ளிகள் நிறுவினர். 1804 ஆம் ஆண்டில், லண்டன் மிஷனரி சிலோன், தென் இந்தியா, பெங்களூரில் ஆங்கில பாடசாலைகள் நிறுவியது. மிஷனரிகள் இந்தியாவில் கல்விக்காக மதிப்புமிக்க சேவையை அளித்தனர். 1818 ஆம் ஆண்டில் முதல் மிஷனரி கல்லூரி செரம்போரில் நிறுவப்பட்டது, 1820 ல் கல்கத்தாவில் பிஷப் கல்லூரி நிறுவப்பட்டது.

6. கல்விக்கான கிழக்கு இந்தியா கம்பெனி பங்களிப்பு

1698 ஆம் ஆண்டினல் கிழக்கு இந்தியா கம்பெனி சார்ட்டர் நிறுவனம், செட் மேரி அறக்கட்டளை பள்ளிகளுக்கு 1715 ஆம் ஆண்டில் சென்னை மாகாணத்தில் துவங்கப்பட்ட நிறுவனங்களை பராமரிப்பதற்காக நிறுவனத்தை இயக்கியது. கிழக்கு இந்தியா நிறுவனத்தின் அதிகாரிகளும் கல்வி பரவலுக்கு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தனர். 1781 ஆம் ஆண்டில், இந்தியாவின் முதல் கவர்னர்-ஜெனரல் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ், அரேபிய மொழி மூலம் முஸ்லீம்களின் மகன்கள் படிப்பதற்காக 'கல்கத்தா மதராசாவை நிறுவினார். வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் உதவியுடன் சர் வில்லியம் ஜோன்ஸ், வங்காள ராயல் ஆசியாடிக் சொசைட்டி கல்கத்தாவில் நிறுவப்பட்டது. 1816 ஆம் ஆண்டில், இந்து கல்லூரி நிறுவப்பட்டது மற்றும் 1817 ஆம் ஆண்டில் புகழ்பெற்ற பிரசிடென்சி கல்லூரி உருவாக்கப்பட்டது.

சார்ட்டர் சட்டம் (1813)

பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் 1813 ஆம் ஆண்டில் சாசனம் இயற்றப்பட்டது. இதன் மூலம் இந்தியர்களின் கல்விக்கான பொறுப்பை அங்கீகரித்தது. இது 1823 ஆம் ஆண்டில், ஒரு லட்சம் ரூபாயிலிருந்து, கொல்கத்தா பள்ளி புத்தக சங்கம் மற்றும் கல்கத்தா பள்ளி சங்கத்திற்கான மானியங்கள் வழங்கப்பட்டது. 1824 ஆம் ஆண்டில் இரண்டு சமஸ்கிருத கல்லூரிகளும் நிறுவப்பட்டன, 1824 இல் கல்கத்தாவில் ஒன்றும் 1825-ல் டெல்லியிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1835-க்கு முன்பு மூன்று வகையான பள்ளிகள் இருந்தன. அவை: (i) வெர்னாகுலர் பள்ளிகள் (ii) கிறிஸ்டியன் மிஷனரி பள்ளிகள் மற்றும் (iii) கிழக்கு இந்திய கம்பெனி பள்ளிகள். சமஸ்கிருதம், அராபிக் மொழி வாயிலாக கற்பித்தலுக்கு பதிலாக ஆங்கில மொழி வாயிலாக கற்பித்தலையே மக்கள் விரும்பினர்.

இந்திய கல்வி கமிஷன் (1882)

கல்வி முன்னேற்றத்தை மதிப்பீடு செய்ய 1882-ல் W.W. ஹண்டர் தலைமையில் குழு நியமிக்கப்பட்டது. இக்குழு அதன் அறிக்கையை 1883 இல் சமர்ப்பித்தது. அதன் முதன்மை பரிந்துரைகள் பின்வருமாறு:

A) தொடக்க கல்விக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும். அரசு, தொடக்க கல்வித் திட்டத்தை மாவட்ட மற்றும் மாநகராட்சி வாரியங்களுக்கு ஒப்படைக்க வேண்டும். அவற்றின் செலவில் மூன்றில் ஒரு பங்கை அரசாங்கம் ஏற்க வேண்டும்.

B) இரண்டு வகையான உயர்நிலைப் பள்ளிகள் நிறுவப்பட வேண்டும் பல்கலைக்கழகத்தின் நுழைவு பரீட்சைக்கு வழிவகுக்கும் இலக்கிய கல்வியையும், தொழிற்கல்வியும் வழங்க வேண்டும்.

ஹார்டாக் குழு (1929)

1929-ல், ஹார்டாக் குழு அறிக்கை அளித்தது. பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் கல்வி வளர்ச்சியைப் பற்றி ஆய்வு செய்ய இந்தக் குழு நியமிக்கப்பட்டது. இது இரண்டாம் நிலை மற்றும் பல்கலைக்கழக கல்வி விட வெகுஜன கல்விக்கு மிகுந்த கவனம் செலுத்தியது. நாட்டில் குறைவான எழுத்தறிவு வளர்ச்சியையும், தொடக்கநிலை கல்வியில்

காணப்படும் 'தேக்கம்' மற்றும் 'கழிவு' என்ற பிரச்சினையை எடுத்து காட்டியது. பள்ளி படிப்பை நிறைவு செய்வதற்கு முன்பாக மாணவர்கள் தங்கள் பள்ளிகளை விட்டு வெளியேறுவதால் பணம் மற்றும் முயற்சிகள் பெருமளவில் வீணாகிவிட்டதாக கருதினர். தொடக்க கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு பின்வரும் முக்கியமான நடவடிக்கைகளை அது பரிந்துரைத்தது.

- I. பள்ளிகளின் பெருக்கத்திற்கு ஏற்ப கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளல்.
- II. நான்கு ஆண்டுகாலம் தொடக்க கல்வி.
- III. தரம், பயிற்சி, ஊதியம், ஆசிரியர்களின் சேவை நிலை ஆகியவற்றில் முன்னேற்றம்.
- IV. குழந்தைகள் வாழும் மற்றும் படிக்கும் கிராமங்களின் நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப பாடசாலையின் பாடத்திட்டங்கள் மற்றும் கற்பித்தல் வழிமுறைகள் அமைய வேண்டும்.
- V. அரசாங்க ஆய்வு பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தல்.

எனவே மாணவர்களின் பெரும்பாலான தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் நடுத்தரப் பள்ளிகளை அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கு இக்குழு பரிந்துரைத்தது. மேலும், தொழில் மற்றும் வர்த்தக தொழில்களுக்கு பரிந்துரைத்தது. தவிர, பல்கலைக்கழக கல்வி, பெண்கள் கல்வி, சிறுபான்மையினர் கல்வி மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்புகளின் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதற்கு இக்குழு பரிந்துரைத்தது.

கல்வி வார்தா அமைப்பு (1937)

கல்வி வார்தா திட்டம் எம்.கே. காந்தி அவர்களால் 1937 இல் கொண்டு வரப்பட்டது டாக்டர் ஜாகீர் ஹுசைனின் தலைமையில், ஒரு தற்காலிக மற்றும் விரிவான பாடத்திட்டம் கட்டமைக்கப்பட்டது. அதன் முக்கிய அம்சங்களான:

- I. ஏழு ஆண்டுகளுக்கு அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் இலவச மற்றும் கட்டாய கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும்.
- II. போதனை மொழி தாய் மொழியாக இருக்க வேண்டும் கல்வி என்பது ஓரளவிற்கு தன்னை ஆதரிக்க வேண்டும்.
- III. ஒரு நல்ல குடிமகனின் கடமைகளையும் பொறுப்பையும் குழந்தை அறிய உதவ வேண்டும்.
- IV. கல்வியைப் புரிந்து கொள்ளவும், வாழ்க்கையின் பிரச்சினைகளை தீர்க்கவும் குழந்தைக்கு கல்வி உதவி செய்ய வேண்டும்.
- V. கல்வி கொள்கை அடிப்படையானது "கற்கும் போது சம்பாதித்தல் சம்பாதிக்கும் போது கற்பது".

இந்தியாவில் போதுமான மற்றும் சரியான தொழிற்பயிற்சி கல்வியின்மை நிலவுவதாக பொதுமக்கள் நீண்டகாலமாக கோரிக்கையை எழுப்பினர். ஆகையால், 1936-37இல் இந்திய அரசு இரண்டு பிரிட்டிஷ் வல்லுநர்களை அழைத்து தொழில்சார் கல்விக்கான திட்டத்தை வடிவமைக்க வலியுறுத்தியது. இந்த இரண்டு வல்லுநர்கள் A. Abbott மற்றும் S.H. WOOD. பஞ்சாப், தில்லி மற்றும் உத்திரபிரதேசத்திற்கு இந்த இரு நபர்களும் பயணித்து நான்கு மாதங்களுக்குள் தொழிற்துறை கல்வியைப் பற்றி ஒரு அறிக்கையை தயாரித்தனர். இந்த அறிக்கை விரிவான அல்லது வெற்றிகரமாக இல்லை. இந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில், 1944 ஆம் ஆண்டின் சார்ஜன்ட் அறிக்கை வெளியானது.

1. தொழிற்கல்வி பல்வேறு தொழிற்பாடுகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும். எந்த தொழிற்துறை பகுதியும் குறைவாக மதிப்பிடக்கூடாது.

2. தொழிற்துறை கல்வி இலக்கிய மற்றும் விஞ்ஞான கல்வியுடன் சமமாக கருதப்பட்டு அதன் தரநிலை உயர்த்தப்பட வேண்டும்.

3. பொது மற்றும் தொழிற்கல்விக்கு தனித்தனி பள்ளிகளை நிறுவ வேண்டும்.

4. சிறு தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள திறமையான தொழிலாளர்களுக்கு சரியான தொழிற்பயிற்சி வழங்கப்பட வேண்டும்.

5. ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் தொழிற்கல்வி மற்றும் பல்வேறு பிற தொழில்களுக்குமிடையே ஆரோக்கியமான உறவை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு தொழில்சார் கல்வி ஆலோசகர்களின் சபை நிறுவப்பட வேண்டும்.

6. தொழில் கல்விக்கான இரண்டு வகையான பள்ளிகள் இருக்க வேண்டும். முதலாவது இளநிலை தொழிற்கல்வி பள்ளி மற்றும் இரண்டாவது மேல்நிலை தொழிற்கல்வி பள்ளியாக இருத்தல் வேண்டும். VIII-ம் வகுப்புக்குப் பின் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தொழிற்கல்வி மூன்று ஆண்டுகளுக்கு வழங்க வேண்டும். XI-ம் வகுப்புக்குப் பிறகு இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின் தொழில்சார் கல்வியாண்டுகள் இருக்க வேண்டும்.

7. தொழில்சார் பயிற்சியின் போது சான்றிதழை வழங்குவது மட்டுமின்றி தொழில்சார் பயிற்சியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வேலைகளின் தரத்தை தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டும்.

8. முடிந்தவரை, தொழிற்கல்வி மையங்கள் அருகே தொழிற்கல்வி பள்ளி நிறுவப்பட வேண்டும்.

9. பல்வேறு இடங்களில் ஈடுபட்டுள்ள நபர்களுக்கு பகுதி நேர வகுப்புகள் திறக்கப்பட வேண்டும். தொழிலாளர்கள் வாரத்திற்கு 2-1 / 2 நாட்களுக்கு தொழில்சார் பள்ளிகளில் பயிற்சியளிக்கப்பட வேண்டும், இந்த 2-1 / 2 நாட்களுக்கு முழு ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும். பகுதி நேரப் பள்ளிகளில், பகல் நேரத்தில் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும்.

10. பெரிய நகரங்களிலும், பெரிய தொழிற்பயிற்சி மையங்களிலும் அரசு நிறுவனங்களை திறக்க வேண்டும்.

முடிவுரை

இந்திய கல்வி முறை ஒவ்வொரு இந்திய குடிமகனின் ஆரம்ப காலங்களிலிருந்து பல உயர்வையும் தாழ்வையையும் கடந்து வந்துள்ளது. மிகப் பெரிய மாற்றங்களும் அபிவிருத்தியும், முக்கியமாக சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய அல்லது பிரிட்டிஷ் சகாப்தத்தில் நிகழ்ந்தன. அவற்றில் சில தற்போது கல்வித் துறையில் தொடர்கின்றன.

விவாதத்திற்கும் சிந்திப்பதற்குமான வினாக்கள்:

1. வேத கல்வியின் முக்கிய அம்சங்களை விவரிக்க.
2. பௌத்த கல்வியின் கல்வி நோக்கங்களை விளக்குக.
3. இந்தியாவில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் கல்வி பங்களிப்புகளை ஆராய்க.
4. அடிப்படை கல்வியின் முக்கிய அம்சங்களை விவரிக்க.
5. தொழிற்கல்வி பற்றிய ஆபோட் - வுட் (Abbott-wood) அறிக்கையின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குக.

அலகு -6 கல்விக்கான கொள்கை வரைவுகள் : இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றபின்

நோக்கங்கள்

இவ்வலகின் முடிவில் கற்போர்

1. கோத்தாரி கமிஷனின் முக்கிய அம்சங்களை விளக்குவர்.
2. தேசிய கல்விக் கொள்கை (1986)-ன் பரிந்துரைகளை அறிந்து கொள்வர்.
3. தேசியக் கலைத்திட்ட வடிவமைப்பு (2005)-ன் முக்கிய அம்சங்களை தெரிந்துகொள்வர்
4. தேசிய அறிவுசார் ஆணையத்தின் அம்சங்களை விமர்சிப்பர்.

முன்னுரை

இந்த அலகில் கோத்தாரிக் கல்விக்குழுவின் முக்கிய பரிந்துரைகள் (1964-66) ஈஸ்வர்பாய் பட்டேல் கமிட்டி (1977), மால்கம் ஆதிசேஷையா கமிட்டி (1978), புதியகல்வி கொள்கை (1986), செயல்திட்டம் (1992) சச்சார் கமிட்டி (2005), தேசியக் கலைத்திட்ட வரைவு (2005) ஆகியவற்றின் முக்கிய அம்சங்களைப் பற்றி விரிவாகக் காண்பதோடு கற்பித்தல் அணுகுமுறைகளையும் பல்வேறு கல்விக்குழுவின் முக்கிய பரிந்துரைகளையும், விரிவாக காணலாம்.

கோத்தாரி கமிஷன் (1964-1966)

- D.S கோத்தாரி ஜூலை 6, 1906-ல் ராஜஸ்தானில் உள்ள உதயப்பூரில் (Udaipur) பிறந்தார்
- 1928-ல் அலகாபாத் பல்கலைக்கழகத்தில் இயற்பியலில் முதுகலை பட்டம் பெற்றார்.
- முனைவர் பட்டத்தை கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் எர்னஸ்ட் ரூதர்போர்டு மேற்பார்வையின் கீழ் முடித்தார்.
 - 1934-1961 வரை டெல்லி பல்கலைக் கழகத்தில் இயற்பியல் துறையில் பேராசிரியர் & துறை தலைவர் போன்ற பல்வேறு பதவிகளை வகித்தார்

- 1948-1961 வரை பாதுகாப்பு அமைச்சகத்தின் அறிவியல் ஆலோசகராக பதவி வகித்தார்.

சாதனைகள் & விருதுகள்

- 1963ல் இந்திய அறிவியல் காங்கிரசின் தலைவராக பதவி வகித்தார்.
- 1973 இந்திய தேசிய அறிவியல் அகாடமியின் தலைவரானார்
- 1962ல் பத்மபூசன் விருதும், 1973 பத்மவிபூசன் விருதும் வழங்கப்பட்டது.
- 2011ல் D.S கோத்தாரியை கௌரவிக்கும் விதத்தில் தபால் துறை அவரது அஞ்சல் தலையை வெளியிட்டது.

கோத்தாரிக் கல்விக் குழுவின் பரிந்துரைகள்

இந்தியக் கல்வியின் அனைத்து நிலை மற்றும் அனைத்து வகையான தொடர்பான பிரச்சினைகளை குறிப்பாக மேனிலைப் பள்ளிக் கல்வி தொடர்பானவைகளை நன்கு ஆராய்ந்து தெளிவுபடுத்தியது கோத்தாரிக் கல்விக் குழுவாகும்.

கல்வி அமைப்பு

1. தொடக்கப் பள்ளிக்கு முன் உள்ள கல்வி நிலை முன் தொடக்கக் கல்வி நிலை ஆகும். இது கட்டாயமில்லை. ஆனால், இதற்கான வாய்ப்புக்களையும் நிதி உதவியையும் அரசு அளிக்கும். இது சுமார் 3 ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கலாம்.
2. 5 வயது முடிந்தபின் முறைப்பட்ட கல்வி தொடங்கும் நிலை தொடக்கக் கல்வி நிலை ஆகும். இது 7 முதல் 8 ஆண்டுகள் நீடிக்கலாம். இது இரு பிரிவுகளைக் கொண்டிருக்கும். கீழ்த்தொடக்க நிலை 4-5 ஆண்டுகள் (1முதல் 4-5 வகுப்புகள் உயர் தொடக்க நிலை 2-3 ஆண்டுகள் (5-6 வகுப்பு, முதல் 7-8 வகுப்பு வரை) உடனடியாக கீழ்த் தொடக்க நிலைக் கல்வி இலவசமாக்கப்பட வேண்டும். உயர் தொடக்க நிலைக் கல்வியும் குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் இலவசமாக்கப்பட வேண்டும்.
3. பள்ளிக் கல்வியின் அடுத்த இரு ஆண்டுகள் (16 வயது முதல் 18 வயது வரை) மேனிலைக் கல்வி நிலை எனப்படும். இது உயர் கல்விக்கும், உயர் தொழிற்கல்விக்கும் மாணவர்களை ஆயத்தப்படுத்தும் நிலையாக அமையும்.

4. மேனிலைக் கல்வியில் உயர் கல்விக்கு இட்டுச் செல்லும் பிரிவு என்றும், தொழிற்பிரிவு என்றும் இருபிரிவுகளை ஏற்படுத்தி, ஒவ்வொன்றிக்கும் 50% இடங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். இதன் விளைவாக முதலியார் கல்விக் குழுவின் பரிந்துரையின்படியில் கல்லூரிகளில் செயற்பட்டு வந்த ஓராண்டு புதுமுக வகுப்பு, மேல்நிலைப் பள்ளியின் 11-ஆம் வகுப்புடன் இணைக்கப்பட்டது. மேல்நிலைக் கல்வி +2 வகுப்புகளாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது.
5. உயர்கல்வி (Higher Education) [18 வயது முதல் 21 வயது வரை 3 ஆண்டு பட்டப்படிப்பு அல்லது தொழில் படிப்பு ஆகும்.
6. 21 வயது முதல் 23 வயது வரை இரண்டாமாண்டு முதுநிலைப் பட்டப்படிப்பு அமைக்கப்பட்டது.

நாடு முழுவதும் 10+2+3 என்ற ஒரே விதமான கல்வியமைப்பை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று கோத்தாரிக் கல்விக் குழு பரிந்துரைத்தது.

10+2+3 கல்வியின் தன்மைகள்

1. **பத்தாண்டுப் பொதுக் கல்வி:** அனைத்து மாணவர்களும் முதலில் பெறுகின்ற பத்தாண்டுக் கல்வி பொதுவானதாக இருத்தல் வேண்டும் (இதில் முதல் 5 ஆண்டுகள் தொடக்கக் கல்வியில் அடங்கும்) இங்கு மாணவர்கள் அறிவியல், கணக்கு, மொழி, சமூக அறிவியல், விளையாட்டு போன்ற பாடங்களைப் பயிலுவர்.

2. ஈராண்டு மேனிலைக் கல்வி:

இருவகையான கல்வித் திட்டம் உள்ளது.

1. கல்வி சார்ந்தது
2. தொழில் சார்ந்தது

மேனிலைக் கல்வியில் பொதுக் கல்விப் பாடம் எடுத்தப் பயின்றவர்கள் கல்லூரியில் சேர்ந்து பயிலலாம்.

நாட்டிற்கான பொதுக் கல்வி அமைப்பின் அவசியம்

நாட்டு மக்களை ஒன்றுபடுத்தும் வலுமிக்க சக்தியாகக் கல்வி செயல்பட வேண்டுமாயின் நம் நாட்டிலுள்ள கல்வி முறை பொதுவான ஓர் அமைப்பினைக் கொண்டிருத்தல் அவசியம்.

- நாம் அனைவரும் இந்தியர்கள் என்ற மனப்பான்மை உருவாக்கிட, நாட்டிற்கான பொதுக்கல்வி அமைப்புத் தேவை.
- கல்வி கற்பதில் சமத்துவத்தை நிலைநாட்டிட அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரியான அடிப்படைக் கற்றல் திறன்களை வளர்த்தல் அவசியம். இதற்கு பொதுக் கல்வியமைப்பு மிகவும் தேவை.
- நாட்டின் பல்வேறு பகுதியினரின் கல்வித்தரம் ஒரே சீராக அமைவதற்கும், மாணவர் ஒரு பகுதியிலிருந்து எளிதாகப் பிற்பகுதிகளுக்குச் சென்று கல்வி கற்கவும் நாடு முழுவதற்கும் ஒரே மாதிரியான கல்வி அமைப்பு இருத்தல் அவசியம். எனவே தான் கோத்தாரிக் கல்விக் குழு 10+2+3 என்று பொதுக் கல்வி அமைப்பை பரிந்துரை செய்தது.

தேசியக் குறிக்கோள்களும், அவற்றை கல்வியின் மூலம் அடையும் வழி முறைகளும்

இக்குறிக்கோள்களை அடைவதற்கு கல்வியை கீழ்க்கண்டவாறு மாற்றியமைக்க கோத்தாரிக் கல்விக் குழு பரிந்துரைத்தது.

1. கல்வியை உற்பத்தியுடன் இணைத்தல் இதற்கான வழிமுறைகள்

- ✓ கல்வியின் அனைத்து நிலைகளிலும், விஞ்ஞானத்திற்கு கல்விக்குழு முக்கியத்துவம் அளித்தல்.
- ✓ தொழில் அனுபவம் அனைத்து நிலைகளிலும் கல்வியின் அங்கமாக, தொழிற்பயிற்சியும், வேலை அனுபவங்களும் வலியுறுத்தப்பட வேண்டும்.
- ✓ இடைநிலைக் கல்வியை தொழிற்சார்புடையதாக ஆக்குதல்.
- ✓ உயர்கல்வி நிலையில் வேளாண்கல்வி, தொழிற்கல்வி மற்றும் அறிவியல் ஆராய்ச்சி ஆகியவற்றுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படல் வேண்டும்.

2. சமூக, தேசிய ஒருமைப்பாட்டு உணர்வை வலுப்பெறச் செய்வதற்கான வழிமுறைகளாவன:

- தேசிய பொதுக்கல்வி அமைப்புமுறையை ஏற்படுத்தல்.
- நாடெங்கும் தரமான பொதுப்பள்ளிகளை ஏற்படுத்துதல்.

- சமூகப் பணிகள் சமுதாய வளர்ச்சிக்கான பணிகள், நாட்டுநலப்பணிகள் ஆகியவற்றில் தங்களது திறனுக்கு ஏற்ப பங்குபெற மாணவர்களுக்கு பள்ளிக்கல்வி மற்றும் உயர்கல்வி நிலைகளில் வாய்ப்புகளை அமைத்துத் தருவது அவசியம்.
- தேசிய மொழிக் கொள்கையை உருவாக்கி செயற்படுத்தல்.
- நாட்டுப்பற்றையும், தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும் வளர்த்திடும் செயல்முறைகளுக்கு கல்வியில், போதிய முக்கியத்துவம் அளித்தல்.

3. நவீனமாக்குதலைப் துரிதப்படுத்துதல்

- நவீன சமுதாயத்தில் அறிவு மிக வேகமாகப் பரவுவதோடு, சமூக மாற்றங்களும் வேகமாக ஏற்படுகின்றன. இதைத் தோற்றுவிக்கும் வகையில் கல்வியும் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். கல்வி என்பது மாணவர்களுக்கு செய்திகளையும் தகவல்களையும் அளிப்பதை முதன்மைச் செயல்முறையாகக் கொண்டிராமல் மாணவர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டி எதையும் ஆராய்ந்து பார்க்கும் மனப்பான்மையையும், செய்திறன்களையும் உருவாக்கிடுவதாகவும், அமைதல் வேண்டும்.
- அறிவார்ந்த சமூகமாக மாற்றுவதே நவீனமயமாக்குதலுக்கு அடித்தளமிடுவது ஆகும்.

4. சமூக, ஆன்மீக மற்றும் அறநெறி மதிப்புகளைப் பேணுவதன் மூலம் மாணவர்களிடம் ஒழுக்க நெறிகளை வளர்ச்சியடையச் செய்தல்

- ✓ பாட அட்டவணையில் வாரத்திற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு பாடவேலைகள் இதற்கென ஒதுக்கப்படுவது, கற்பித்தலுடனும் இணைக்கப்படுவது இன்றியமையாதது.

வகுப்பறைச் செயல் முறைகளில் சீர்திருத்தம்

- ✓ கல்வி ஏற்பாட்டினை சீர்திருத்தும் முயற்சியுடன் கற்பித்தல் முறைகள், மதிப்பீட்டு முறைகள் ஆகியவற்றில் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். புதிய கற்பித்தல் முறைகளைப் பயன்படுத்தும் பழக்கம் பள்ளிகளிடையே பரவ வேண்டும்.
- ✓ உற்சாகமுள்ள தலைமையாசிரியர்கள், பாடப்புலமை பெற்ற ஆசிரியர்கள், கற்பித்தல் துணைக்கருவிகள் ஆகியன யாவும் கற்பித்தல் முறையின் சீர்திருத்தத்திற்கு

இன்றியமையாதனவாகும். ஆசிரியருக்குப் பணியிடைப் பயிற்சியளித்தலும் புதிய முறைகள் பள்ளிகளில் பயனுள்ள வகையில் செயற்பட உதவுவதாகும்.

- ✓ வழிகாட்டுதல், அறிவுரை பகர்தல் ஆகியன கல்வியில், இன்றியமையாப் பகுதிகளாகும்.
- ✓ இலக்கணப் பயிற்சி, ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும்.
- ✓ புதிய மதிப்பீட்டு முறைகள் உதவி கொண்டு எழுத்துத் தேர்வின் நம்பகத்தன்மை உயர்த்தப்பட வேண்டும். மாணாக்கரது ஆளுமை வளர்ச்சியின் பிற கூறுகளை மதிப்பிடுதலும் தேவைப்படுவதாகும்.

ஈஸ்வரபாய் பட்டேல் கல்விக்குழு - 1977

ஈஸ்வரபாய் பட்டேல் குஜராத் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராக இருந்தார். இவரது தலைமையின் கீழ் 1975-76ஆம் ஆண்டு தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம் தயாரித்த 9 மற்றும் 10ஆம் வகுப்பு பாடப்புத்தங்களை மீளாய்வு செய்து வேலை அனுபவத்தை பாடத்துடன் இணைப்பதற்காக 1977ஆம் ஆண்டு இக்கல்விக்குழு அமைக்கப்பட்டது.

ஈஸ்வரபாய் பட்டேல் கல்விக்குழுவின் பரிந்துரைகளில் சமூகத்திற்கு பயன்படும் ஆக்கமுள்ள செயல்பணி - விளக்கம்

இக்குழுவானது பள்ளிக்கல்வியின் கலைத்திட்டத்துடன் சமூகத்திற்கு பயன்படும் ஆக்கமுள்ள செயல்பணியை எவ்வாறு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக இணைப்பது என்று பரிந்துரை செய்தது. மேலும் இவ்வகையான செயற்பணிகள் மற்ற பாடங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் அடைவுத்திறனை மதிப்பீடு செய்வது போல் மதிப்பீடு செய்யப்படவேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது. பின்வருமாறு இந்தப் பரிந்துரைகளைப் பட்டியலிடலாம். இப்பரிந்துரைகளோடு சமூகத்திற்கு பயன்படும் ஆக்கமுள்ள செயல்பணி என்றால் என்ன என்பதையும் இக்குழு பின்வருமாறு வரையறுத்துள்ளது. சமூகத்திற்கு பயன்படும் ஆக்கமுள்ள செயற்பணி என்பது பயனுடையதும் பொருளுடையதுமாகிய உடனுழைப்புடன் கூடிய பணி அல்லது வேலை என்று கூறலாம். இது மாணவர்களுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் பயனுள்ளதாக அமைந்து ஒரு சமூக சேவையாக இருந்து பொருள் உற்பத்தியை செய்கிறது என்று வரையறை செய்யப்படுகிறது.

மேற்கண்ட வரையறையின்படி மாணவர்களுக்கு ஒரு பணி அல்லது வேலையை இயந்திரத்தனமாக செய்யாமல் அதன் நுட்பங்களை புரிந்து கொண்டு அதை கல்வியின் நோக்கத்தோடு இணைத்து அறிவு பூர்வமாக அந்தப் பணியைச் செய்தலை புரிய வைத்தல், இதன் நோக்கமாகும் என்று கூறலாம்.

பரிந்துரைகளின் நோக்கங்களின் விளக்கம்

1. உடலுழைப்புடன் சமூகத்திற்கான பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்களை மாணவர்களுக்கு தெரியவைத்து உடலுழைப்பின் மேன்மையை மதிக்கும் மனப்பான்மையை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும்.
2. சமுதாய சேவை செய்யும் மனப்பான்மையை வளர்க்க வேண்டும்.
3. சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காக தன்னால் இயன்ற பணியினை செய்து பயன்மிக்க சமுதாய உறுப்பினராக இருப்பதை வளர்த்தல் வேண்டும்.
4. சமுதாயத்துடன் கூட்டுறவுடன் இணைந்து செயல்பட்டு உடலுழைப்பின் மேன்மை, தன்னம்பிக்கை, சகிப்புத்தன்மை, கருணை மற்றும் பிறருக்கு உதவும் மனப்பான்மையை மாணவர்களிடம் வளர்க்க வேண்டும்.
5. சமுதாயத்தின் பல்வேறு தொழில்களின் தொழில்நுட்பங்களை மாணவர்களுக்கு அறியச் செய்தல் வேண்டும்.
6. தொழில் திறமையை மேம்படுத்துவதோடு மாணவர்கள் பயிலும் போதே செய்யும் தொழிலின் வாயிலாக பொருளீட்டும் திறனை வளர்க்க வேண்டும்.
7. பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் திறன் மற்றும் ஆக்கசிறந்தனையுடன் கூடிய படைப்பாற்றல் திறனை மேம்படுத்துதல் வேண்டும்.

சமூகத்திற்குப் பயன்மிக்க ஆக்க செயற்பணிகளை தெரிவு செய்வது பற்றிய விளக்கம்

சமூகத்திற்கு பயன்மிக்க ஆக்க செயற்பணிகளை பின்வருவனவற்றை கவனத்தில் கொண்டு தெரிவு செய்ய வேண்டும் என்று இக்குழு பரிந்துரைக்கிறது.

1. இச்செயற்பணியானது மாணவர்களது உடல், மனவளர்ச்சி, மேம்பாட்டுக்கு ஏற்றவாறு இருக்க வேண்டும்.

2. கற்பவரின் ஒட்டுமொத்த ஆளுமையை மேம்படுத்துவதற்கு ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும்.
3. பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணும் திறனை வளர்த்து ஆக்கசிந்தனையைத் தூண்டும் வகையிலும் இச்செயற்பணி அமைய வேண்டும்.
4. மாணவர்களுக்கு உடலுழைப்பின் மாண்பினை உணர்த்துவதாக இருக்க வேண்டும்.
5. மாணவர்களை உளவியல் அடிப்படையில் ஊக்குவித்து அவர்களது தன்னம்பிக்கையை வளர்க்கும் முறையில் அமைக்க வேண்டும்.
6. ஒரு தொழில் பற்றிய நுட்பங்களையும் அதை மேற்கொள்வதற்கான செய்திறன்களையும் மேம்பாடு அடையச் செய்வதாக இருக்க வேண்டும்.
7. வகுப்பறையில் சிறு சிறு குழுவாக இணைந்து செயல்பட்டுக் கற்பதற்கு உதவ வேண்டும்.
8. ஒரு தொழிலைத் தெரிவு செய்து அதை தன்னிச்சையாகப் செயல்படுத்தும் திறனை பெற உதவ வேண்டும்.

சமூகத்திற்குப் பயன்மிக்க செயற்பணிகளை கற்பிக்கும் முறைகள் பற்றிய பரிந்துரைகள்

1. மாணவர்களுக்கு முதலில் எந்த தொழிலை கற்கலாம் என்கின்ற விளக்கங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.
2. வகுப்பறையில் தெரிவு செய்யப்பட்ட தொழிலை எவ்வாறு செய்து ஒரு பொருளை உருவாக்கலாம் என்று செய்து காட்டுதல் வேண்டும்.
3. தெரிவு செய்யப்பட்ட தொழிலுக்குரிய கருவிகள் மற்றும் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி எவ்வாறு வேலையைச் செய்யலாம் என்று விளக்கி மாணவர்களுக்குப் புரிய வைக்க வேண்டும்.
4. மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அந்தத் தொழிலுக்குரிய வேலையை செய்ய பயிற்சி அளிக்க வேண்டும்.

5. குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகு தெரிவு செய்யப்பட்ட தொழிலில் மாணவர்களின் கற்றல் அடைவுகளை அவர்களது செய்திறன் மற்றும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் தரத்தினை கொண்டு மதிப்பிடுதல் வேண்டும்.

மாணவர்களுக்கு பள்ளிகளில் கற்பிக்கக் கூடிய பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்களுக்கான பரிந்துரைகள்

இக்குழுவானது பின்வரும் கைத்தொழில்களை வகுப்பறையிலும் பள்ளியிலும் சமூகப்பயன்மிக்க ஆக்க செயற்பணிக்கு தெரிவு செய்துள்ளது.

1. தையல் வேலை.
2. களிமண்ணால் பொம்மைகளைச் செய்தல்.
3. சாக்பீஸ் (Chalk Piece) தயாரித்தல்
4. பிளாஸ்டர் ஆப் பாரிஸ் கொண்டு விளையாட்டுப் பொம்மைகளைச் செய்தல்
5. காய்கறி தோட்டம் அமைத்தல்
6. தேனீ வளர்த்தல்
7. மூலிகைத் தோட்டம் அமைத்தல்
8. கோழி வளர்த்தல்
9. மாடு வளர்த்து பால் உற்பத்தி செய்தல்
10. காளான் வளர்த்தல்
11. மிட்டாய் தயாரித்தல்
12. கயிறு திரித்தல்
13. பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தல்
14. பாய் நெய்தல்
15. நெசவு நெய்தல்
16. துணியில் பூ வேலைப்பாடு செய்தல்

17. அனுவலக உறைகள் தயாரித்தல்
18. பின்னல் வேலை மற்றும் கூடை முடைதல்.
19. தச்சவேலை
20. மெழுகுவர்த்தி செய்தல்
21. சோப்புத் தயாரித்தல்
22. இங்க் தயாரித்தல்
23. மிதியடி தயாரித்தல்
24. பிளாஸ்டிக் பூக்கள் தயாரித்தல்

மேற்கண்ட கைத்தொழிலைக் கொண்டு பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு இக்குழு பரிந்துரைத்தது.

மாண்புமிகு ஆதிசேஷையா கமிட்டியின் அறிக்கை

மாண்புமிகு ஆதிசேஷையா கமிட்டியின் தோற்றமும் அதன் நோக்கங்களும்

கோத்தாரிக் கல்விக் குழுவின் பரிந்துரைகளைத் தொடர்ந்து நாடு முழுவதும் 10+2+3 என்னும் கல்வி அமைப்பு 1975-76 முதல் அமல்படுத்தப்பட்டது. கோத்தாரிக் கல்விக் குழுவின் முக்கிய பரிந்துரைகளில் ஒன்று, இடைநிலைக் கல்வியை தொழிற்சார்புடையதாக்குதல் ஆகும். இதற்கென தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம் இடைநிலைக் கல்விக்கான கலைத்திட்டம், பாடநூல்கள் போன்றவற்றைத் தயாரித்து அளித்தது. இவற்றைப் பயன்படுத்தி நடைபெற்ற உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் செயல்பாடு குறித்து மீள்நோக்கு செய்திட 1977ல் ஈஸ்வரபாய் பட்டேல் தலைமையிலான குழுவை இந்திய அரசு அமைத்தது. இதன் பரிந்துரைகளில் முதன்மையானது பள்ளிக் கல்வியை தொழில் சார்புடையதாக்கிட சமூகத்திற்கு பயன்படும் ஆக்கபூர்வமான பணிகள் என்னும் கருத்தை பள்ளிக் கல்வியில் புகுத்திட வழிவகை செய்வதாகும்.

இதனைத் தொடர்ந்து மேனிலைக் கல்வியை தொழில் சார்புடையதாக்கிடும் நோக்கத்தோடு மேனிலைக் கல்வி இயங்கும் விதத்தை மீள் ஆய்வு செய்து பரிந்துரைகள் அளித்திட 1978இல் இந்திய அரசு அந்நாளைய சென்னைப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் மாண்புமிகு எஸ்.ஆதிசேஷையா தலைமையில் மேனிலைக் கல்விக்கான தேசிய மீள்நோக்குக்

கமிட்டியை அமைத்தது. இக்கமிட்டி, 28-2-1978ல் தனது அறிக்கையை செய்திடக் கற்றல் என்று தலைப்பிட்டு இந்திய அரசிடம் சமர்ப்பித்தது.

மால்கம் ஆதிசேஷையா கமிட்டியின் பரிந்துரைகள்

மேனிலைக் கல்வியை தொழிற்சார்புடையதாகக்கிடுவது தொடர்பாக மால்கம் ஆதிசேஷையா கமிட்டி அளித்த முக்கிய பரிந்துரைகளானவன:

1. கற்றல் என்பதை சமூகப் பயனுள்ள உற்பத்தி பணி மூலமாகவோ அல்லது தொழில் மூலமோ நிகழும் வகையில் அமைத்திடல் வேண்டும்.
2. மேனிலைப் பள்ளிக் கல்வி, பொதுவான கல்வி சார்ந்த பிரிவு, தொழில்சார்ந்த பிரிவு என்னும் இரு பிரிவுகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இரு பிரிவுகளுக்கும் வேலை அனுபவம் உட்கூறாக இருக்க வேண்டும். இப்பிரிவுகளுக்கும் வேலையனுபவம் கட்டாயமாகத் தரப்பட வேண்டும்.
3. தொழில்சார் பாடப்பிரிவுகள் விவசாயம் மற்றும் கிராமப்புற தொழில்களோடு தொடர்பு உடையதாகவோ, மேலாண்மை, வணிகம், உடல்நலம், மருத்துவத் துணைத் தொழில்கள் ஆகியவற்றோடு தொடர்புடையதாகவோ இருத்தல் வேண்டும். தொழிற்பள்ளிகள் பாலிடெக்னிக்குகள், பொறியியல் கல்லூரிகள் ஆகியவற்றில் இருந்து வெளிவரும் மாணவர்களிடையே பெருமளவில் வேலையின்மை காணப்படுவதால், பொறியியல் சார்ந்த தொழிற்படிப்புகள் மேனிலைப் பள்ளிகளின் தொழிற்பிரிவில் இடம் பெறலாகாது.
4. பொதுப்பிரிவு மற்றும் தொழில்சார் பிரிவில், குறிப்பிட்ட பாடங்களை கட்டாயம் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும் என வற்புறுத்தாமல், மாணவர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் கிடைக்கக்கூடிய வசதிகள், அப்பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களின் தேவை ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, ஒவ்வொரு பள்ளியும் தனக்கு பொருத்தமாகத் திகழக்கூடிய பாடங்களைத் தெரிவு செய்து பொதுப்பிரிவு மற்றும் தொழிற்சார் பிரிவுகளில் வழங்கிடலாம். அதாவது தொழில் பாடங்கள் மற்றும் வேலையனுபவம் குறித்த கலைத்திட்டத்தை முறையாக செயற்படுத்திட, அதனை வட்டாரத் தேவைகளை நிறைவேற்றிடும் வகையில் அமைத்திட வேண்டும்.
5. கல்வி சார்ந்த பொதுப்பிரிவில் பயில்வோர் வேலை அனுபவம் பெறுவதற்காக மேற்கொள்ளும் சமூகத்திற்கு பயன்படும் ஆக்கபூர்வமான பணிகள் என்பதற்கான

முறையான கலைத்திட்டம் மற்றும் மதிப்பிடும் முறைகள் தெளிவு பட வெளியிடப்பட வேண்டும்.

இதுபோன்றே தொழில் பிரிவில் பயில்வோர் கற்க வேண்டிய பொது அடிப்படைப் படிப்புகள் தொடர்பான கலைத்திட்டம் மற்றும் மதிப்பிடும் முறைகள் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்.

6. பொதுப்பாடப் பிரிவு மற்றும் தொழிற்சார் பாடப்பிரிவுகளில் அளிக்கப்படும் பாடங்கள், மாணவர்கள் தம் விருப்பப்படி தெரிவு செய்திட வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் தொடர்புடைய பாடத் தொகுதிகளாக அமைந்திடல் வேண்டும்.

a. கணிதம், இயற்பியல், வேதியியல், கணினி அறிவியல்

b. தாவரவியல், விலங்கியல், வேதியியல், மரபணுவியல்

c. வணிகவியல், கணக்குப் பதிவியல், பொருளாதாரம், கணினி அறிவியல்

7. தொழிற்சார் பாடங்களுக்கு பாட நூல்களை உடனடியாகத் தயாரித்து வழங்கினால்தான், அப்பாடங்களை ஆசிரியர்கள் கற்பிக்க இயலும்.

8. 11 மற்றும் 12ம் வகுப்புகளுக்கு பருவத்தேர்வு முறையும் தர மதிப்பீட்டு எண் வழங்கும் முறையும் அதாவது கிரேடிட் முறையும் படிப்படியாக நடைமுறைப்படுத்திட வேண்டும்.

9. தொழிற்சார் பாடங்களை கற்பிப்பதற்கு, அத்தொழிலில் ஈடுபட்டு அனுபவம் கொண்டவர்களையே நியமிக்க வேண்டும். தேவைப்பட்டால் பகுதிநேர ஆசிரியர்களையும் நியமிக்கலாம். மேனிலை பள்ளி வகுப்புகளில் தொழிற்சார் பாடங்களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் முதுநிலைப் பட்டப்படிப்பு படித்திருக்க வேண்டும் என வற்புறுத்தத் தேவையில்லை.

10. தொழிற்சார் பாடங்களை கற்பிப்பதற்கு தேவையான ஆசிரியர்கள் உருவாக்கிட பணிமுன் மற்றும் பணியிடை ஆசிரியர் பயிற்சி திட்டங்களுக்கு முன்னுரிமை அடிப்படையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

11. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் காணப்படும் தொழில்கள் குறித்த தகவல்களை சேகரித்து ஆய்வு மேற்கொள்ளுதல், கிராமப்புறங்களில் தொழிற்சார் கல்வியை அளித்திடுவதற்கு ஏற்ற பள்ளிகளைத்தேர்வு செய்தல், முதலீட்டினை சிக்கனப்படுத்தும்

வகையில் இரு வுப்ட் முறையை அமல்படுத்துதல் உதவித் தொகையுடன் கூடிய பணிப்பயிற்சி அரசு மற்றும் பொதுத் துறை நிறுவன வேலைகளுக்கான பணிநியமனத்தில் தொழிற்சார் படிப்புகளைப் பயின்றோருக்கு சிறப்பு ஒதுக்கீடு அளித்திடும் கொள்கை. தேசிய மற்றும் மாநில தொழிற்சார் கல்விக்கான நிறுவனங்களை ஏற்படுத்துதல் மொழிப்பாடங்கள் மற்றம் பொது அடிப்படை பாடங்களை கற்பிப்பதற்கு 15% நேரமும், தெரிவு செய்யப்படும் விருப்பப்பாடங்களை கற்பிப்பதற்கு 70% நேரமும், பிற கல்விச் செயல்களுக்கு 15% நேரமும் பள்ளிக்கால அட்டவணையில் ஒதுக்கிட வேண்டும் என்பது போன்ற பிற பரிந்துரைகளையும் மால்கம் ஆதிசேஷையா குழு அளித்தது.

தேசியக் கல்விக்கொள்கை

இந்தத் தேசியக் கல்விக் கொள்கையானது 1986 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தேசியக்கல்வி கொள்கையின் முக்கிய நோக்கம்

1. நாடெங்கிலும் ஒரே தேசிய கல்வி அமைப்பை உருவாக்குதல்.
2. கல்வியில் சமத்துவத்தை உருவாக்குதல்.
3. மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் கல்வியில் இணைந்து பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணுதல்.
4. அனைவருக்கும் தொடக்கக்கல்வியை அளித்தல்.
5. வயது வந்தோர் கல்வியை மேம்படுத்த உதவுதல்.
6. கல்வியில் தொழிற்பிரிவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தல்.
7. முன்னோடி பள்ளிகளை உருவாக்குதல்.
8. பட்டப்படிப்புக்கும் வேலைக்கும் உள்ள இணைப்பை சரி செய்தல் .
9. ஆசிரியர் நிலையை மேம்படுத்துதல்.
10. கல்வி மேலாண்மையை மேம்படுத்துதல்.
11. இந்திய கல்விப்பணியை புதிதாக உருவாக்குதல்

12. கல்வி மேம்பாட்டுக்குத் தேவையான வளங்களை திரட்டுதல்.

13. சமுதாயம் மற்றும் தொண்டு நிறுவனங்களின் பங்கினை கல்வி மேம்பாட்டுக்கு நாடுதல்.

தேசியக்கல்வி கொள்கையின் முக்கிய இலக்குகள்

மிக முக்கியமாக மூன்று இலக்குகளை இக்கொள்கை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. அவைகளாவன,

1. தேசிய ஒருமைப்பாடு, ஒற்றுமை மற்றும் மேம்பாட்டுணர்வை வளர்த்தல்.
2. சுதந்திரம், சுமத்துவம் மற்றும் சுயசார்பு ஆகியவைகளை மேம்படுத்துதல்.
3. இளைஞர்களிடம் பரந்த மனப்பான்மையை ஏற்படுத்துதல்.

நாடு முழுவதும் ஒரே மாதிரியான கல்வி அமைப்பை உருவாக்குதல்

தேசியக்கல்விக் கொள்கை நம் நாடு முழுவதும் ஒரே வகையான கல்வி பயிலும் அமைப்பை உருவாக்குவதுடன், அந்தந்த மாநிலங்களின் நிலைமை மற்றும் தேவைகளுக்கு ஏற்ப நெகிழ்வுறும் தன்மையுள்ள கல்வி அமைப்பை பின்வருமாறு உருவாக்கத் திட்டமிட்டது.

1. கல்வி அளிப்பதில் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலை வரை சாதி, மதம், வாழிடம், இனம் மற்றும் பாலினம் சாராத அனைவருக்குமான ஒரே மாதிரியான கல்வி அமைப்பை உருவாக்கி மாணவர்களது வெற்றி வாய்ப்புக்கான அடித்தளம் அமைத்தல்.
2. கோத்தாரி கமிஷனின் பரிந்துரைபடி நாடு முழுவதும் பத்தாண்டு தொடக்கநிலை மற்றும் இடைநிலைக்கல்வி, மேனிலைக்கல்வி இரண்டு ஆண்டுகள் மற்றும் பட்டப்படிப்பு மூன்று ஆண்டுகளைக் கொண்ட 10+2+3 முறையை உருவாக்குதல்.
3. கல்விக்கூடங்களில் தேசிய அடிப்படை கலைத்திட்டத்தை உருவாக்கி அமல்படுத்தல்.
4. ஒவ்வொரு வகுப்புக்கு மாணவர்கள் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் கற்பதற்கான குறைந்தபட்ச கற்றல் இலக்குகளை உருவாக்கி நிர்ணயம் செய்தல்.
5. கல்வி அமைப்பின் அனைத்து நிலைகளிலும் வேலை அனுபவத்தை கல்வியின் கலைத்திட்டத்துடன் இணைத்துக் கற்பித்தல்.

6. அறிவியலை கட்டாயப்பாடமாக இடைநிலை (10 ஆண்டுகள்) கல்வி வரை கற்பித்தல்.

கல்வி அமைப்பின் அனைத்து நிலைகளிலும் கல்விக்கான மறுசீரமைப்பை ஏற்படுத்துதல்

அனைத்து நிலைகளிலும் கல்விக்கான மறுசீரமைப்பை ஏற்படுத்துதலை பின்வருமாறு இக்கொள்கை பட்டியலிடுகிறது.

1. தொடக்ககல்வியில் சீரமைப்பு

1. அனைவருக்கும் கல்வி அளிக்கும் நோக்கத்தில் 6 முதல் 14 வயதுக்கு உட்பட்ட அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் இடைநிற்றல் இல்லாமல் கல்வி அளித்தல்.
2. கரும்பலகை திட்டம் என்னும் திட்டத்தின் மூலம் தொடக்கப்பள்ளிகளின் இருக்கை வசதிகள், கற்பித்தல் கருவிகள், விளையாட்டுப் பொருட்கள், கட்டிடங்கள் போன்ற இன்னபிற அடிப்படைக் கட்டமைப்பை ஏற்படுத்துதல்.
3. இந்தியாவின் கிராமப்புறங்களின் குழந்தைகள் தங்களது பெற்றோர்களுக்கு விவசாயத்தில் உதவி புரிவதால் பள்ளி நேரங்களை இதற்குத் தக்கவாறு அமைத்தும் விடுமுறை நாட்களையும் மாறுதல் செய்தல்.
4. பள்ளிக்கற்க வரும் முதல் தலைமுறை மாணவர்களுக்கு அவர்களது சுய கற்றல் வேகத்தில் கற்பித்தலை தனியாள் வேற்றுமைக்கு ஏற்ப அமைத்தல்.
5. துவக்கக்கல்வியின் ஆண்டுதேர்வுகளை புறவயத்தன்மை (Objectives Type) உடையதாகக் கி வகுப்பிலுள்ள தேக்கத்தை நீக்குதல்.
6. துவக்கக்கல்வியை தொடர இயலாதவர்கள் குழந்தைத் தொழிலாளிகள் போன்றோர்களுக்கு முறைசாராக்கல்வியை அமைத்தல்.
7. முறைசாராக் கல்வியில் கற்கும் குழந்தைகளை அவர்கள் விரும்பினால் பள்ளிக்குச் சென்று கற்க வைத்தல். 1995க்குள் 15 முதல் 35க்கு வயதுக்குட்பட்ட அனைவருக்கும் முறைசாராக்கல்வி மூலம் முழு எழுத்தறிவை கொடுத்தல்.

2. இடைநிலைக்கல்வியில் சீரமைப்பு

1. அனைவருக்கும் கல்வி கற்பிக்கும் இலக்கினைக் கொண்டுள்ளதால் கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்துவற்காக நவோதயா என்னும் முன்னோடிப் பள்ளிகளை ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் நாடு முழுவதும் அமைத்தல்.
2. இடைநிலைக்கல்வியை தொழில்சார்ந்த கல்வியாக்குதல்.

3. தொழில்நுட்பக்கல்வியில் சீரமைப்பு

அனைத்திந்திய தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தை அமைத்து அதன் மூலம் நாட்டிலுள்ள திறமைமிக்க மாணவர்கள் தொழில் கல்வி பயில ஏதுவாக நாட்டின் எப்பகுதிக்கும் சென்று கல்வி கற்க தொழில்நுட்பக் கல்வியை மாறுதல் செய்தல். ஒவ்வொரு தொழில்நுட்பக் கல்லூரிக்கு தரச்சான்றிதழை வழங்கி நிதி உதவியையும் மற்றும் மேலாண்மையையும் செய்தல்.

4. உயர்கல்வியில் சீரமைப்பு

1. பல்கலைக்கழகங்களில் இணைந்து உறுப்புக் கல்லூரியாக இருக்கும் கல்லூரிகளின் தரத்திற்கு ஏற்ப சிலவற்றிற்கு தன்னாட்சி வழங்கும் முறையை ஏற்படுத்துதல்.
2. பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள தரமுள்ள சில துறைகளுக்கு தன்னாட்சி வழங்க ஏற்பாடு செய்தல்.
3. மாணவர்கள் தாங்கள் விரும்பும் மொழித்திறன்களை அடைய அவர்கள் விரும்பும் பாடங்களை இணைத்து கற்க உதவுதல்.
4. பட்டப்படிப்பினை குறிப்பிட்ட வேலைக்கு என்பதை தவிர்த்தல்.
5. மாணவர்கள் தொழில்நுட்பக்கல்வி, உயர்கல்வி பயிலும் போது வட்டாரம் விட்டு வட்டாரம் இடம்பெறும் முறையை அறிமுகப்படுத்தி திறமைமிக்க மாணவர்களுக்கு உயர்கல்வி பெறும் வாய்ப்பை அளித்தல்.
6. கணினியின் இணையதளம் வாயிலாக அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக்கல்வி ஆராய்ச்சி மேம்பாட்டுக்கான அனைத்து உயர்கல்வி நிறுவனங்களையும் இணைத்து அந்நிறுவனங்களின் ஆராய்ச்சிகளை பகிர்ந்து கொள்ள உதவுதல்.
7. குறிப்பிட்ட சில பணிகளுக்கு சிறந்த நபர்களை தேர்வு செய்வதற்காக தேசிய தேர்வுப்பணி என்னும் அமைப்பை உருவாக்கி தகுந்த நபர்களை தேர்வு செய்தல்.

5. ஆசிரியர் கல்வியில் சீரமைப்பு

1. ஆசிரியர் பணியில் பயிற்சி பெறுவதற்காக அதில் திறன், நாட்டம் மற்றும் ஆர்வம் உள்ளவர்களை நுழைவுத்தேர்வு மூலம் சேர்த்தல்.
2. நாடு முழுவதும் ஆசிரியர் கல்வியை சீரமைத்து தரத்தினை மேம்படுத்துவதற்காக தேசிய ஆசிரியர் கல்வி கழகம் என்ற அமைப்பை உருவாக்குதல்.
3. நாடெங்கிலும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மாவட்ட ஆசிரியர் கல்வி பயிற்சி நிறுவனம் என்கின்ற அமைப்பை உருவாக்கி ஆசிரியர் பயிற்சி மற்றும் பணியிடை பயிற்சியை அளித்தல்.
4. ஆசிரியர்பணிக்கு தேர்வு செய்ய ஆசிரியர் தேர்வு வாரியங்களை உருவாக்குதல்.
5. ஆசிரியரின் சம்பள விகிதத்தை பணிப்பளுவுக்கு ஏற்ப நாடு முழுவதும் சீராக அமைத்து பணித்தொடர்பான குறைதீர்க்கும் அமைப்பையும் ஏற்படுத்துதல்.
6. ஆசிரியர்கள் தங்களது பணியில் பொறுப்பை ஏற்கும் நிலையை உருவாக்கி கற்பித்தல் தரத்தை மேம்படுத்த அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்தல்.

6. கல்வியில் பொதுவானவைகளை சீரமைத்தல்

1. விழுமக்கல்வியை மேம்படுத்தி சமூக நன்னெறிகளை அமைக்க கலைத்திட்டத்தில் விழுமக்கல்வியை இணைத்தல்.
2. மும்மொழி திட்டத்தை பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் பின்பற்றுதல்.
3. வேலை அனுபவத்தை பள்ளிக்கல்வி மற்றும் உயர்கல்வியில் இணைத்தல்.
4. அறிவியல் கல்வியை மேம்படுத்த கற்பித்தலில் ஆய்வு முறையை உருவாக்குதல்.
5. உடற்கல்வி, யோகா மற்றும் விளையாட்டுகளை பள்ளிகளில் மேம்படுத்துதல்.
6. கற்றல் அடைவுகளை மதிப்பிடுதலில் சீர்திருத்தம் செய்வதற்காக பருவத்தேர்வு, தொடர்ச்சியான அகமதிப்பீடு முறை, வினா - வங்கிகள் மற்றும் கிரெடிட் முறை போன்றவைகளை அறிமுகப்படுத்துதல்.

7. உயர்கல்வியை மேலாண்மை செய்வதற்காக இந்திய உயர்கல்வி பணி என்னும் அமைப்பின் மூலம் மேலாண்மை பதவிக்கு தகுதியானவர்களை தேர்வு செய்தல்.

தேசிய அடிப்படையிலான கலைத்திட்டம் பற்றிய பரிந்துரைகள்

தேசியக்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவனம் மூலம் நாடு முழுவதற்கும் பொதுவான கலைத்திட்டம் அமைப்பதற்கு இக்கல்வி கொள்கை வலியுறுத்துகிறது. இந்தக் கலைத்திட்டத்தின்படி மாணவர்களது திறமைகள் மற்றும் ஆற்றல்களை வெளிக்கொணர உதவும் துணை அமைப்பினை பாடத்திட்டத்தில் உருவாக்குதல், தரம்மிக்க கல்வியை அளித்தல், நாட்டு ஒருமைப்பாடு மற்றும் வாழ்நாள் முழுவதும் கற்கும் வசதி கொண்ட பின்வரும் கலைத்திட்டத்தை பரிந்துரைக்கிறது.

1. நமது நாட்டு மரபினையும், பாரம்பரியத்தையும், பண்பாட்டினையும் மேன்மைபடுத்தும் பாடங்களை கலைத்திட்டத்தில் இணைக்க வேண்டும்.
2. பாட செயல்பாடுகள் மற்றும் இணைச்செயல்பாடுகளில் நன்னெறி, நல்லொழுக்கம் மற்றும் மனிதாபிமான பண்புகளை இணைக்க வேண்டும்.
3. இயற்கைச் சூழல்கள், வளங்கள் மற்றும் அவைகளை சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துதல் குறித்து நடவடிக்கை எடுக்க இயலும் செயல்பாடுகளை பாடத்துடன் இணைக்க வேண்டும்.
4. சமூக சமத்துவமின்மை மற்றும் மக்கள் தொகை பிரச்சினைகளை மாணவர்களை உணர வைக்கும் கலைத்திட்டம் வேண்டும்.
5. நாட்டுப்பற்றுடன் நம் நாட்டின் அரசியல் சாசனத்தில் பற்றுதலுடனும் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளில் புரிதலுடனும் இருக்கும் மாணவர்களை உருவாக்கும் வகையில் கலைத்திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும்.
6. 1 முதல் 3 வகுப்பு வரை தாய்மொழி, கணிதம், சூழ்நிலையியல் பாடத்துடன் தொழில் அனுபவத்தைக் கொடுக்கும் சமூக பயன்மிக்க ஆக்க வேலை மற்றும் கலையுணர்வுடன் செயல்பட உதவும் கலைத்திட்டத்தை அமைத்தல் வேண்டும்.
7. 4 மற்றும் 5ஆம் வகுப்புகளில் தாய்மொழி, ஆங்கிலம் அல்லது ஹிந்தி, கணிதம், அறிவியல், சமூக அறிவியல் மற்றும் பணி அனுபவம் அல்லது சமூகபயன் மிக்க வேலையுடன் கலையுணர்வுச் செயல்பாடுகள் மற்றும் உடல்நலக் கல்வியுடனும் உடற்பயிற்சியைக் கொண்ட கலைத்திட்டத்தை வடிவமைத்தல் வேண்டும்.

8. இடைநிலைக்கல்வியில் மூன்று மொழிகள் அல்லது தாய்மொழி, ஆங்கிலம், கணக்கு, அறிவியல், சமூக அறிவியல், தற்கால இந்தியா அல்லது வேலை அனுபவம், கலையுணர்வு செயல்பாடுகள், உடல் நலம் மற்றும் உடற்பயிற்சி போன்றவைகளைக் கொண்ட கலைத்திட்டத்தை வடிவமைத்தல் வேண்டும்.

தேசியக் கல்விக்கொள்கையினால் தொடங்கப்பட்ட திட்டங்கள்

இக்கொள்கையால் i) சர்வ சிக்ஷா அபியான், ii) கரும்பலகைத்திட்டம், iii) தேசியத் தேர்வுப்பணி, மற்றும் நவோதயாப்பள்ளி போன்றவைகள் உருவாக்கப்பட்டன.

தேசியத் தேர்வுப்பணி

தேசிய அளவில் நாடு முழுவதும் கல்விநிலையைப் பொறுத்து தேர்வுகளை நடத்தி வெவ்வேறு பணிகளுக்கு ஆட்களை தேர்வு செய்தலை சில நிறுவனங்களுக்கு அனுமதி அளிக்கும் இத்திட்டத்தின் மூலம் விரிவுரையாளர்களை தேர்வு செய்ய, ஆராய்ச்சிப்படிப்பில் சேர விரும்புவவருக்கும் மற்றும் ஆடை அமைத்தல், உணவு பதப்படுத்துதல், ஓவியம் வரைதல் சிற்பம் வடித்தல் போன்ற திறன்களையும் கண்டறிய இந்தத் தேர்வுகளில் கலந்து கொண்டு வெற்றி பெறுவோருக்கு பல்வேறு பணிகளில் அமர்வதற்கு உரிய தகுதிச் சான்றிதழை வழங்குதலுக்கு இந்நிறுவனங்கள் உதவுமாறு அனுமதி அளிக்க இக்கொள்கை உதவியது. மேலும், நாடு முழுவதும் பொறியியற் படிப்புக்கும் மருத்துவப்படிப்புக்கும் நுழைவுத் தேர்வை பொதுவாக நடத்துவது என்றும் இக்கொள்கையின் மூலம் முடிவு எட்டப்பட்டது.

நவோதயாப்பள்ளிகள்

நோக்கங்கள்

1. பள்ளிக்கல்வியில் முன்னோடியாக விளங்கி தரத்தை மேம்படுத்தும் பள்ளிகளாக இருத்தல்.
2. தரமான கல்வியை குறைந்த செலவில் சமூக, சாதீ, சமய மற்றும் பொருளாதார வேறுபாடின்றி அளித்தல்.
3. திறமை இருந்தும் ஏழ்மையின் காரணமாக பயில இயலாத மாணவர்களது நிலையை நீக்குதல்.
4. நவீன கருவிகளையும் கற்றல் உத்திகளையும் பயன்படுத்தி கற்கும் மாணவர்களது உள்ளார்ந்த திறனை வளர்த்தல்.

5. புதிய முறை கற்றல் - கற்பித்தல் மூலம் கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்துதல்.
6. கலைத்திட்டத்தினை வடிவமைத்தலிலும் கற்பித்தல் முறைகளிலும் புதுமைகளை புகுத்த ஆசிரியருக்கு சுதந்திரம் கொடுத்தல்.
7. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ள சமத்துவம், சமநீதி மற்றும் சகோதரத்துவம் ஆகிய பண்புகளை வளர்த்தல்.
8. உலகத்தரத்துடன் கூடிய முன்னோடிப்பள்ளியை அமைத்தல்.
9. அருகிலுள்ள பள்ளிகளுடன் தனது வளத்தை பகிர்ந்து கொள்ளுதல்.
10. பள்ளிக்கல்வி அமைப்பில் கற்றல் பணிக்கு பொறுப்பு ஏற்றல்.

சிறப்பம்சங்கள்

1. மத்திய மனிதவள மேம்பாட்டுத் துறையின் மேற்பார்வையில் மைய கல்வி வாரியத்தின் பாடத்திட்டம் பின்பற்றப்படுகிறது.
2. இது இருபாலரும் சேர்ந்து பயிலும் உறைவிடப்பள்ளி.
3. 6ஆம் வகுப்பு முதல் 12 வரை இலவசமாக கல்வி, உடை, உணவு வழங்கப்படுகிறது.
4. இங்கு மாணவர்களை சேர்ப்பதற்கு நுழைவுத்தேர்வு நடத்தப்படுகிறது.
5. SC/ST பிரிவினருக்கு இடஒதுக்கீடு உண்டு.
6. ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் 40 மாணவர்கள் அனுமதிக்கப்படுவர்.
7. தேசிய அடிப்படையான பொது கலைத்திட்டம் பின்பற்றப்படுகிறது.
8. 8 வகுப்பு வரை தாய்மொழியில் கல்வி கற்பிக்கப்படுகிறது.
9. இதில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் தேசிய அளவில் தேர்வு செய்யப்பட்டு பணிநியமனம் செய்யப்படுகின்றனர்.
10. ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் 20% மாணவர்கள் பிறமாநிலத்தவர்கள்.
11. இது 30 ஏக்கர் அளவில் அமைந்துள்ள பள்ளி.

12. தரம் மிகுந்த கற்பித்தல் கருவிகளுடன் அமைந்துள்ள முழு கட்டமைப்புடன் கூடிய பள்ளி.

தேசியக்கல்விக் கொள்கையின் நிறை-குறைகள்

நிறைகள்

1. தேசியக்கல்வி அமைப்பு உருவாகி எல்லோருக்கும் பொதுவான 10+2+3 திட்டம் உருவானது.
2. SSA மற்றும் கரும்பலகைத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது.
3. நவோதயாப்பள்ளிகள் அமைக்கப்பட்டன.
4. இடைநிலை மேனிலைக்கல்வியில் தொழிற்பிரிவு உருவானது.
5. வேலையோடு படிப்பை பிணைப்பதை தவிர்க்க வலியுறுத்தியது.
6. ஒவ்வொரு பணியிலும் செயல்திறன் மற்றும் பொறுப்பேற்றல் போன்றவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது.
7. பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் தன்னாட்சி பெற்ற கல்லூரிகள் தரத்துடன் அமைந்தன.
8. இந்தியக் கல்வி பணி என்னும் கல்வித்துறை உயரதிகாரிகளை உருவாக்க வலியுறுத்தப்பட்டது.
9. பொது நுழைவுத்தேர்வு மற்றும் பணியாளர்தேர்வு போன்றவைகளை அமைத்தது
10. கல்விக்கான நிதியுதவியைப் பற்றி பரிந்துரை செய்தது.

குறைகள்

1. அண்மைப்பள்ளித் திட்டத்தை அமல்படுத்தி வளங்கள் பகிர்ந்தல் செயல்படவில்லை.
2. மேல்தட்டு மக்களுக்கான பொதுப்பள்ளிகளைப் பற்றிய கருத்து ஏதும் இல்லை.
3. பல்வேறு கல்வி அமைப்புகளை ஏற்படுத்துவதால் குழப்பத்தை ஏற்படுத்த வாய்ப்புள்ளது.
4. தேவைப்படும் நிதி ஆதாரங்களைப் பற்றிய கருத்து இல்லை.
5. காந்திஜியின் ஆதாரக்கல்வியை புறக்கணித்துவிட்டது.

6. பள்ளியின் வேலை நேரத்தை ஆதரிக்கவில்லை.

செயலாக்கதிட்டம் -1992

தேசியக்கல்வி கொள்கை 1986 செவ்வனே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு 1992ல் செயலாக்கத்திட்டம் 1992ல் மத்திய அரசினால் வெளியிடப்பட்டது. இதன் நோக்கம் சாதி, இனம், மதம் வேறுபாடுகளை களைந்து அனைவருக்கும் சமமான தரமுள்ள கல்வி வாய்ப்புகளை வழங்கிடுதல் ஆகும்.

செயலாக்க திட்டத்தின் குறிக்கோள்கள்

1. ஆரம்ப கல்வி நிலை

- அனைவரும் கல்வி பெறும் உரிமை
- 14 வயதுக்குட்பட்ட அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் கல்வி அளித்தல்
- கல்வி தரத்தை மேம்படுத்த முயற்சிகளை எடுத்தல்

2. இடைநிலைக் கல்வி

- தொழில் சார்புடையாக்குதல்
- கணினி அறிவையும் திறன்களையும் அறிமுகப்படுத்தல் மற்றும் வளர்த்தல்
- கல்வி தரத்தை மேம்படுத்துதல்.

3. உயர்கல்வி

- நாட்டை எதிர்நோக்கியுள்ள அச்சுறுத்தும் சமூக பொருளாதார, பண்பாட்டு, ஒழுக்க மற்றும் ஆன்மீகச் சிக்கல்களை ஆழ்ந்து சிந்திக்க வாய்ப்பளித்தல். இதை தேசிய கல்வி கொள்கை (1986) வலியுறுத்தியுள்ளது.

4. பொதுவானவை

- கல்வி வாய்ப்புகளில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்குதல்
- கல்வியளிக்க எடுக்கும் நடவடிக்கைகளில் முன்னுரிமை பெற வேண்டியவை

✓ இவைச கட்டாயக் கல்வி

- ✓ சிறப்புக் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி வசதிகள்
- ✓ எழுத்தறிவின்மையை அறவே ஒழித்தல்
- ✓ தாழ்த்தப்பட்டோர், பழங்குடியினர் கல்வி
- ✓ பெண்கல்வி
- ✓ சிறுபான்மையினர் கல்வியில் சிறப்பு கவனம் செலுத்துதல்.

➤ முறைசாராக் கல்வி, திறந்தநிலைப் பல்கலைக் கழகங்கள், தொலைநிலைக்கல்வி, கிராமிய பல்கலைக்கழகங்கள், மழலையர் பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு போன்ற தேசிய கல்விக் கொள்கைகள் சிறப்பிடம் பெறல் வேண்டும்.

செயலாக்கத் திட்ட அறிக்கையின் சிறப்பான செயல்திட்டங்களாவன

1. மழலையர் கல்விக்கான முன் தொடக்கப்பள்ளிகள், பால்வாடி, அங்கன்வாடி போன்ற காப்பகங்கள், குழந்தை பாதுகாப்பு மையங்கள் போன்றவற்றை ஏற்படுத்துதல்.
2. தொடக்கப் பள்ளிகளனைத்தும் அடிப்படை வசதிகளும், கற்பித்தல் துணைக் கருவிகளும் பெற கரும்பலகைத்திட்டம் தொடங்கப்படல்.
3. தொடக்க வகுப்புகளில் சமூகப் பயனுள்ள உற்பத்திச் செயல்கள் கல்வியோடு இணைக்கப்படல் வேண்டும்.
4. குறைந்தபட்ச கல்வி அளவுகள் குறிப்பிடப்பட்டு, அனைத்து மாணாக்கரும் அதை அடையச் செய்தல்.
5. மாணாக்கர் தேர்ச்சியைக் குறிப்பிட, மதிப்பெண் முறையை விட தரமுறை மேலானது.
6. நவோதயாப் பள்ளிகளை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தொடங்குதல் இவை அனைத்து வசதிகளும் உடையவையாகவும், இலவசக் கல்வி உணவு, உறைவிடம் தருவதாகவும், மீத்திறன் கொண்ட குழந்தைகளுக்கு ஏற்றதாகவும் இருத்தல்.
7. மும்மொழித் திட்டம் பின்பற்றப்படுதலும், இந்தியை இணைப்பு மொழியாக வளர்த்தலும் வலியுறுத்தப்பட வேண்டும்.

8. விளையாட்டுகள், பண்பாட்டு வளர்ச்சி, இளைஞர் நலம் போன்றவற்றிற்கு அதிக கவனம் தேவை.
9. சிறப்பாக நடைபெறும் கல்லூரிகளுக்கு தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற கல்லூரிகள் என்கிற தகுதி வழங்கப்படல்.
10. திறந்தநிலைப் பல்கலைக்கழகங்களும் தொலைநிலைக் கல்வியும் புதிய அணுகுமுறைகளைக் கையாள் வேண்டும்.
11. கிராமச் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ற உயர் கல்வியை காந்தீய கோட்பாடுகளினடிப்படையில் வடிவமைத்துத் தருவது கிராமிய பல்கலைக் கழகங்களின் பொறுப்பாகும்.
12. பணி சார்ந்த படிப்புகள் பொதுக்கல்வியில் இடம் பெறல் வேண்டும்.
13. ஆராய்ச்சியும், வளர்ச்சியும் பல்கலைக் கழகத்தின் இரு கண்களாகும்.
14. பாடப்பிரிவுகளுக்குப் புதுவடிவம் தருதல்.
15. கல்வியின் பொருளாதார, சமூக மற்றும் பாலின வேறுபாடுகளைக் குறைக்க உதவுதல்.
16. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆசிரியர் கல்வி நிலையங்கள், கல்வியியல் மேம்பாட்டு நிறுவனங்களாகவும், இடைநிலைக் கல்வி ஆசிரியர் நிறுவனங்களாகவும் தர உயர்வு பெற்று முன்னோடி நிறுவனங்களாகத் திகழவேண்டும்.
17. தொழில்நுட்பம் மற்றும் மேலாண்மைசார் கல்வி, மனிதவள மேம்பாட்டுடன் இணைந்து செயலாற்ற வேண்டும்.

சச்சார் கமிட்டி - 2005

இந்தியாவில் சிறுபான்மை சமூகத்தின் முஸ்லீம் சமூகத்தினரின் கல்வி நிலை, சமூக நிலை மற்றும் பொருளாதார நிலைகளை ஆராய்வதற்காக நீதியரசர் ராஜீந்தர் சச்சார் தலைமையின் கீழ் இக்குழு 2005 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டு 2006 ஆம் ஆண்டு தனது பரிந்துரைகளை பின்வருமாறு அரசுக்கு அளித்தது.

சச்சார் கமிட்டியின் முக்கிய பரிந்துரைகள்

1. முஸ்லீம் சமூகத்தினரின் குறைகளை கேட்டறியவும் இவர்களுக்கு சம வாய்ப்புகளை மற்ற சமூகத்தினருடன் கொடுப்பதற்காக சமவாய்ப்பு கமிஷனை நியமிக்க வேண்டும்.

2. பொதுவான அமைப்புகளில் முஸ்லீம் சிறுபான்மையினரின் பங்கேற்பை அதிகப்படுத்த அரசு நியமனம் செய்யும் முறையை பின்பற்ற வேண்டும்.
3. முஸ்லீம்கள் அதிகம் வசிக்கும் பகுதிகளில் தனித்தொகுதியாக அமைக்க வேண்டும்.
4. தற்சமயம் நடைமுறையிலுள்ள இடஒதுக்கீட்டில் முஸ்லீம்களுக்கு அதிக வேலைவாய்ப்பினை பெற வகை செய்தல் வேண்டும்.
5. முஸ்லீம் கல்வி நிறுவனமான மதரசாவில் கொடுக்கப்படும் கல்வியை மேல்நிலைக்கல்வி அமைப்போடு இணைக்க வகைசெய்ய வேண்டும்.
6. மதரசாக்கள் வழங்கும் பட்டங்களை கொண்டு இராணுவத்தில் சேர்க்கவும் இந்திய ஆட்சிப்பணிகளுக்கு உரிய தேர்வுகளில் பங்கேற்கவும் அங்கீகரிக்க வேண்டும்.
7. சிறுபான்மையினர் நடத்தும் கல்வி நிறுவனங்களில் 50% சிறுபான்மையினருக்கும், சிறுபான்மையினர் அல்லாத நிலையில் 15% சிறுபான்மையினருக்கு பின்வருமாறு இட ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும்.
 - ✓ சிறுபான்மையினர் அல்லாதோர் நடத்தும் நிறுவனத்தில் ஒதுக்கப்படும் இடங்கள் 15% ல் 10% முஸ்லீம்களுக்கும் மீதியுள்ளதை 5% பிற சிறுபான்மையினருக்கும் ஒதுக்க வேண்டும்.
 - ✓ முஸ்லீம்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் 10%-ல் தகுதியான முஸ்லீம் மாணவர்கள் இல்லை எனில், பிற சிறுபான்மையினருக்கு அதை அளிக்கவேண்டும்.
 - ✓ பொதுத் தகுதி அடிப்படையில் திறனுடனும் அதிக மதிப்பெண்ணுடனும் சேர்க்கப்படும் முஸ்லீம் மாணவர்களது எண்ணிக்கையை இந்த இட ஒதுக்கீட்டில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது.
8. கல்வி நிறுவனங்களில் சேருவதற்கான சலுகைகளை தாழ்த்தப்பட்டோர் பெறுவது போல் முஸ்லீமை உள்ளடக்கிய பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்திற்கும் அளிக்க வேண்டும்.
9. முஸ்லீம் சமூகத்தினரது கல்வியை உயர்த்துவதற்கு பின்வருமாறு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

- ✓ அலிகார்க் முஸ்லீம் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் ஜாமியா மில்லியா பல்கலைக்கழகம் போன்ற பல்கலைக்கழகங்கள் அனைத்து கல்வியையும் முஸ்லீம்களுக்கு வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.
- ✓ முஸ்லீம்களால் நிர்வகிக்கப்படும் அனைத்துப் பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளின் தரத்தினை மேம்படுத்தவும், பாதுகாக்கவும் அரசு நிதி உதவி செய்ய வேண்டும்.
- ✓ தற்சமயம் சமயக்கல்வியைத் தரும் மதரசாக்களை மேம்படுத்தி நவீன பொதுக்கல்வியை வழங்கச் செய்ய வேண்டும்.
- ✓ மவுலானா ஆஸாத் நிதி நிறுவனத்தால் வழங்கப்படும் நிதியை முஸ்லீம் இனத்தவரின் எண்ணிக்கைக்குத் தக்கவாறு பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும்.

மேற்கண்டவாறு சச்சார் கமிட்டி தனது பரிந்துரைகளை அளித்தது.

தேசிய கலைத்திட்ட வடிவமைப்பு (2005) சிறப்பு அம்சங்கள்

தேசிய கலைத்திட்ட வடிவமைப்புகள் 1975,1988,2000 மற்றும் 2005ஆம் ஆண்டுகளில் NCERT – டெல்லி நிறுவனத்தால் உருவாக்கப்பட்டன. தேசிய கலைத்திட்ட வடிவமைப்பு பின்வரும் ஐந்து பகுதிகளைக் கொண்டது.

1. தேசிய கலைத்திட்டத்தின் வடிவமைப்பின் கண்ணோட்டம்.
2. கற்றலும் அறிவும்.
3. கலைத்திட்ட பகுதிகள், பள்ளிக்கல்வி நிலைகள் மற்றும் மதிப்பீடு
4. பள்ளி மற்றும் வகுப்பறை சூழல்.
5. மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய முறையான சீர்திருத்தங்கள்

தேசிய அறிவாண்மை ஆணையத்தின் தோற்றம்

தேசிய அறிவாண்மை ஆணையம் என்பது இந்திய சிந்தனையாளர் சேமிப்பகம் எனக் கருதப்படலாம். மன்மோகன்சிங் தலைமையிலான இந்திய அரசால் ஜூன் 2005-ல் உருவாக்கப்பட்டது. சாம் பிடரோடா தலைமையிலான எட்டு உறுப்பினர் குழு இவ்வாணையத்தில் பொறுப்பேற்றனர்.

இந்தியாவை அறிவுசார் பொருளாதாரத்தில் போட்டி இடுவதற்கேற்ற வகையில் மாற்றிடத் தேவைப்படும் கொள்கைகளை குறிப்பாக கல்வி, ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பாக பிரதம மந்திரியின் அலுவலகத்திற்கு ஆலோசனை வழங்கும் பணியை இவ்வமைப்பு ஏற்றுக்கொண்டது.

கல்வித்துறை மற்றும் ஆய்வுக்கூடங்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ள வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள், அறிவுசார் உடைமை பற்றிய சட்டம் வகுத்தல் ஆகியவற்றோடு அரசே தனது செயல்பாடுகளில் அதி நவீன தொழில் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி வெளிப்படைத் தன்மையை மேம்படுத்திக் கொள்ள உதவுவது குறித்தும் தனது பரிந்துரைகளை அரசுக்கு அளித்திட இந்த ஆணையம் பணிக்கப்பட்டது.

தேசிய அறிவாண்மை ஆணையம் அளித்த பரிந்துரைகள்

டிசம்பர் 2006-இல் இவ்வாணையம் அளித்த அறிக்கையில், அதன் பரிந்துரைகள் 5 தலைப்புகளில் இடம் பெற்றன.

கல்வி பெறும் உரிமை அனைவருக்கும் கிடைத்தல்

கல்வி பெறும் உரிமை: 86வது அரசியல் திருத்தச்சட்டம் கல்வி பெறும் உரிமையை அடிப்படை உரிமையாக்கியுள்ளது. எனினும் இந்தியக் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் தரமான கல்வி கிடைக்க மத்திய அரசு சட்டம் இயற்ற வேண்டும். அதை நிறைவேற்ற போதிய நிதி உதவியை மத்திய அரசு வழங்கவேண்டும். ஒவ்வொரு மட்டத்திற்கும் குறைந்தபட்ச கல்வித்தரங்கள் நிர்ணயிக்கப்படல் அவசியமானதாகும்.

மொழி: ஆங்கிலம் கற்றலும், அதைத் திறம்படி பயன்படுத்துதலும் உயர் கல்வி பெறுதலை நிர்ணயிக்கும் மிக முக்கியமான காரணி ஆகும். எனவே, தாய்மொழியோடு கூட ஆங்கிலத்தையும் முதல் வகுப்பிலிருந்தே கற்பிக்கத் தொடங்கலாம். ஆங்கிலம் கற்பித்தலை மேம்படுத்திட கிடைத்திடும் அனைத்து ஊடகங்களையும் வழக்கமான கற்பித்தல் முறைகளுக்கு வலுவூட்டும் உறுதுணையாக பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

மொழிபெயர்ப்பு: பல மொழிகள் பேசப்படும் நம் நாட்டில் அனைத்து மொழிப்பிரிவு மக்களிடமும் அறிவினை கொண்டு சேர்ப்பதில் மொழி பெயர்ப்பு சிறப்பிடம் பெறுகிறது. இதற்கென தேசிய மொழி பெயர்ப்பு பரப்பு இயக்கம் தொடங்கப்படல் வேண்டும். மொழிப் பெயர்ப்பாளர்களுக்கு முறையான பயிற்சியும், தேவைப்படும் வசதிகளும் கருவிகளும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

நூலகங்கள்: நூலக மற்றும் தகவல் தொடர்பு சேவைகளை சீரமைத்து மேம்படுத்திட தற்போது செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நூலகங்களைப் பற்றிய விவரங்களை விரிவான சுற்றாய்வு மூலம் சேகரித்தல், அதிக அளவு சமுதாயப் பங்கேற்பை உறுதி செய்தல் மற்றும் தகவல் தொடர்புத் தொழில் நுட்பங்களை பல்வகை நூலகப் பணிகளுக்குப் பயன்படுத்தல் போன்ற மேம்பாடு நடவடிக்கைகளை செயற்படுத்தி தொடர்ந்த கண்காணிக்க தேசிய நூலக ஆணையம் தோற்றுவிக்கப்படல் வேண்டும்.

தேசிய அறிவு வலைப்பின்னல்: வெற்றிகரமான ஆய்விற்கு உயிரோட்டமுள்ள கலந்துரையாடல்கள், புள்ளிவிவரங்கள் மற்றும் மூலகங்களை பகிர்ந்து கொள்ளல், அனைத்து அறிவு நிலையங்களையும் இணைத்தல் ஆகியவை தேவைபடுகின்றன. இதற்குத் தேவை மின்னியல் எண் வடிவிலமைந்த அகன்ற வழி வலைத்தடம் ஆகும். இது கிகாபிட் திறன் உடையதாக இருக்க வேண்டும்.

தகவல் தளங்கள்: தேசிய அளவிலான வலை தளங்கள் பின்வரும் முக்கிய துறைகளுக்காக உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

நீர்வளம், ஆற்றல், சுற்றுச்சூழல், ஆசிரியர்கள், வேளாண்மை, உயிரியல் பல்வகைமை, உடல்நலம், வேலைவாய்ப்புகள், குடிமக்களது உரிமைகள் போன்றவை இதில் அடங்கும். ஒவ்வொரு தகவல் தளமும் குறிப்பிட்ட துறை தொடர்பான அனைத்துத் தகவல்களையும் பெற்று, தொடர்ந்து புதுப்பிக்கப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும் வகையில், அதனை நிர்வகிக்க அத்துறையைச் சார்ந்த வல்லுநர்கள், துறைத்தகவல்களைப் பெற்று பயனடையும் அனைத்து பிரிவினரின் பிரதிநிதிகள் ஆகியோரைக் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட வேண்டும். அசிம்பிரேம்ஜி (விப்ரோ) ஆசிரியர்களுக்கான தகவல்தளத்தைத் தொடங்க ஆதரவளித்துள்ளார். தேசிய அறிவாண்மை ஆணையம் மேலும் பல தளங்களைத் தொடங்க ஊக்குவித்துள்ளது. இதன் காரணமாக நீர்வளத்திற்கான தகவல்தளத்தை உருவாக்கிட அர்க்யம் அறக்கட்டளையும், ஆற்றலுக்கான தகவல்தளத்திற்கு ஆற்றல் ஆய்வுக்கழகமும், சுற்றுச்சூழல் தகவல் தளத்திற்கு அறிவியல் மற்றும் சுற்றுச் சூழலுக்கான ஆய்வு மையமும், உயிரியல் பல்வகைக்கான தகவல் தளத்திற்கு அசோகா அறக்கட்டளையும் பொறுப்பேற்க முன்வந்துள்ளன.

உடல்நலத் தகவல் வலைப்பின்னல்: உடல்நலம் பேணும் மையங்கள் அனைத்தும் இணையதள வலைப்பின்னல் மூலம் தொடர்பு படுத்தப்படல் வேண்டும். எல்லா அரசு மற்றும் தனியார் உடல் நலம் பேணும் நிலையங்களும் மின்னியல் முறையில் இணைக்கப்படுதல்.

மருத்துவப் பதிவுகள், தகவல்கள், புள்ளிவிவரங்கள், தீர்வுகள் பற்றி விரைந்து தகவல் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ள உதவும்.

கருத்தாக்கங்கள்

கல்வி முறைமை அறிவுசார் கருத்தாக்கங்களை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ளவும், பரப்பவும் உதவுகிறது. தனி நபரது வளர்ச்சிக்கும், நாட்டின் சமூக பொருளாதாரம் மேம்படுத்திட கல்வியே திறவுகோலாகும். எனவே தேசிய அறிவாணையம் பள்ளிக்கல்வி, உயர்கல்வி, தொழிற்கல்வி, தொழில்நுட்பக் கல்வி என கல்வியின் அனைத்து அம்சங்களுக்கும் புத்துணர்ச்சி ஊட்டுவதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

- **பள்ளிக்கல்வி:** தரமான பள்ளிக்கல்வியை அனைவருக்கும் கிட்டச் செய்தல் என்பதை நனவாக்க, தொடக்க மற்றும் இடைநிலைக் கல்வியில் பேரளவு விரிவாக்கம் செய்ய வேண்டும். பள்ளிக் கல்வித்துறையில் அதிகாரப்பரவல், பள்ளி நிர்வாகத்தில் தன்னாட்சி, நிதி வழங்கலில் நெகிழ்ச்சித்தன்மை போன்றவை நீண்ட கால மாற்றங்களைத் தரவனவாகும். தரத்தையும், செயல் பொறுப்பையும் மேம்படுத்திட, அடிப்படை வசதிகளைப் பெருக்குதல், பள்ளித்தணிக்கையின் திறனை மேம்படுத்துதல், வெளிப்படைத்தன்மையை அதிகரித்தல், பெற்றோர், மாணாக்கர், நிர்வாகம் ஆகிய அனைத்துக் கூறுகளும் சேர்ந்து செயல்படல் போன்றவை அவசிய மற்றும் அவசரத் தேவையாகும். வசதி உள்ள இடங்களில் தகவல் தொடர்பு, தொழில்நுட்ப அறிவு, அனைத்து ஆசிரியர்கள், மாணாக்கர், அலுவலகப் பணியாளர் ஆகியோருக்கு கிட்டச்செய்ய வேண்டும். தேசிய அறிவாண்மை ஆணையம், கலைத்திட்டத்தில் தேவையான சீர்திருத்தங்களைச் செய்தல், குருட்டு மனப்பாட முறையிலிருந்து கருத்துகளைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் தேர்வுகளை மாற்றி அமைத்தல், ஆசிரியர்களது திறன், மேம்பாடு ஆகியவற்றை வலியுறுத்தியுள்ளது.
- **தொழில்சார் கல்வியும் பயிற்சியும்:** பொதுக்கல்விப் பிரிவுடனேயே தொழில்சார் கல்வியும் இணைக்கப்படுதல் கல்வி முறையை நெகிழ்ச்சி உடையதாகவும், மேம்படுத்துவதாகவும் இருக்கும். அரசும் தனியாரும் ஒத்துழைக்கும் படிமம் இதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும். தற்சமயம் தொழிலாளர்களில் 7% அளவினரே கட்டமைப்புக் கொண்ட தொழிற்பிரிவுகளில் பணியாற்றுகின்றனர். எனவே அமைப்பு சாராதா மற்றும் வழக்கமான தொழில்முறை சாராதா தொழிலாளருக்கு பயிற்சி தருதல் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கும். இத்தகையோருக்கான படிப்புகள் மற்றும் பயிற்சி தரும் நிறுவனங்களை ஒழுங்குபடுத்தவும், பயிற்சிச் சான்றிதழ் தரவும் வலுவான முறைமை

தேவைப்படுகிறது. இது முறைசாரா தொழிலாளர்களும் உயர்கல்வி பெற்றிடும் வாய்ப்பை உருவாக்க வழிவகுப்பதாக இருக்கும்.

- **உயர்கல்வி:** இந்நிலையில் கவனம் பெற வேண்டியவை: 1. விரிவுபடுத்துதல், 2. மேன்மை, 3. அனைவரையும் ஏற்றல்.

2015க்குள் இந்தியாவில் 1,500 பல்கலைக்கழகங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். சுதந்திரமான உயர் கல்விக்கான ஒழுங்குமுறை அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

உயர்கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த தற்போதுள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் கலைத்திட்டத்தை அடிக்கடி மாற்றுதல், ஒவ்வொரு பாட உட்பிரிவிற்கும் தர மதிப்பீட்டு முறையை அறிமுகப்படுத்துதல், அக மதிப்பீட்டு முறையை மேம்படுத்துதல், ஆராய்ச்சிகளை ஊக்குவித்தல், கல்வி நிறுவனங்களின் நிர்வாக செயல்பாடுகளை சீர்திருத்துதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் தேவை.

தரமான பட்ட முன்படிப்புக் கல்வியைத் தர, பல்கலைக்கழக இணைப்புக் கல்லூரிகளால் முடியவில்லை. இரண்டாண்டு துணை பட்டப்படிப்புகளை வழங்கும் சமுதாயக் கல்லூரிகளின் முன்மாதிரிகளை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும். இவை பொதுக்கல்வி, தொழில் சார்புடைய கல்வி ஆகிய இரண்டையும் தரலாம்.

சமூக பொருளாதாரக் காரணிகள் காரணமாக தகுதியுடைய எந்த மாணக்கனுக்கும், உயர் கல்வி கிடைக்காமல் போகக்கூடாது.

கணிதம் அறிவியல் பிரிவில் திறன்மிகு மாணாக்கர் சேர்க்கை: அறிவியல் மற்றும் ஆய்வுக்கு புத்துயிர் ஊட்ட திறன்மிகு மாணக்காரை கணித அறிவியல் பாடப்பிரிவுகள் ஈர்க்க வேண்டும். கட்டமைப்பு, ஆசிரியர் தரம், அறிவியல் முறைகளின் பரப்பு ஆகியவை மேம்படுத்தப்படல் வேண்டும். அனைத்து நிலை ஆசிரியர் பயிற்சிகளும் சீரமைக்கப்பட்டு மேம்படுத்தப்பட வேண்டும்.

உயர்தொழில் கல்வி: மருத்துவம், சட்டம், மேலாண்மை, பொறியியல் உட்பட எல்லா உயர் தொழில் கல்விப்பிரிவுகளும், பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன சுதந்திரமான உயர் கல்விக்கான ஒழுங்குமுறை ஆட்சி அமைப்பின் கீழ் கொண்டு வரப்படல் வேண்டும். இத்துடன் நம்பகத்தகுந்த தர வரிசை அளித்திட, பல்வேறு தர சான்றளிக்கும் அமைப்புகளும் இயங்கிட வேண்டும். இவை தவிர, நிறுவனங்களுக்கு அதிக அளவு தன்னாட்சி அளித்தல், தற்சமயம், நடைமுறையிலுள்ள தேர்வு முறையைச் சீர்திருத்தம் செய்தல், கலைத்திட்ட மேம்பாடு மற்றும்

ஆராய்ச்சிகளை ஊக்குவித்தல் ஆகியவையும் தொழில் கல்வி மேம்பாட்டுக்கு உதவும் வழிமுறைகளாகும்.

தரமான முனைவர் படிப்புகள்: பி.எச்.டி என்னும் ஆய்வு நிறைஞர் பட்டம் உயர்தரமுடையதாகக்கப்படல் வேண்டும். பல்வேறு கல்விப் பிரிவுகளுக்கிடையே இடைவினை அதிகரிக்க வேண்டும். கல்வியின் எல்லா நிலைகளுக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் பெருமளவு முதலீடு தேவைப்படும். ஆராய்ச்சிக்கேற்ற இயல்புச் சூழல் ஏற்பட தேசிய ஆராய்ச்சிப் பணி இயக்கம் துவக்கப்படல் வேண்டும்.

திறந்த நிலை, தொலைநிலைக் கல்விகள் மற்றும் திறந்துநிலை கல்வி மூலகங்கள்: உயர் கல்வியில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு மாணாக்கர் திறந்த நிலை, மற்றும் தொலைநிலைக் கல்வியில் பயில்கிறார்கள். தொலைநிலைக் கல்வியில், தேசிய தகவல் தொடர்பு தொழில் நுட்ப கட்டமைப்பை ஏற்படுத்துதல், வலைப்பின்னல்கள் வழியே சுலபமான தகவல்களை இலவசமாக பெற வாய்ப்பு ஏற்படுத்ததல், பணி மைய சேவையை பயன்படுத்துதல் போன்ற அம்சங்களில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். தரமான பாடப்பொருள்களைத் தயாரித்தலும், அனைவருக்கும் பயன்படும் உலகளாவிய நூல்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், பருவ இதழ்கள் ஆகியவற்றை நூலகங்களில் இடம் பெறச் செய்தலும் வேண்டும்.

படைப்பு

புதிய அறிவை உருவாக்கலும் ஏற்கனவே உள்ள மூலகங்களைப் பாதுகாத்தலும், உலகளாவிய அறிவுசார் பொருளாதாரத்தில் போட்டியிட எந்தவொரு நாட்டிற்கும் இன்றியமையாததாகின்றன.

அறிவுசார் சொத்துரிமைகள்: உலகத்திற்கே அறிவுத்தலைமை ஏற்க இந்தியா தயாராக வேண்டும். உலகத்தரம் வாய்ந்த அறிவுசார் சொத்துரிமை அமைப்பு தேவை. இத்துறையில் பயிற்சிதர பள்ளிகளும், தனி அலுவலகங்களும் தேவை. இந்திய மரபுவழியான அறிவுச்செல்வங்களைப் பாதுகாப்பதுடன் புதிய தொழில்நுட்பப் பகுதிகளில் முக்கிய அறிவுச் சொத்துரிமைகளையும் அடையாளம் காண வேண்டும். (புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்கும், படைப்புகளுக்கும் காப்புரிமை பெறுவதால் ஏராளமான வருவாய் கிட்டும்).

பொது நிதி உதவி மூலம் பெறப்பட்ட ஆய்வுகள்: பல்கலைக்கழகங்களும் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களும் தங்களது ஆராய்ச்சி முடிவுகள் மூலம் பெரும் தொகை ஈட்ட உதவிடும் வகையில், காப்புரிமை பெறுவதற்கான சட்ட அமைப்பு உருவாக வேண்டும். கண்டுபிடித்தவர்களுக்கும், வருவாயில் ஒரு பகுதி கிடைக்க வேண்டும். தேசிய அறிவியல் மற்றும் சமூக அறிவியல் அறநிறுவனம் ஏற்படத்தப்பட வேண்டும்.

புதுமை காணல்: கலைத்திட்டத்தில் புதுமை காணும் திறனை வளர்க்க வாய்ப்புகள் குறைவாகவே உள்ளன. இவ்வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்படின் தொழில் நிறுவனங்கள், அரசு, கல்வி அமைப்பு ஆகியவை சீரிய முறையில் இணைந்து செயல்பட முடியும்.

தொழில் முனைப்பு: புதிய தொழில்களைத் தொடங்கி, இயக்கும் ஆற்றலும், துணிவும் வளர்க்கப்பட ஒற்றைச் சாளர முறையின் மூலம் அனுமதியும் வசதிகளையும் பெறச் செய்திட வேண்டும். அனுமதி நடைமுறைகள் எளிமையாக்கப்படல் வேண்டும். தொழில் முனைப்பு பற்றி பள்ளி, கல்லூரிகளில் அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்.

பயன்படுத்தல்

அறிவுத்திறன், சமூகத்தை மேம்படுத்தப் பயன்பட வேண்டும்.

மரபுவழி வந்த மருத்துவமுறைகள்: அகில இந்திய மருத்துவக் கல்வி நிறுவனம், இந்திய தொழில்நுட்பக் கழகம், இந்திய அறிவியல் கழகம் போன்றவற்றின் தரத்தை உடைய கல்வி நிறுவனங்கள் மூலம், சான்றுகள் அடிப்படையில் மரபுவழி மருத்துவ முறைகளின் செயல்திறனை மதிப்பிடும் கலைத்திட்ட வடிவமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

வேளாண்மை: வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நவீனப்படுத்தப்பட்டு ஊக்குவிக்கப்படல் வேண்டும்.

வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துதல்: கிராம மக்கள் தரம்வாய்ந்த வாழ்வினை நடத்த உதவ வேண்டும். கிராம வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள், புதிய தொழிற்கருவிகளை வடிவமைத்தல், தொழிலாளரது மதிப்பை உயர்த்துதல், தொழிலாளர்களது உற்பத்தித்திறனை அதிகரித்தல் போன்றவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

பணிகள்

அரசு நேர்முகத் தொடர்பு அதிகரிக்கப்பட, மக்களனைவருக்கும் அறிவுசார் தொண்டுகள் எளிதாக கிட்டச் செய்ய வேண்டும். இதற்கு அரசு செயல்பாடுகளில் மின்னியல் ஆட்சியை செயல்படுத்த வேண்டும்.

மின்னியல் ஆட்சிமை: இது கணினி மயமாக்குதலை மட்டும் குறிக்காது. நாட்டின் குடிமக்களை மையமாகக் கொண்டு அரசின் அனைத்து சேவைகளையும் திறமையாகவும், விரைவாகவும், எளிமையான செயல்கள் வாயிலாகவும், வெளிப்படைத் தன்மையுடனும் அளித்திடும் வகையில் அரசின் செயல்பாடுகளை உயர் தொழில் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி மாற்றியமைத்தலைக் குறிக்கிறது. தொடக்கத்தில் மக்கள் அதிகம் பயன்படுத்தும் 10 அரசு சேவைத் துறைகளை

தேர்ந்தெடுத்து மின்னியல் ஆட்சிமையை புகுத்திடலாம். பின்பு படிப்படியாக ஏனைய துறைகளுக்கும் விஸ்தரிக்கலாம்.

தேசிய அறிவாண்மைக் கழகத்தின் பரிந்துரைகள் செயல்வடிவம் பெறத் தொடங்கியுள்ளன. மக்களின் நல்வாழ்வில் ஈடுபாடு கொண்ட டாக்டர் அப்துல்கலாம் அவர்களது கனவான அறிவார்ந்த சமுதாயத்தை நோக்கி இந்தியா பயணிக்கத் தொடங்கிவிட்டது.

முடிவுரை

இவ்வலகில் சுதந்திர இந்தியாவில் கல்வியை சீரமைத்து மேம்படுத்திட மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக கோத்தாரி தயாரிப்பில் அமைந்த கல்விக்குழு 10+2 கலைத்திட்டத்தை மீள் ஆய்வு செய்திட ஈஸ்வர்பாய் பட்டேல் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழு பள்ளி கல்வியை தொழிற்சார்புடையதாகக்கிடுவதற்கான பரிந்துரைகளை அளிக்க அமைக்கப்பட்ட மால்கம் ஆதிசேஷையா தலைமையிலான குழு தேசிய கல்விக்கொள்கை (1986) தேசிய கல்விகொள்கைக்கான செயல்திட்டம் (1992) தேசியகலைத்திட்ட அமைப்பு (2005) சச்சார் கமிட்டி தேசிய அறிவாண்மை ஆணையம் ஆகியவற்றின் பங்கு பயிலும் பரிந்துரைகளும் விரிவாக அலசி ஆராயப்பட்டுள்ளன.

விவாதத்திற்கும், சிந்தனைக்குமான வினாக்கள்:

1. கோத்தாரிக் குழுவின் அறிக்கையை விரிவாக விளக்குக.
2. தேசியக் கலைத்திட்ட வடிவமைப்பு (2005) பற்றி விரிவாக விவரி.
3. தேசிய அறிவுசார் ஆணையத்தின் பரிந்துரையை விவரி.
4. சச்சார் கமிட்டியின் பரிந்துரைகளை விவரி.
5. தேசிய கல்விக்கொள்கையை பற்றி விவரித்து எழுதுக.

&&&&&&

அலகு - 7 கல்வித் திட்டமிடுதலும் நிதியும்

நோக்கங்கள்:

இவ்வலகின் முடிவில் கற்போர் :

1. ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றிய அறிவை பெறுவர்.
2. கல்விக் கொள்கை உருவாக்குதல் மற்றும் நிதி ஒதுக்கீடு போன்ற கருத்துக்களை புரிந்து கொள்வர்.
3. நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதில் உள்ள பலமுறைகளை கண்டுகொள்வர்.

முன்னுரை

ஒரு நாட்டின் திட்டமிட்ட வளர்ச்சியில் கல்வி மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. பல துறைகளில் உயரிய பண்புகள் உள்ள பணியாளர்களை தேவையான அளவில் கிடைக்குமாறு செய்ய இயலும் வகையில் தகுந்த கல்வி அமைப்பினை தயார் செய்ய வேண்டும். திட்டத்தின் பொதுவான குறிக்கோள்களை அடைவதிலும் கல்விக்கு முக்கிய பங்கு உள்ளது. அதுவே பணியாளர்களின் தரத்தையும் சமுதாயத்தின் சமநிலையையும் தீர்மானிக்கின்றது. ஜனநாயக அமைப்பில் கல்வியின் பங்கு மிக முக்கியமானது. நாட்டின் வாழ்வாதாரங்களில் பொது மக்கள் பங்கேற்றால் மட்டுமே அது சிறப்பாக செயல்படமுடியும். கலைகள், இலக்கியங்கள், மற்ற படைப்பு செயல்கள் இவற்றை கூர்ந்து நோக்கி பாராட்டும் திறனை வளர்க்க வேண்டும்.

கல்வித் திட்டமிடுதல்

கல்வித் திட்டமிடுதல் என்பது குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட குறிக்கோள்களை அடைய தேவையான செயல்களைப்பற்றி முடிவெடுக்கும் வழிமுறையாகும்.

கல்வித் திட்டமிடுதல் என்பது முன் தீர்மானிக்கப்பட்ட குறிக்கோள்களை குறைவாக உள்ள வளங்களை சிறப்பாக பயன்படுத்தி அவற்றை அடைவதற்கான எதிர்கால நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கான வழிமுறையாகும்.

கல்வித் திட்டமிடுதல் என்பது தெளிவான குறிக்கோள்களை தேர்ந்தெடுக்கும் அறிவுப் பூர்வமான செயல் மற்றும் அவற்றை அடைவதற்கான சிறப்பான வழிமுறைகளை தேர்ந்தெடுத்தல், இவற்றைத் தொடர்ந்து நடைமுறை செயல்களை பின்பற்றுதல் ஆகும்.

கல்வித் திட்டமிடுதலின் அவசியம்

ஒரு நல்ல கல்வித்திட்டம் நிர்வாக இயந்திரத்தை (அமைப்பை) சீர்திருத்தவும் கல்வி ஸ்தாபனங்களின் வசதிகளை முன்னேற்றும் செய்யவும், ஆசிரியர்களின் திறமையை அதிகரிக்கவும், பொது மக்களை கல்வி வளர்ச்சியில் ஈடுபடுத்தவும் தேவைப்படுகிறது. கல்வியை விரிவு படுத்தவும், நல்ல தரத்தை அடையவும் ஒருங்கிணைந்த முயற்சிகள் செய்யப்பட வேண்டும். கிராமத்திலுள்ள ஏழை மக்களிடையேயும் மற்றும் பெண்களிடையேயும் கல்வியைப் பரப்ப சிறப்பான கவனம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

1. மக்கள்தொகை விரைவாக அதிகரித்ததற்கான தாக்கம், தொழிலாளர்களின் தேவை, சூழ்நிலை, குறைந்துவரும் தேசிய வளங்கள், ஒழுங்கற்ற முறையில் ஏற்படும் அறிவியல் வளர்ச்சி, தனி நபருக்கும் நாட்டிற்கும் உதவியாக இருந்த முன்னேற்றங்களை விரைவாகவும், குறைந்த வகையிலும் முன்னேற்ற வேண்டிய அவசியம் ஆகியவைகளால் கல்வித்திட்டமிடல் தேவையாகிறது.
2. கல்வித்துறையில் பயன்படுத்தப்படும் வளங்கள் குறைவாக உள்ளதால், குறிக்கோள்களை குறிப்பிட்ட காலத்தில் அடைய தேவைப்படும் செயல்களை முன்னதாக தீர்மானிக்க வேண்டியுள்ளது.
3. தகுந்த பொதுமான திட்டங்கள், அலுவலர்களின் செயல்களை ஒருங்கிணைத்து அதிகபட்ச திறன் பயன்படுத்துதல் மற்றும் உற்பத்தி ஆகியவற்றிற்கு உதவுகின்றன.
4. திட்டமிடல் நிர்வாக முடிவுகளுக்கு அவசியமாகிறது.
5. திட்டமிடல் ஒரு நாடு குறிக்கோள்கள் பற்றிய தகுந்த தேர்வுகளை செய்ய உதவுகிறது.

கல்வித் திட்டமிடுதலின் முக்கியத்துவம்

1. ஒரு கல்வி நிறுவனத்தின் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியையும் நிறைந்த வெற்றியாக ஆக்குதல்.
2. செயல்களை செய்வதில் “முயற்சி மற்றும் பிழை” முறையை தவிர்ந்து பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க கல்வித் திட்டமிடல் ஒரு சிறந்த முறையாகும்.
3. கிடைக்கும் வளங்களை சிறப்பாக பயன்படுத்த கல்வித் திட்டமிடல் அவசியம் ஆகிறது.
4. வீணாகுவதையும், தோல்வியையும் கட்டுப்படுத்தி, கல்வி முறையின் நிர்வாகத்தை திறமையானதாகவும், எளிதானதாகவும் செய்கிறது.
5. முறையான கல்வித் திட்டமிடல் மூலம் ஒரு தனிநபரின் வாழ்க்கைமுறை, அறிவு, திறன், கலாச்சாரம் இவற்றை பாதுகாத்து வளர்க்க உதவுகிறது.
6. ஒருவருடைய கல்விப்பயணம் குறிக்கோள் உள்ளதாகவும், பயனுள்ளதாகவும் அமைய கல்வித் திட்டமிடல் மிக அவசியமாகிறது.
7. கல்வியின் குறிக்கோள்களை அதிக அளவில் அடைய சிறந்த வழிமுறைகளை அமைக்கிறது.
8. கல்வி நிகழ்ச்சியின் குறிக்கோள்களை அடைவதற்கான முடிவுகளை எடுக்க உதவுகிறது.
9. சமூகவியல் வல்லுநர்கள், விஞ்ஞானிகள், அரசியல்வாதிகள், கல்வியாளர்கள் போன்ற பல பிரிவைச்சார்ந்த திறனாளிகளின் நோக்கங்களுக்கு சமமான முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது.

கல்வியின் நிதியுதவி

நிதியுதவி என்பது வியாபார செயல்கள், விலைக்கு வாங்குதல், முதல் செய்யுதல் ஆகியவற்றிற்காக முதலை வழங்குதல் என வரையறை செய்யப்படுகிறது. நிதி

நிறுவனங்களும் வங்கிகளும் நிதியுதவி தொழிலை செய்கின்றன. அவை வியாபாரம் செய்வோர், நுகர்வோர், முதலீடு செய்வோர் ஆகியோர் தம் குறிக்கோள்களை அடைய உதவும் வகையில் தேவையான மூலதனத்தை அளிக்கின்றன. ஒரு நாடு கல்விக்காக அளிக்கும் மூலதனம், இந்த ஒவ்வொரு மூலத்திலிருந்து வரும் பொருளுதவியின் மொத்த அளவாகும்.

கல்விக்கான பொருளுதவியின் முக்கிய கொள்கைகள்

1. கல்விக்காக ஒதுக்கப்படும் நிதி கல்வி செலவு திட்டத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. கல்வித் துறைக்குள் பல பகுதிகளின் முக்கியத்துவம் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.
2. நாட்டில் உள்ள பொருளாதாரம், மனித வளம் இவற்றிற்கு ஏற்றபடி கல்வி முன்னேற்றம் செய்யப்பட வேண்டும்.
3. எதிர்பார்க்கும் மனிதவள தேவைகளுக்கு ஏற்ப, பொருளாதார மாற்றங்களை கவனமாக ஆய்வு செய்து, முக்கியமான கல்வி வகைகளுக்கு ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். இதன் மூலம் நிறை நிதி பலன்கள் கிடைப்பதுடன், மனித மற்றும் பொருட்கள் சார்ந்த வளங்களை வீணாக்குதல் தவிர்க்கப்படும்.
4. சமூகத்தின் இளைஞர்கள், முதிர்ச்சி பெறாதவர்கள் ஆகியோர் முன்னேற கல்வியை குறைந்த செலவில் அளிக்க முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும்.
5. தனி நபரின் வளர்ச்சிக்காக சமமான வாய்ப்புகளை கொடுக்க கல்விக்கு முறையாக பொருளுதவி வழங்க வேண்டும்.
6. இலவசக் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும்.
7. உடல் திறனை வளர்க்கும் செயல்கள், நூலகங்களில் படிக்கும் அறைகள், மதிய உணவுத்திட்டம் ஆகியவற்றிற்கு தனியாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும்.
8. நாட்டிற்கு பல்வேறு துறைகளில் தேவைப்படும் திறன் படைத்த நபர்களின் நிதி ஒதுக்கீடு தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.
9. உயர்ந்த தரம், விற்பனைத்திறன் கொண்ட பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்கள் நம் பள்ளிகளில் கற்பிக்கப்பட வேண்டும்.
10. குடிசைத்தொழில்கள் பள்ளிகளில் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். இது கல்விக்கு ஆகும் செலவில் சிலவற்றை திரும்ப பெற உதவும்.
11. உபகரணங்களின் செலவை குறைக்க புதிய பொருட்களை உண்டாக்க வேண்டும். இது போல் செய்ய ஆசிரியர்களுக்கு ஊக்கத்தொகை அளிக்க வேண்டும்.
12. பள்ளிக்கட்டிடம் அமைப்பதில் மிகுந்த நிதி செலவிடப்பட வேண்டும். அது மிக துரிதமாக செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். இது கல்வியின் மதிப்பை உயர்த்தும்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள்: கல்விக்கொள்கைகளை உருவாக்குதல், நிதி ஒதுக்கீடு

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

தற்போது நிலவும் சூழ்நிலையை ஆராய்வு செய்ததில் கீழ்க்கண்ட அம்சங்கள் குறிப்பாக கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

1. மக்கள் தொகையின் அளவைக்கருதும்போது, கொடுக்கப்பட்டுள்ள கல்வி வசதிகள் போதுமானவை அல்ல. அவை 6-11 வயது குழந்தைகளில் 40 சதவிகிதம் பேருக்கும், 11-17 வயதினருக்கு 10 சதவிகிதமும், 17-23 வயதினருக்கு 0.9 சதவிகிதமும் அளிக்கப்படுகிறது. இலவசக் கட்டாயக்கல்வி எல்லா குழந்தைகளுக்கும் 14 வயது வரை 10 ஆண்டுகளுக்குள் தரப்பட வேண்டும். மேலும் அதிகமான மாணவர்கள் தொடக்கப்பள்ளியை முடித்து வருவதால் உயர் நிலைப்பள்ளிகளில் வசதியை விரிவுபடுத்த வேண்டிய அவசியத்தை உருவாக்குகிறது. நம் மக்களில் 17.2 சதவிகிதத்தினர் மட்டும் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் என்பது சமூகத்தின் கல்வியில் நம்முன் இருக்கும் மிகப்பெரிய பணியைக் காட்டுகிறது. இதை போல் தொழிற்கல்விக்கான வசதிகள் அதிக அளவு விரிவுபடுத்த வேண்டும்.
2. நல்ல முறையான பங்கீட்டு அமைப்பின்படி பார்த்தால் செலவின் மிகுந்த பங்கு தொடக்க நிலைக்கே ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.
3. கல்வியில் வெவ்வேறு நிலைகளில் வெவ்வேறு வழிகளில் ஏற்படும் வீணடிப்பு மற்றொரு விரும்பத்தகாத அம்சம் ஆகும். தொடக்க கல்வியில் ஏராளமான மாணவர்கள் எழுதப்படிக்க கற்றுக் கொள்ளும் முன் படிப்பை நிறுத்தி விடுகின்றனர். அதேபோல் ஒரே வகுப்பில் மாணவர்கள் பல ஆண்டுகள் இருப்பதும் ஒரு பிரச்சினை ஆகும். கற்பித்தலின் தாழ்வான தரம், மற்றும் தவறான கற்பிக்கும் முறை, திட்டமிடப்படாமல் வளரும் கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகியவை மற்றொரு பிரச்சினை ஆகும்.
4. ஆசிரியர்களில் மிகுந்த சதவிகிதத்தினர் பயிற்சி இல்லாதவர்களாக உள்ளனர். கல்வியில் மறுசீரமைப்பதற்காக பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை தக்கவைத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.
5. கல்வி உதவித்தொகை அளிப்பதன் அளவை அதிகரிக்க வேண்டும். உயர் கல்வி பெற தகுதியுள்ள எவரும் அதிலிருந்து விலக்கப்பட கூடாது என்பது மாநிலத்தின் கொள்கையாக இருக்க வேண்டும். மாநிலத்தின் குறைந்த பொருளாதார வளங்கள் இதற்கு தடையாக இருக்கும் என்பதால், மாணவர்கள் தம் கல்விச் செலவுகளை சமாளிக்க பகுதிநேர பணிவாய்ப்புகள் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும்.
6. ஒரு நாட்டின் கலாச்சார, அரசியல் தனித்தன்மையை வளர்ப்பதற்கு கல்வி அமைப்பு உதவ வேண்டும்.
7. நம் கல்வி நிறுவனங்களிலும், சமூக கல்வி நிகழ்ச்சிகளிலும், திட்டமிட்ட வளர்ச்சியின் பொருள் பற்றியும், ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றியும் கற்பிக்க வேண்டும்.

மொத்தத்தில் இன்றைய சூழ்நிலையின் முக்கிய தேவைகள்

1. கல்வித்திட்டத்தை மாற்றி அமைத்தல் மற்றும் அதன் வெவ்வேறு நிலைகளை ஒருங்கிணைத்தல்.
2. அடிப்படை சமூகக்கல்வி, மாற்றியமைக்கப்பட்ட இடைநிலைக்கல்வி, தொழிற்கல்வி ஆகிய அம்சங்களை கொண்டு வருதல்.
3. தற்போதுள்ள இடைநிலைக்கல்வி, பல்கலைக்கழக படிப்பு ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்தல் மற்றும் கிராமப்பகுதிகளின் தேவைகேற்ற உயர் கல்வி முறையை அமைத்தல்.
4. பெண்களின் கல்விக்கான வசதிகளை, குறிப்பாக கிராமப்பகுதிகளில் விரிவுபடுத்துதல்.
5. பின் தங்கிய மாநிலங்களுக்கு பொருளாதாரம் அளிப்பதில் முன்னுரிமை அளித்தல்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் அடிப்படைக்கல்விக்கு முக்கியத்துவம், தொடக்க கல்வியை விரிவு படுத்தல், இடைநிலைக்கல்வியை பலதரப்பட்டதாக செய்தல், கல்லூரி, பல்கலைக்கழக கல்வியின் தரத்தை முன்னேற்றல், தொழிற்கல்விக்கான வசதிகளை அதிகரித்தல், கல்வி, கலாச்சார திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தல் ஆகியவற்றிற்கு வழி செய்கிறது. மத்திய அரசாலும், மாநில அரசாலும் கல்வியின் பல பிரிவுகளுக்கு, முதல் மற்றும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் நிதியை பிரித்தளித்த விவரங்கள் கீழ்வருமாறு.

வ.எண்	கல்வியின் வகை	முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (தொகை கோடியில்)	இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (தொகை கோடியில்)
1.	தொடக்க கல்வி	93	89
2.	இடைநிலைக்கல்வி	22	51
3.	பல்கலைக்கழக கல்வி	15	57
4.	தொழிற்கல்வி	23	48
5.	சமூக கல்வி	5	5
6.	நிர்வாகம் மற்றும் இதர வளங்கள்	11	57
	மொத்தம்	169	307

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட ஒதுக்கீடுகளை தவிர இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தேசிய வளர்ச்சி மற்றும் சமுதாய திட்டங்களுக்கு செய்யப்பட்ட ஒதுக்கீட்டில் பொது கல்விக்கு 12 கோடியும், சமூக கல்விக்காக 10 கோடியும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

விரைவான பொருளாதார முன்னேற்றம், தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் அடையவும் சுதந்திரம், சமூகநீதி, சமவாய்ப்புகள் ஆகிய பண்புகளின் அடிப்படையில் அமைந்த சமூக அமைப்பை உருவாக்கவும் உதவ ஒரு முக்கிய அம்சம் கல்வியாகும். கல்வித்திட்டங்கள், குடிமக்களுக்கிடையே ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தவும், மக்களின் சக்தியை தூண்டவும், ஒவ்வொரு நாட்டின் இயற்கை மற்றும் மனிதவளம் இவற்றை வளர்க்கவும் கல்வி அவசியமாகிறது. கடந்த ஆண்டுகளின் முன்னேற்றம் பொருளாதார வளர்ச்சியை தூண்டுவதாக இருந்த போதிலும், முன்னேற்றம் தொடர்ந்து நடைபெற கல்வியில் உள்ள குறைகள் நீக்கப்பட வேண்டும்.

கல்வி துறையில் முன்றாவது திட்டத்தில் 6-11 வயதுள்ள எல்லா குழந்தைகளுக்கும் கல்வியளிக்க தேவையான வசதிகளை ஏற்படுத்துதல், இடைநிலைக்கல்வி மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் அறிவியல் கற்பித்தலை நீட்டித்தல் மற்றும் முன்னேற்றம் செய்தல், தொழிற்கல்வியை வளர்த்தல், ஒவ்வொரு பள்ளிகளுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க தேவையான வசதிகளை அதிகரித்தல், கல்வி உதவித்தொகை போன்ற வசதிகளை அதிகரித்தல் ஆகியவை முக்கியமாக அமைக்கப்படுகின்றன. தற்போதுள்ள மாணவர்கள், மாணவிகளுக்கிடையே நிலவும் கல்வி முன்னேற்ற ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். பல்கலைக்கழக கல்வியை முன்றாண்டு பட்டப்படிப்பாக மாற்றி அமைத்தல் நிறைவேற்றப்படும். கல்வியின் எல்லா நிலைகளிலும் அடிப்படைத்திறன், தேசிய ஒருமைப்பாட்டு வளர்ச்சி, ஆகியவை முக்கியமாக கருதப்பட வேண்டும்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

கடந்த எட்டு ஆண்டுகளில், கல்வியின் எல்லா நிலைகளிலும் வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. 1-5ம் வகுப்புகளில் சேருவோரின் எண்ணிக்கை 1960 – 61ல் 35 மில்லியனிலிருந்து 1968-69ல் 55.5 மில்லியனுக்கும், 6-8 வகுப்புகளில் 6.7 மில்லியனிலிருந்து 12.3 மில்லியனுக்கும் பல்கலைக்கழக கல்வியில் 0.74 மில்லியனிலிருந்து 1.69 மில்லியனுக்கும் உயர்ந்துள்ளது. 1964-66 கல்விக்குழுவின் பரிந்துரைகள் தேசிய கல்விக் கொள்கையின் அடித்தளமாக அமைந்து, திட்ட செயல்களை உருவாக்க வழிமுறையை அளிக்கிறது. மத்திய மாநில அரசுகள் பாடத்திட்டத்தை உயர்த்தவும், பாடப்புத்தகங்கள், கற்பித்தல் முறைகளை மேம்படுத்தவும் சில முயற்சிகளை எடுத்துள்ளன. கல்வி, தொழில் பற்றிய வழிகாட்டுதலை அளிக்கவும், அறிவியல் துறை, பட்ட மேற்படிப்பு, ஆராய்ச்சி இவற்றிற்கு தேவையான வசதிகளை வளர்க்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. கல்வி உதவித்தொகை, இலவச படிப்பு ஆகியவை வெகுவாக அதிகரிக்கப்பட்டு, குறிப்பாக பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கு உதவும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர்களின் ஊதிய நிலைகள், பணி சூழல்கள் ஆகியவற்றில் முன்னேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உணவு மற்றும் சக்தி இவற்றில் ஓரளவு சுய தேவையை பூர்த்தி செய்ய திட்டமிட்ட செயல் முறைகள் அவசரமாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய நிலை உருவாகியது. நாட்டினுள்ளும், உலக அளவிலும் ஏற்பட்டுள்ள பணவீக்கத்தை கட்டுப்படுத்த முதலிடம் கொடுக்க வேண்டி மற்ற எல்லா குறிக்கோள்களையும் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டிய நிலை உருவானது. 1974 - 75க்கு இடைப்பட்டபகுதியில் நாம் பணவீக்கத்திற்கான திட்டத்தை உருவாக்கலாம். இதன் விளைவாக மத்திய மாநில அரசுகள் சில கடினமான முடிவுகளை எடுக்க வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது. பணவீக்க கட்டுப்பாட்டில் நம் வெற்றி உலக கவனத்தை ஈர்த்தது. உணவுப்பொருள்கள் உற்பத்தி எப்போதும் இல்லாத அளவில் 118 மில்லியன் டன்களாக உயர்ந்துள்ளது. சமுதாயத்தின் எல்லா பகுதியினருக்கும் நன்மை ஏற்பட்டுள்ளது. நிலக்கரி உற்பத்தி, உர உற்பத்தி நிறுவனங்களின் செயல்களிலும் வெகுவான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. பொருளாதாரத்தின் சில பகுதிகளில் தேவைக்கு அதிகமான உற்பத்தி ஏற்பட்டது.

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

மக்களின் வாழ்க்கை நிலை, நடத்தை இவற்றை முன்னேற்றவும், தனி நபர்களின் புத்தி கூர்மை, சமுதாய உணர்ச்சிகளின் வளர்ச்சி இவற்றிக்கு உதவவும், அவர்களின் அன்றாட அடிப்படை தேவைகளை எதிர்நோக்கும்படி செய்யவும் கல்வியே ஒரு சிறந்த சாதனம் ஆகும். மனிதவள மேம்பாட்டுத்திட்டங்கள் நான்கு அம்ச குறிக்கோள்களை பெற்றுள்ளன

1. தனிநபர்களை பொறுப்புள்ள குடிமக்களாக இருக்க தயார் செய்தல்.
2. அவர்களிடையே அறிவியல் மனப்பான்மையை வளர்த்தல், தம் உரிமைகள், பொறுப்புகள் மற்றும் வளர்ச்சி முறைகள் இவைகள் பற்றிய உணர்வை ஏற்படுத்துதல்.
3. ஒரு நல்ல நாட்டை உருவாக்கத் தேவையான நன்னடத்தை, சமூக கலாச்சார பண்புகள் பற்றிய உணர்வை ஏற்படுத்துதல்.
4. தேசிய வளர்ச்சிக்கு தேவையான பயனுள்ள திட்டங்களுக்கு உதவ தேவையான திறன்கள், பண்புகள் அறிவு வழங்குதல் ஆகியவை அடைவதற்காக கல்வித்திட்டம் குறிப்பிட்ட குறிக்கோள்களை நோக்கி செயல்பட வேண்டும். அவற்றில் கீழ்க்கண்டவை அடங்கும்.
 - i. சமூக நல்லின முன்னேற்றத்திற்கான செயல்களில் அனைவரையும் பங்கு பெறச்செய்தல்.
 - ii. மக்களின் உடல், சிந்தனை, கலாச்சார வளர்ச்சிக்கான வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரும் கல்வியை அளிக்கவும் சமூக மாற்றங்களை எதிர்கொள்ள தேவையான திறன்களை உண்டாக்கவும் முயற்சி எடுத்தல்.
 - iii. சமுதாயத்தின் பொருளாதாரம், சமூக குறிக்கோள்களை கருத்தில் கொண்டு கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, முன்னேற்றம் இவற்றிற்கிடையே ஒரு பயனுள்ள தொடர்பை ஏற்படுத்துதல்.

- iv. மதசார்பின்மை, ஜனநாயகம், உழைப்பு ஆகியவற்றின் மீது நம்பிக்கை ஏற்படுத்துதல்.
- v. தேசிய வளர்ச்சியில் இளைஞர்களின் பங்கேற்றலை வளர்த்தல்.
- vi. கலாச்சாரம், கல்வி, தேசிய ஒருமைப்பாடு இவற்றை தாண்டி கலை, இசை, கவிதை, நடனம், நாடகம், நாட்டுப்புறக்கலை இவற்றின் வளர்ச்சிக்கு உதவுதல்.

ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

எந்த முன்னேற்ற திட்ட அமைப்புகளிலும் மனிதவள மேம்பாடு முக்கிய அங்கமாக கருதப்பட வேண்டும். 1968-ல் தேசிய கல்விக் கொள்கையின் மீது எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளின்படி இந்திய விடுதலைப் போராட்ட தலைவர்கள் கல்வியின் அடிப்படை பங்கை உணர்த்தினர்.

- i. கல்வி வாய்ப்புகளை தொடர்ந்து முயலுதல்.
- ii. எல்லா நிலைகளிலும் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த தீவிரமாக தொடர்ந்து முயற்சித்தல்.
- iii. கல்வி தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம்.

எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

மேலான சமூக பொருளாதார வாய்ப்பு மற்றும் எல்லோருக்கும் பொருத்தமான பயனுள்ள சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது. நம்நாடு இதுவரை அனைவருக்கும் தொடக்கநிலை கல்வி, எழுத்தறிவில்லாமையை ஒழித்தல், முதியோர் கல்வியில்லாமையை ஒழித்தல் ஆகிய குறிக்கோள்களை அடையாத போதிலும் 1991ம் ஆண்டின் கணக்கெடுப்பு 52 சதவிகிதம் கற்றோரின் அளவையும், பெண்கல்வி விகிதம் அதிகமாக உள்ளதையும் காட்டுகிறது. இது மிகவும் ஊக்குவிப்பதாக உள்ளது. எட்டாவது திட்ட காலத்தால் நாடு தன் நீண்டகால கல்விக் குறிக்கோள்களை அடைவதிலும் உயர்ந்த விகித பொருளாதார வளர்ச்சி முயற்சிகளுக்கு உதவும் வகையிலும் செயல்பட தயாராக உள்ளது.

ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

மனித வளர்ச்சியில் கல்வியே மிக முக்கிய மூலதனம் ஆகும். மக்களின் வாழ்க்கை தரத்துடன் தொடர்புள்ள ஆரோக்கியம், சுகாதாரம், உற்பத்தி ஆகியவற்றின் முன்னேற்றத்தை கல்வி வெகுவாக தீர்மானிக்கின்றது.

பிரதம மந்திரியின் சிறப்பு நடவடிக்கை திட்டம், சமூக வசதிகளை விரிவுபடுத்துதல், முன்னேற்றம் செய்தலின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளது. நாட்டின் சட்டத்தில் கூறியபடி 5ம் வகுப்பு வரை இலவச கட்டாயக் கல்வியை நடைமுறைப்படுத்துதல், நம் குறிக்கோள்கள் பற்றி இறுதிநிலை வரை எல்லோருக்கும் சமமான வாய்ப்பு வழங்குதல், தொடக்க கல்வி முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை எல்லா நிலைகளிலும் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துதல்.

ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கவனிக்கப்படும் பிரச்சினைகள்

- a) ஆசிரியர் பயிற்சி, பணிமுன் பயிற்சி, பணியிடைப் பயிற்சி ஆகியவற்றில் தொடக்க நிலையிலேயே கற்பிக்கும் முறைகளை உயர்த்த நினைத்தல்.
- b) ECE மையங்களை பார்த்து கொள்ள அப்பகுதி பெண்கள், குழந்தைகளை ஒன்று திரட்டி சேர்த்தல்.
- c) NCERT, SCERT இவற்றில் உள்ள ECE குழுக்களை வலுப்படுத்துதல்.

பத்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

இத்திட்டத்தின் முக்கிய குறிக்கோளானது உயர் கல்வியில் 18 - 23 வயதுள்ள மாணவர்களின் சேர்க்கையை திட்ட முடிவிற்குள் 6 சதவிகிதத்திலிருந்து 10 சதவிகிதமாக உயர்த்துதல். மாநிலத்திற்கு உகந்த வழிமுறைகளை பின்பற்றுதல், உயர்கல்வி முறையை எளிதாக்குதல் ஆகியவற்றை குறிக்கோளாக கொண்டுள்ளன. தொலைதூரக்கல்வி முறை மற்றும் திறந்தநிலை பல்கலைக்கழகங்கள் இவற்றை நிர்வகிப்பதில் தனியாரின் பங்கீட்டை அதிகரித்தல், இந்திய சேவையை உலகமயமாக்குவதில் உள்ள பிரச்சினைகளை சமாளித்தல், கல்வி அறிவு பெற்றோரின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துதல்.

பதினொன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

சமூக, பொருளாதார முன்னேற்றத்தை ஊக்குவிப்பதில் கல்வி முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. விரைவான முன்னேற்றம், எல்லா துறைகளிலும் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த ஒரு முழுமையான வழிமுறையை அளிக்கிறது. பாதியில் பள்ளி படிப்பை நிறுத்துபவர்களின் எண்ணிக்கையை குறைக்கும் நோக்கத்தில் தேசிய அளவிலான கல்வி உதவித்தொகை அமல்படுத்தப்பட்டது.

பன்னிரெண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

பன்னிரெண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இதற்குமுன் இல்லாத அளவு கல்வியை விரிவுபடுத்தல், விரைவான உள்ளார்ந்த தொடர் வளர்ச்சி, கல்விக்கு அளிக்கப்படும் தரத்தை வெகுவாக முன்னேற்றம் செய்தல் ஆகியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது.

கல்வியில் நிதி நிலை அமைப்பு

மத்திய அரசு கல்விக்காக செலவழிக்கும் தொகையினை மூன்று விதமாகப் பிரிக்கலாம். 1. மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்படும் மானியங்கள் 2. திட்டக்குழுவின் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்த அளிக்கும் திட்ட மானியம் 3. மத்திய அரசு நேரடியாகத் தாங்கள் நிர்வகிக்கும் கல்வி நிறுவனங்களின் செலவுகள் ஆகியவை ஆகும். மாநிலங்கள் தங்களது வருவாயில் நான்கில் ஒரு பங்கினை கல்வி வளர்ச்சிக்காக செலவழிக்கின்றன. இது கல்வியின் முக்கியத்துவத்தினைப் பறைசாற்றுவதாக உள்ளது.

அரசு தரும் மானியங்கள்

- i. பள்ளிப் பராமரிப்பு மானியம்.
- ii. புத்தகங்களுக்கான மானியம்.
- iii. கற்பித்தல் துணைக்கருவிகள் வாங்க மானியம்.
- iv. பள்ளிக் கை வேலைக்கான பொருட்கள் வாங்க மானியம்.
- v. பள்ளிக்கான மனை, கட்டிடம், கிணறு, விளையாட்டுத்திடல் ஆகியவற்றுக்கு மானியம்.

மாணவர்களின் கல்விக் கடன் உதவிகள்

கல்விக்குழு (1964-66) கல்வி உதவித் தொகை சலுகையைத் தீவிரமாக்க சில பரிந்துரைகளை வெளியிட்டது. அவைகளாவன:

1. கல்வி உதவித் தொகையை எல்லா நிலைகளிலும் தொடர்ந்து அளித்திட வேண்டும்.
2. எல்லா வகுப்பினருக்கும் சமவாய்ப்பு என்ற அடிப்படையில் உதவித் தொகையை அளிப்பதில் சில நியதிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.
3. மீத்திறனுள்ள மாணாக்கர்களுக்கு உகந்த வகையில் சில தரமுள்ள கல்வி நிறுவனங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

நம் நாட்டில் கல்வி உதவித் தொகை இன அடிப்படையிலும் திறமை அடிப்படையிலும் வழங்கப்படுகின்றன. சமுதாயத்தில் அடித்தளத்தில் உள்ள பின்தங்கிய, பழங்குடி மக்களுக்குச் சில சலுகைகளும் உதவித் தொகைகளும் தரப்படுகின்றன. இது சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைக்கும் நோக்கம் உடையது.

இதர உதவிகள்

தனியார் ஏற்படுத்தும் அறக்கொடைகளும், அயல் நாட்டு உதவிகளும் இந்தியக் கல்வி மேம்பாட்டிற்குத் துணை நிற்கின்றன. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகள் நமது கல்விக்குப் பண உதவி செய்த வண்ணம் இருக்கின்றன. மேலும் ஐக்கிய நாட்டு சபையின் பல அங்கங்கள் மானியங்களையும், நன்கொடையும் தருகின்றன.

முடிவுரை

கடந்த காலத்தில் கல்வித்திட்டமிடல் அதன் அடிப்படை கருத்துகளிலும், நிறைவேற்றும் முறைகளிலும் பலநிலைகளை கடந்து வந்துள்ளது. கல்வித் திட்டமிடல் ஒரு கல்வி நிறுவனம் அல்லது அமைப்பின் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் தேவையான செயல்திட்டம், அல்லது நடைமுறை திட்டம் இவற்றை தயாரிக்க மிக அவசியமானது.

விவாதத்திற்கும் சிந்தனைக்குமான வினாக்கள் :

1. கல்விக்கொள்கை உருவாக்குவதிலும், பண ஒதுக்கீடு செய்வதிலும், பல்வேறு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் பங்களிப்பை விளக்குக.
2. கல்விக்கு உதவும் பல விதமான பொருளாதார அமைப்புகளை விளக்குக.

அலகு- 8 - கல்விக்கான மொழி கொள்கை

நோக்கங்கள்:

இவ்வலகின் முடிவில் கற்போர்

1. சுதந்திரத்திற்கு முன்னும், பின்னுமான மொழிக் கொள்கையை புரிந்து கொள்வர்.
2. இந்திய அரசியலமைப்பில் குறிப்பிட்டுள்ள மொழிக் கொள்கையை அடையாளம் காண்பர்.
3. கற்பித்தலில் மொழி பற்றி பெரும் சிந்தனையாளர்களின் கருத்தினை ஒப்பிட்டு பார்ப்பர்.

அறிமுகம்

இந்திய தேசத்தில் நூற்றுகணக்கான மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. 2001 ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் படி 1,635 தாய் மொழிகளும், 122 மொழிகளும் இருந்தன. மொழியியல் வல்லுநர்கள் மற்றும் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் பன்மொழியின் சிக்கலான பிரச்சினைகளை களைதல் வேண்டும். மாநில அளவிலும் மத்திய அளவிலும் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் திட்டமிடுதலில் உள்ள குறைபாட்டில் ஆங்கில மொழியானது கல்வியில் விரும்பத்தக்க மொழியாக உருவானது.

1835 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 2-ம் நாள், இந்திய தேசத்தில் ஆங்கில மொழியை ஊக்குவிப்பதற்காக மெக்காலே அவர்களால் இந்திய மொழிக் கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அவரது இம்மொழிக்கொள்கை அறிக்கையில் இரத்தம், நிறம் இவற்றில் இந்தியனாகவும், ரசனை, கருத்து மதிப்புகள் அறிவாற்றலில் ஆங்கிலேயனாகவும் இந்தியர்கள் இருக்க வேண்டும் என குறிப்பிட்டுள்ளார். சுதந்திர போராட்ட காலத்தின் போது காந்தியடிகள் ஆங்கில மொழியினை கடுமையாக எதிர்த்து அதனை தேசத்திலிருந்து வெளியேற்ற விரும்பினார். ஆனால் அவரின் முயற்சி வெற்றியடையவில்லை.

கல்வியில் மொழியின் பங்கு

வேதகாலத்தில் இந்திய கல்வி முறை

பண்டைய இந்தியர்களின் கல்வி பங்களிப்பானது மிகவும் போற்றுதலுக்குரியது. அக்கல்வி கலாச்சாரம், பொருளாதாரம், தத்துவம், அறிவியல், சமூக செயல்பாடுகளின் வெளிப்பாடாகக் காணப்பட்டது.

பண்டைய காலத்தில் கற்பித்தல் ஒரு புனிதமான கடமையாக கருதப்பட்டது வேத இலக்கியம் இந்திய மக்களின் வாழ்க்கையில் மிக முக்கிய பகுதியை பிரதிப்பலிக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கும், கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் தேவையான உதவிகளை தாராளமாக செய்ய வேண்டும் என்பது பொதுமக்கள் மற்றும் அரசால் உருவாக்கப்பட்ட ஓர் கொள்கையாக இருந்தது. நிலத்தை பரிசாக கொடுப்பதை காட்டிலும் கல்வி அளிப்பதே தானத்தில் சிறந்த தானமாக கருதப்பட்டது.

1. ஆசிரியர்களின் நிலை

அரசர்களால் மதிக்கும் அளவிற்கு ஆசிரியர்கள் மிகவும் கௌரவமானவர்களாக கருதப்பட்டனர். நாரதர், வசிஷ்டர், விஸ்வமித்திரர் போன்ற பெரிய ஆசிரியர்களை வரவேற்பதற்கு சிம்மாசனங்களில் இருந்து அரசர்கள் எழுந்து நிற்பர்.

2. பெற்றோராக ஆசிரியர்கள்

ஆசிரியர் மாணவர்களின் பெற்றோராகவும், மாணவர்கள் ஆசிரியர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்களாகவே பொறுப்பேற்று நடந்துகொண்டனர். ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் ஒன்றாக வாழ்ந்து தங்களை ஒருவருக்கொருவர் அடையாளம் கண்டு கொண்டனர்.

3. கல்வியின் உடனடி நோக்கம்

பலதரப்பட்ட மக்களின் அடிப்படை தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதாக இருந்தது.

4. கலைத்திட்டம்

கலைத்திட்டமானது தொழிலை சார்ந்ததாகவே இருக்க வேண்டும். அதாவது, பிராமணர்களுக்கு வேதங்களும் வேதாகமங்களும் சத்திரியர்களுக்கு போர் பயிற்சியும், வைஸ்யர்களுக்கு விவசாயம், வாணிபம், கலை, கைவினை போன்ற தொழிலை கற்று தருவதாக கலைத்திட்டம் அமைந்தது.

5. கற்பித்தல் முறை

கற்பித்தல் முறையானது ஆசிரியர்கள் போதிப்பவர்களாகவும், மாணவர்கள் திரும்ப கூறுபவராகவும், ஆசிரியர்கள் பாட விளக்கம் அளிப்பதும், மாணவர்கள் வினாக்கள் எழுப்புவதும், பிறகு ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்கள் கலைந்துரையடுவதாகவே அமைந்திருந்தது.

6. கற்பித்தல் வழிமுறை

சமஸ்கிருதம் போதனை மொழியாக இருந்தது.

7. பெண் குழந்தைகளுக்கான கல்வி

முந்தைய வேதகாலத்தில் பெண்கள் உபநயன சடங்கு மூலம் வேதங்களையும் பிற பாடங்களையும் மாணவர்களுடன் அதாவது சகோதரர்களுடன் படித்தனர்.

8. கல்வியின் இறுதி நோக்கம்

இவ்வுலக கல்வியின் இறுதி நோக்கம் வாழ்க்கைக்கு பின் மோட்சம் பெறுவதற்காக அல்ல. மாறாக, அறியாமை என்ற இருளில் இருந்து வெளிச்சத்திற்கு வருவதேயாகும்.

9. பெண் கல்வி

வேதகாலமானது பெண்களை மரியாதைக்கும், போற்றுதலுக்கும் உரியவர்களாகவே கருதியது. அவர்கள் உயர் கல்வி கற்பதற்கு தகுதி உடையவர்களாக கருதப்பட்டனர். குறிப்பாக வேதங்கள், நிர்வாகம் போன்ற பிற முக்கிய பணிகளை ஆண்களுக்கு நிகராக செய்யும் வகையில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. ஆண்பிள்ளைகள் அவனுக்குரிய பள்ளியில் கல்வியும், பெண்குழந்தைகள் பெண் ஆசிரியர்கள் கொண்டு கற்பிக்கும் பள்ளியிலும் கல்வி கற்றனர்.

10. ஆசிரியர்கள் ஆன்மீக மற்றும் அறிவுசார் வழிகாட்டி

வேதகாலத்தில் ஆசிரியர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். மாணவர்களுக்கு பாடம் புகட்டுவது மட்டுமல்லாமல் நண்பராகவும், ஒழுக்கம் கற்பிப்பவராகவும், பண்பியல்புகளை கற்று தருபவராகவும், ஆன்மீக குருவாகவும், வழிகாட்டியாகவும் திகழ்ந்தனர். எதை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும், எதை தவிர்க்க வேண்டும் என்ற தெளிந்த அறிவினை மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர்கள் புகட்டினர். எவ்வாறு தூங்குவது, உணவு உண்பது, நண்பர்களை தெரிவு செய்வது போன்றவற்றையும் மாணவர்களுக்கு கற்பித்தனர்.

11. கற்பித்தல் செயல்முறை

கற்பித்தல் முன்று படிநிலைகளை கொண்டது

1. சிரவண

2. மனன

3. நிதியாதாசன

1. சிரவண என்பது ஆசிரியர்கள் கூறிய வார்த்தைகளை கூர்ந்து கவனிப்பது.

2. மனன என்பது கற்றுகொள்ளப்பட்ட பாடத்தினை மனதில் இருத்தி மீண்டும் வெளிக்கொணர்வது.

3. நிதியாதாசன என்பது உயரிய நிலையை அடைவதாகும்.

புத்த சமய காலத்தில் கல்வி

புத்த மத காலத்தில் மடாலயங்கள் கல்வி மையங்களாக இருந்தன. தவிர, கல்வி அளிக்க வேறு எந்த அமைப்பும் இல்லை. புத்த மதத்தினர் மட்டுமே சமயம் சார்ந்த கல்வியை பெற முடிந்தது.

புத்தமத கல்வியானது கௌதம புத்தரின் போதனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்தியாவில் சமூக வளர்ச்சிக்கும், தனிநபரின் வளர்ச்சிக்கும் ஓர் உத்வேகத்தை இக்கல்வி அளித்தது.

கல்வியின் நோக்கங்கள்

புத்தமத கல்வியின் முக்கிய நோக்கம் குழந்தையின் ஆளுமை, ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சி, உடல், மனம், ஒழுக்கம், அறிவு, மதிப்பு போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். புத்தமத காலத்தில் மதத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது. மதக்கொள்கைகள் கல்வி மூலம் வழங்கப்பட்டது. இக்கல்வி முறையானது பொது அறிவு, நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு தேவையான கல்வி வழங்கி அவர்கள் தத்தம் வாழ்க்கை பயணத்தில் ஈடுபடும்போது பொருள் ஈட்ட பேருதவியாக அமைந்தது.

பபஜா சடங்கு

‘பபஜா’ என்றால் வெளியே செல்வது என்று பொருள். இச்சடங்கின்கின்படி மடாலயங்களில் மாணவர்கள் சேர்ந்தபின் குடும்ப உறவுகளை நிராகரிக்க வேண்டும். பபஜா சடங்கில் அக்குழந்தை தலை முழுவதும் மொட்டையடித்து மஞ்சள் நிற ஆடையை அணிந்திருக்க வேண்டும்.

ஆசிரியர் பொறுப்பு

ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் மடாலயங்களுக்கு பொறுப்பாளர்களாக இருந்தனர். ஆனால் மாணவர்களின் கல்வி, உடைகள், உணவு, இருப்பிடம் போன்றவற்றிற்கு ஆசிரியரே பொறுப்பாக திகழ்ந்தார். மாணவர்கள் உடல்நிலை சரியில்லாத நேரத்தில் ஆசிரியர்களே பொறுப்பேற்றனர். ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு பாசத்தை அளிப்பவராகவும், கல்வியறிவு அளிப்பவராகவும் திகழ்ந்தனர்.

மாணவர்களின் அன்றாட செயல்பாடு

மாணவர்கள் தங்கள் ஆசிரியர்களுக்கு முழுமனதுடனும், பக்தியுடனும் சேவை புரிய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. காலையில் எழுந்தவுடன் ஆசிரியர்களுக்கு அன்றாடம் தேவைப்படும் அனைத்து வசதிகளையும் ஏற்படுத்தி தருவார்கள். சமைப்பது, உடைகளை துவைத்தல், பாத்திரங்களை சுத்தம் செய்தும் வந்தனர். தான் தானமாக பெற்ற அனைத்தையும் தம் ஆசிரியர் முன்பு வைப்பார்கள்.

கலைத்திட்டம்

கலைத்திட்டமானது ஆன்மீக ரீதியாக அமைந்தது. ஏனெனில் கல்விக்கான முதன்மை நோக்கம் இறையாண்மையை அடைவதேயாகும். ஆகையால் மதச்சார்பான புத்தகங்களை படிப்பது மிக முக்கியமாகும். இவ்வகையான கலைத்திட்டம் துறவிகளுக்காகவே வடிவமைக்கப்பட்டது. இது ஒருபுறமிருக்க நூற்பு, நெசவு, ஆடைகளை அச்சிடுதல், தையல், வரைதல், கணக்கியல் போன்றவை புத்தமத கல்வியின் பிற பாடங்களாகும்.

மாணவர்களின் வெளியேற்றம்

புத்த மடாலயத்தின் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் ஒழுக்கக்கேடுகள், கீழ்படியாமை போன்றவற்றை அடையாளங்கண்டால் எந்நேரத்திலும் அம்மாணவனை வெளியேற்றலாம். மடாலயத்தின் புனிதத்தன்மை, ஆசிரியர்களை மதியாமை போன்ற பிற முக்கிய காரணங்களால் மட்டுமே மாணவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். ஆசிரியரின் உயிரிழப்பு அல்லது அவ்வாசிரியர் மதம் மாறினால் அல்லது அம்மடாலயத்தை விட்டு

வேறு இடத்திற்கு சென்றால் சம்பந்தப்பட்ட மாணவர்கள் மடாலயத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுவர். இது அம்மாணவர்களின் கல்விக்கு இடையூறாக அமைந்திருந்தது.

கற்பித்தல் முறை

புத்தமத கல்வி தூய்மையை நோக்கமாக கொண்டது. வேதகால கல்வியை போல உளவியல் மேம்பாட்டினை விட ஒழுக்கம், பண்பியல்புகளுக்கு பயிற்சியளித்தது. வாய்மொழிக் கல்வி, கலந்துரையாடல், பயணம், சுற்றுப்பயணம், மாநாடுகள், தியானம் போன்றவையே கற்பித்தல் வழிமுறைகளாக திகழ்ந்தது. பாலி மொழியில் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது.

பெண்கல்வி

பௌத்தமத காலத்தில் பெண்கல்வி மிகவும் குறைவாகவே காணப்பட்டது. அனைத்துவித தீமைகளுக்கும் பெண்களே காரணம் என்று கருதினார்கள். ஆகையால் அவர்களை மடாலயங்களில் அனுமதிக்க மறுத்தனர். சில காலங்களுக்கு பிறகே பெண்கள் மடாலயத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

தொழிற்கல்வி

பௌத்த மதக் கல்விமுறையில் தொழிற்கல்வி புறக்கணிக்கப்படவில்லை. துறவிகளுக்கு நூல் நூற்பது, நெசவு, தையல் கலை போன்றவை கற்றுத்தரப்பட்டது. தாம் உடுத்தும் உடைகளை அவர்களே தயார் செய்து கொள்வர். அது மட்டுமல்லாது கட்டடக்கலையும் கற்றுத் தரப்பட்டது. அவர்களால் புதிதாக கட்டவும், பழையனவற்றை பழுதுபார்க்கவும் முடிந்தது.

ஆசிரியரின் பங்கு

புத்த பிக்சுக்கள் (துறவிகள்) ஆசிரியர்களாக இருந்தனர் போதகர் மாணவர்களுக்கான ஒழுக்கம், அறிவு, ஆன்மிக வழிகாட்டல் போன்றவை அளிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையே பரஸ்பர மரியாதை இருந்தது. அவர்களின் உறவுமுறை தந்தையும் மகனும் போல திகழ்ந்தது. ஆசிரியர் ஆன்மிக தந்தையாக கருதப்பட்டார். புத்த சமய காலத்தில், கல்வி திட்டத்தில் ஆசிரியரின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும் ஆச்சார்யர்கள், உபநாயர்கள் என்று இருவகையான ஆசிரியர்கள் இருந்தனர். சூத்திரர்களின் இலக்கியத்தின்படி ஆச்சார்யர்கள் தங்கள் இல்லத்தில் குறைந்த பட்சம் பன்னிரெண்டு ஆண்டு காலம் அவரோடு வாழலாம். இந்த அறிவுறுத்தலின்படி எவ்வித கட்டணத்தையும் மாணவர்களிடமிருந்து ஆசிரியர்கள் பெறுவதில்லை.

புத்தமத கல்வியில் மாணவர்கள்

பிராமணர்களை போன்றே புத்தமதத்தினரும் தமது ஆசிரியர்களுக்கு பணிவிடை செய்வதை கடமையாக கருதுகின்றனர். மாணவர்கள் அதிகாலையில் எழுந்து ஆசிரியருக்கு பல் துலக்கும் பொடி, வாய் கொப்பளிப்பதற்கு நீர், அவர் அமருவதர்க்கான

இருக்கை, துலக்கப்பட்ட ஜாடியில் அரிசி பால், பாத்திரம் துலப்பது, வசிக்கும் இடத்தை தூய்மையாக வைத்துக்கொள்வது போன்ற கடமைகளை தினசரி செய்வர். ஆசிரியர்களுக்கு துணையாக செல்ல வேண்டுமெனில் அவரோடு இணைந்து நடந்து செல்ல கூடாது, அதே போல் மிகுந்த தூரத்திலும் நடக்க கூடாது. அவர் பேசும் போது தவறுகள் இழைத்தால் கூட குறிக்கிட கூடாது. ஆசிரியர் மாணவர்களை வெளியேற்றம் செய்ய இயலும், அதற்கு சில விதிமுறைகள் உள்ளன.

இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட மொழிக் கொள்கைகள்

இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம் டிசம்பர்-9, 1946-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது. அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் மொழி பிரச்சினை பற்றிய கடுமையான விவாதங்கள் ஏற்பட்டது. அரசியலமைப்பு எந்த மொழியில் எழுதப்படவேண்டும், சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய மொழி என்னவென்று அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பாளர்களின் கேள்வியாக அமைந்தது. ஒரு பக்கம் 'இந்தி' பேசும் உறுப்பினர்கள் இந்தியை தேசிய மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என வாதிட்டனர்.

அரசியலமைப்பை உருவாக்கும்போது, இந்திய தலைவர்கள் மொழி முன்னேற்றம் அடையவும், நீடித்திருக்கும் வகையிலும் மொழிக்கொள்கையை உருவாக்கினர். அரசியலமைப்பின் பாகம் 3-ல் அடக்கியிருக்கும் மொழிக் கொள்கையானது, மொழி உரிமையை அடிப்படை உரிமையாக வரையறுத்தது.

பன்மொழி சமூகத்தை எழுத்தறிவு உள்ளதாக உருவாக்க "மதம் அல்லது மொழி அடிப்படையில் அனைத்து சிறுபான்மையினரும் தங்கள் விருப்பப்படி கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவுவதற்கும், நிர்வகிப்பதற்கும் உரிமை உண்டு" இக்கொள்கையும், இதை சார்ந்த ஆவணமும் பள்ளிகளில் மும்மொழி கொள்கையை ஊக்குவித்தது. அதாவது மாணவர்கள் தம் தாய்மொழி, இந்தி மற்றும் ஆங்கிலம் கற்பதாகும். 1950-ல் இந்திய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. காந்திஜி அவர்கள் இந்துஸ்தானியை இந்தியாவின் அலுவலக மொழியாக்க வலியுறுத்தினார். அதன்பின் வந்த ஆட்சியாளர்களால் இந்துஸ்தானி ஏற்கப்பட்டது. 1952-ஆம் ஆண்டில் 15 முக்கிய மொழிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு எட்டாவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டது.

1950-ல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஆங்கிலம், இந்தி மொழி அலுவலக ஆட்சி மொழியாக பதினைந்து ஆண்டுகாலம் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று (343 (2) & (343 (3)) சரத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் பின்னர் இந்தி மொழி அதிகாரபூர்வ மொழியாக மாறியது. இந்திமொழிக்கு பதிலாக ஆங்கில மொழியை மாற்றமுடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டது. மக்கள் இந்தி மொழியானது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர் பின்பற்றக்கூடிய மொழியாக திகழ்கிறது, ஆகையால் ஆங்கில மொழியே ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் உள்ளதை அறிந்தனர்.

போதனை மொழிப்பற்றி தாகூரின் கருத்து

ரவீந்திர நாத் தாகூர் அவர்கள் கலைத்திட்டமானது இயற்கைசூழலை சார்ந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்றார். மாணவர்கள் கல்வியை தன்னை சுற்றியுள்ள இயற்கையிடமே கற்றுகொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். அதுமட்டுமல்லாது

தாய்மொழி வாயிலாக கல்வி கற்க வேண்டும் என்றும் அவ்வாறு கற்பதன் மூலமே குழந்தைகளுக்கு கற்கும் பாடம் எளிமையாக இருக்கும் என்றார். தாய்மொழியானது பிறமொழி மற்றும் பாடம் கற்றுக்கொள்ள ஓர் ஊடகமாக திகழவேண்டும் என்றார். யோகா, விளையாட்டு போன்றவற்றை கல்வியோடு இணைந்து வழங்க வேண்டும் என்றார்.

போதனை மொழிப்பற்றி மகாத்மா காந்தியின் கருத்து

மகாத்மா காந்தி அவர்கள் “தாய்மொழி” மூலமாகத்தான் கற்க வேண்டும் என்ற கருத்தை மக்களிடையே மிகவும் வலியுறுத்தினார். குறிப்பாக தொடக்கப்பள்ளி மாணவர்கள் இதில் மிகுந்த பயனடைவர் என்றார். அந்நிய மொழி மூலம் கல்வி கற்றல் என்பது மாணவர்களுக்கு ஒருவித மனஅழுத்தத்தை உண்டாக்கும் என்றார். அன்னிய மொழியில் படிக்கும்போது தன் சொந்த கருத்தினையும் எண்ணத்தையும் முழுமையாக வெளிபடுத்த இயலாது என்றார். மேலும் அன்னிய மொழியை நம் தேசமாணவர்கள் கற்று நமது நாட்டிலே அன்னியனாக உலவ விடுவது சரியல்ல என்றும் நினைத்தார்.

போதனை மொழிப்பற்றி சுவாமி விவேகானந்தரின் கருத்து

சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்கள் பிற சிந்தனையாளர்கள் நினைத்தது போன்றே குழந்தைகள் தாய் மொழியில் கற்க வேண்டும் என கருதினார். ஆனால், நம் தேசத்தை இணைக்க பொதுவான மொழி தேவை என்றார். நமது பாரம்பரியத்தை பேணி காக்க சமஸ்கிருதம் இன்றியமையாதது என்றார். இது மனிதனுள் இருக்கும் ஆற்றல் திறன் போன்றவற்றை வெளிக்கொணரும் என நம்பினார்.

முடிவுரை

பன்மொழித் திறனை மேம்படுத்தவும், செயல்படுத்தவும் இந்தியாவில் மொழிக்கொள்கைகள் உருவாக்கப்பட்டது. மொழிக்கொள்கைகளை நடைமுறை படுத்துவதில் நிறைய சிக்கல்கள் உள்ளன. மொழிக்கொள்கைகள் பன்மொழித் திறனிற்கு ஆதரவு தெரிவித்த போதிலும் இதனை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு விதிமுறைகள் ஏதுமில்லை. ஓர் மொழிக்கொள்கை தோல்வி அடைவதற்கான காரணம் அரசாங்கம் மட்டுமல்ல சமுதாயத்தில் உள்ள அனைவரும் மொழிக்கொள்கை நடைமுறைப்படுத்துவதில் சம்பொறுப்பு வகிக்கின்றனர்.

விவாதத்திற்கும் சிந்திப்பதற்குமான வினாக்கள்

1. கல்வியில் மொழியின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குக.
2. இந்திய அரசியலமைப்பில் கொடுக்கப்பட்ட மொழி கொள்கைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
3. வேத காலத்திலும் பௌத்த காலத்திலும் பின்பற்றப்பட்ட கற்பித்தல் மற்றும் மொழிக் கொள்கையினை ஒப்பிட்டு வேறுபடுத்துக.
4. போதனை மொழிப்பற்றி பெரும்சிந்தனையாளர்களின் கருத்தினை விளக்குக.

நோக்கங்கள்

இந்த அலகு முடிவிலும் தருவாயில், கற்போர் :

1. மதிய உணவு திட்டத்தின் பொருள், கருத்து பற்றிய அறிவைப் பெற முடியும்.
2. மதிய உணவு திட்டத்தின் நன்மைகளை அறிந்து கொள்ள முடியும்.
3. தமிழ் நாட்டில் உள்ள மதிய உணவு திட்டத்தின் செயல்முறையை பற்றி பகுப்பாய்வு செய்ய முடியும்.

முன்னுரை:

மதிய உணவுத்திட்டம் என்ற கருத்து இந்தியாவிற்கு புதிதல்ல, ஒடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்காக 1925-ல், சுதந்திரத்திற்கு முன்பே சென்னை மாநகராட்சி நிர்வாகத்தால் தொடங்கப்பட்டது. இதே போன்று மற்ற மாநிலங்களிலும் இத்திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டது. இந்தியாவிலேயே, தமிழகம் தான் முதன் முதலில் மதிய உணவு திட்டத்தை ஆரம்பப் பள்ளிகளில் அறிமுகப்படுத்தியது. இத்திட்டம் குஜராத்தில் 1984 -ல் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டது. நாளடைவில் இத்திட்டம் பல்வேறு மாநிலங்களில் செயல்படுத்தப் பட்டது. பின்னர், இத்திட்டம் தேசிய திட்டமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

ஆரம்பப் பள்ளியில் பயிலும் மாணவர்களுக்காக, ஆகஸ்டு 15, 1995-ல் மதிய உணவு வழங்கும் பொருட்டு, இந்திய அரசு, ஆரம்ப கல்விக்கான தேசிய ஊட்டச்சத்து ஆதரவு திட்டத்தை தொடங்கி வைத்தது. 2002-ல் உச்சநீதி மன்றம், மதிய உணவுகளை அனைத்து அரசு மற்றும் அரசு உதவி பெறும் ஆரம்ப பள்ளிகளுக்கு அரசே வழங்க வழிவகுத்தது. இத் திட்டம் செப்டம்பர் 2004, 2006-ல் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது.

மதிய உணவுத் திட்டத்தின் நோக்கங்கள்:

1. உள்ளூர் குழுக்கள், அரசு உதவி பெறும் பள்ளிகள், கல்வி உத்தரவாத திட்டங்கள், சர்வ சிக்ஷ அபியான் ஆதரவின் கீழ் உள்ள மதராச குழுக்கள் இவை அனைத்தும் ஊட்டச்சத்து நிலையை மேம்படுத்துகின்றன.

2. ஏழை எளிய குழந்தைகளும், ஒதுக்கப்பட்ட குழந்தைகளும், பள்ளிக்கு அனுதினம் செல்ல அவர்களின் வகுப்பறை செயல்பாட்டில் கவனம் செலுத்த ஊக்கப்படுத்துபடுகின்றன.
3. கோடை விடுமுறையில், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் உள்ள ஆரம்ப பள்ளிகளில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு ஊட்டச்சத்து வழங்கப்படுகின்றன.
4. மதிய உணவு திட்டம், மாநில அரசின் முயற்சியால் தொடங்கப்பட்டது. இந்தியாவில், தமிழகம் மதிய உணவு திட்டத்தை அறிமுகப் படுத்தியதில் முன்னோடியாக திகழ்கிறது. தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்த, திரு. காமராஜர், அவர்கள் சென்னையில் இத்திட்டத்தை முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்தினார். பின்னர், இத்திட்டம் தமிழ்நாட்டின் மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது. ஊட்டசத்து குறைபாட்டால், பாதிக்கப்பட்ட 68 லட்சம் குழந்தைகளுக்காக 1982, ஜூலை 1 – ல், அப்போதைய தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர், திரு. M.G. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் மேம்படுத்தப்பட்ட மதிய உணவு திட்டத்தை சத்துணவு திட்டமாக மாற்றினார்.

மதிய உணவு திட்டத்தின் நன்மைகள்:

1. பசி மற்றும் ஊட்டசத்து குறைவின் உடனடி தாக்கத்தால், மதிய உணவு திட்டம், பெற்றோர்கள் தங்களது குழந்தைகளை பள்ளிக்கு அனுப்புவதை ஊக்குவிக்கிறது.
2. பள்ளிகளில் குழந்தைகளின் சேர்க்கையை, குறிப்பாக பெண் குழந்தைகளின் சேர்க்கையை மதிய உணவு திட்டம் அதிகரிக்கச் செய்கிறது, என ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.
3. வகுப்பறை பசியை, மதிய உணவு வழங்கும் திட்டம் முடிவுக்கு கொண்டு வந்தது.
4. சமூகமயமாக்கல், சாதி, ஒடுக்கப்பட்ட சமூக வர்க்கம் இவற்றில் மதிய உணவு திட்டம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது, பொதுவாக, இத்திட்டத்தில் உணவு வகைகள், பகிரப்படுவதால் சாதிய பாராபட்சமும், வர்க்க ஏற்றத்தாழ்வுகளும் குறிப்பாக அகற்றப் பட்டது.
5. பள்ளியிலிருந்து குழந்தைகளின் இடை நிறுத்தம் விகிதம் சரிந்தது.

பள்ளிக் கல்வியில் MDMS(Midday Meal Scheme)ன் தாக்கங்கள்:

தமிழகம், மதிய உணவுதிட்டத்தை, உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கும் நீட்டித்து, வழங்கியது. அதற்கு முன்பாக, இத்திட்டம் ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்பட்டது. மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிடுகையில், தமிழகம் தனது பங்களிப்பை மதிய உணவுதிட்டத்திற்கு கூடுதலாக ஒதுக்கீடு செய்தது. தமிழகம் மதிய உணவுதிட்ட அமைப்பாளர்களுக்கு ஊதியமாக ரூ7000, சமையலாளருக்கும், உதவியாளருக்கும் ரூ5000 வழங்குகிறது. இந்தியாவில் தமிழகம் மட்டும்தான் NMO (Non Meal Organisers) மதிய உணவு அமைப்பாளர்களை பணியமர்த்தியுள்ளது. தமிழக மக்கள் தற்போதைய மதிய உணவு திட்டத்தின் உணவு பட்டியலை விரிவாக்கம் செய்ய கோருகின்றனர், “முட்டை, உருளை கிழங்கு” அல்லாது கம்பு போன்ற தானிய வகைகளையும், பயிர்வகைகளையும் இத்திட்டத்தில் சேர்க்க கோருகின்றனர்.

மதிய உணவு திட்டம் (MDMS) ஒரு சமூகமயமாக்கல் செயல்முறை:

பள்ளிகளில் மதிய உணவை வழங்குவதற்காக, தமிழகத்தில் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. மேலும், மதிய உணவு திட்டத்தை மேற்பார்வையிட பஞ்சாயத்து அளவிலான லஞ்சஒழிப்பு குழுக்களை அமைத்துள்ளது. இக்குழுக்கள் வாரத்திற்கு மூன்று முறை தமிழ்நாட்டில் உள்ள அனைத்து பள்ளிகளிலும் சோதனை செய்து வருகின்றது. உள்ளூர் பிரதிநிதிகள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் இக்குழுவில் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர்.

தமிழ்நாட்டில் மதிய உணவு திட்டத்தின் (MDMS) தாக்கம்:

மதிய உணவு திட்டத்தை செயல்படுத்துவதில், உண்மையில், தமிழகம் மற்ற மாநிலங்களின் எளிய செயல்பாடுகளுக்கு முன் மாதிரியாகத் திகழ்கிறது. மேலும் தமிழகம், சிறப்பான சமையலறை உள்கட்டமைப்புகளை வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாது, 92 சதவீதத்திற்கும் மேலாக, சேர்க்கை உள்ள பள்ளிகளுக்கு சமையல் எரிவாயு வசதியை வழங்கியுள்ளது. குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காக ஒவ்வொரு பள்ளிகளிலும், BDO

அலுவலகங்களிலும், மாவட்ட மாநில அலுவலகங்களிலும், புகார் பெட்டிகளை பொருத்தியுள்ளது. மதிய உணவு திட்டத்தின் கீழ் உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் தமிழ்நாடு அரசு சேர்ந்துள்ளது. ஆரம்ப, இடைநிலை பள்ளி மாணவர்களுக்கு மட்டுமே மதிய உணவுதிட்டத்தின் மையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிடுகையில், மதிய உணவுதிட்டத்திற்கு தமிழகம் கூடுதல் நிதி வழங்குகிறது. இத்திட்டத்தில் தமிழகம் மாணவர்களின் சேர்க்கையை 80 சதவீதமாக உயர்த்தியுள்ளது. இதற்காக, மாநில நிதிக் கருவூலம், ஏறக்குறைய ஆண்டிற்கு 1,500 கோடி ரூபாயை உயர்த்தியுள்ளது.

முடிவுரை:

இந்திய குழந்தைகளின் நலன்களில், மதிய உணவுத்திட்டம் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. எனினும், இந்த மதிய உணவுத்திட்டம் முழுஆற்றலோடு செயல்படவும், பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டிய உடனடி தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யவும் மேம்படுத்த வேண்டும்.

விவாதத்திற்கும், சிந்தனைக்குமான கேள்விகள்:

1. கிராமப்புற பகுதிகளில் மதிய உணவு திட்டத்தின் தாக்கதை ஆய்வு செய்க.
2. கல்வியில் மதிய உணவு திட்டத்தின் நன்மைகளை ஆய்வு செய்க.
3. குழந்தைகளை சமூகமயமாக்குதலில் மதிய உணவுதிட்டம் ஒரு பயனுள்ள கருவி – விவாதிக்க.

நோக்கங்கள்:

இப் பாடம் முடிவிலும் தருவாயில், மாணவர்கள்:

4. உலகமயமாதல், தனியார்மயமாதல் மற்றும் தாராளமயமாதலின் தாக்கத்தை அறிந்து கொள்ள முடியும்.
5. வாழ்நாள் கற்றலை பற்றி புரிந்து கொள்ள முடியும்.
6. இணைய வழி கல்வியை பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியும்.

முன்னுரை:

உலகமயமாதல் என்பது தொகுதி, தரம், அறிவின் பரவல் மூலம் பல்வேறு மாநிலங்களுக்கிடையேயான தொடர்பை உயர்த்தி நேர்மறையான செயல்பாடுகளை பெற்றதாக இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்க படுகிறது.

கல்வியில் உலகமயமாதலின் கருத்து:

உலகமயமாதல் என்பது தகவல், கருத்து, தொழில்நுட்பம், பொருட்கள், சேவைகள், நிதி, கடைசியாக மக்கள், இவற்றிற்கான உலக பொருளாதாரத்தில் நாடு கடந்த இலவச ஓட்டத்தின் தொடர்பும், மனித வாழ்வின் அதிக பகுதிகளை முக்கியமாக கல்வியை பாதிப்பதே உலகமயமாதலின் செயல்முறை ஆகும். இது என்னவென்றால் கல்வி அமைப்பை பல்வேறு பொருளாதாரத்தில் ஒரே கூரையின் கீழ் கொண்டு வர ஒரே சீரான கற்பித்தல் பாடத்திட்டமுறைகளையும், வாழ்க்கையின் இலட்சியத்தை அடைய தேவைப்படும் அறிவின் அமைப்பையும் மேம்படுத்த வேண்டும். மேற்கத்திய நிறுவனங்களில் நுழைய 20-ஆம் நூற்றாண்டில், அதிக வளரும் நாடுகள் கல்வி வளர்ச்சியால் வளர்ச்சியை கண்டுள்ளன.

கல்வியில் உலகமயமாதலின் தாக்கம்

மக்களின் திறன்களை வளர்க்க, உலகமயமாதலின் மூலம் கல்வி அறிவை மேற்கத்திய நாடுகளிடமிருந்து பெற வளர்ந்து வரும் நாடுகள் மாற்றத்தை விரும்புகின்றன.

பல்வேறு வேலைகளுக்கு தேவையான திறன்களை தொழிற்சாலைகளிலும், பெறுநிறுவன உலகங்களிலும், உயர்கல்விகளுக்கு இடையேயான உறவிலும், மாற்றம் கொண்டு வரப்பட்டன. உலகமயமாதலின் செயல்முறை என்பது உலக வர்த்தகம், தொடர்பு, கல்வி செயல்பாடு, பொருளாதார உறவு இவை அனைத்திலும், 20-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு பிறகு, மனித தலைமையை உருவாக்குவதில் கல்வி ஒரு முக்கிய முதலீடாக இருந்து, தொழில்நுட்ப புதுமைகளிலும், பொருளாதார வளர்ச்சியிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் கொண்டுவர உந்து சக்தியாக இருந்தது. இது, சமூகத்தில் கல்வியின் அந்தஸ்தை பரப்புவதன் மூலம் மக்களுக்கு பன்முகத்தன்மை வளர்ச்சியை உறுதி செய்கிறது. சமூகம் தொழில்மயமான பின் உலகில், மேம்பட்ட தேசங்கள், தங்களது தேசத்தின் வரவை விவசாயத்திலிருந்தோ அல்லது தொழிற்சாலைகளிலிருந்தோ பெறாமல் சேவை துறை மூலம் பெற்றன. இதுவரை மாணவர்களுக்கும், இளைஞர்களுக்கும், திறன்களையும், பயிற்சிகளையும், அளிக்க கல்வித்துறை அதிகமாக முயன்று வருகிறது.

கல்விதுறை லாபகரமான வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கி, பெரிய அளவில் வளர்ச்சியுற்றது. முன்னனி வளங்களின் ஒதுக்கீட்டிற்கு இடையேயான வட்டகூறு முன்னுரிமையில் மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்துவது தொடர்பான கருத்து வேறுபாடு எழுந்தது, இந்த தவறான கோட்பாட்டால் உயர் கல்வியில் ஆட்குறைப்பு எழுந்தது. இந்த அமைப்பை ஒரு வணிக நிறுவனமாக உருவாக்குவது ஆபத்து என்பதை உணராமலேயே தனியார்மயமாக்கலுக்காக வாதிட்டது.

தாராளமயம்

தாராளமயமாதல், வாழ்க்கை சார்ந்த ஆராய்ச்சியை எளிதாக்க நிதியை அளித்து எதிர்கால இந்திய ஆசிரியர், மாணவர்களின் சாத்தியமான விருப்பத்தை உருவாக்கும். இது கல்வி நிறுவனங்களுக்கிடையே போட்டி, பற்றாக்குறை இருப்பின் அதை பூர்த்தி செய்து கல்விக்கான அதிகப்படியான மதிப்பை வகுலிக்காமல் இருப்பதை உறுதி செய்யும். கல்வி வழங்கலை அதிகரித்தால் அது தானாகவே கல்விக்கான செலவாக மாறிவிடும்.

தாராளமயமாதலின் கருத்து:

இந்தியாவில் உள்ள கொள்கைகளையும் சீர்திருத்தங்களையும் தளர்த்துவதை குறிப்பதே தாராளமயமாகும். வழக்கமாக சமூக மற்றும் பொருளாதார கொள்கைகளில் முன்னிருந்த அரசு கட்டுப்பாடுகளை தளர்த்துவதே இச் சீர்திருத்தமாகும். வழக்கமாக இச்செயல் பொருளாதார தாராளமயமாதலை பயன்படுத்துவதை குறிக்கும், என்றாலும் இந்தியா கல்வி அமைப்பில் தாராளமயமாய் இல்லாமல் பொருளாதாரத்தில் தாராளமயமாய் உள்ளது. இதற்கு நிறைய காரணங்கள் உண்டு, அதில் ஒன்று தேசிய கல்வி தொழில் என்பது போட்டிமனப்பான்மையோடு இருப்பதும், அரசு தனது கட்டுப்பாட்டை விட்டுக் கொடுத்ததும் ஆகும். இந்தியா தனது உயர்கல்வி அமைப்பில் தன்னாட்சி இல்லாததாலும், இணைப்பு சுமையாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இது நெகிழ்வுதன்மை இல்லாமல் அதிக கடினத்துடனும் வகுக்கப்படுகிறது. உயர்கல்வியின் உண்மையான பலவீனம் அதன் அமைப்பிலே உள்ளது, எனவே சுயபரிசோதனையும், பிரதிபலிப்பும் தேவைப்படுகிறது. மேலும், குறுக்கு வழி, எளிதாக செல்லும் பொது தொகுப்பாய் உள்ளது. நமது கல்விநிலை கொள்கை தரமான கல்வியை நோக்காமல், அதிக விரிவாக்கும் நோக்கம் கொண்டவையாக மட்டுமே உள்ளது.

கல்வியில் தாராளமயமாதலின் தாக்கம்

நேர்மறையான தாக்கம்

இந்திய பொருளாதாரம் அதிகமாக சேவை தொழிலில் உயர்வை பெற்றுள்ளது. இதனோடு கல்வி துறையும் நமது பொருளாதாரத்துக்கு பெரிய தூண்களாக உள்ளது. நூற்றுக்கும், ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான நமது இந்திய மாணவர்கள், வெளிநாட்டில் ஒரு வருடத்திற்கு ஏறக்குறைய ஒரு பில்லியன் அளவு மதிப்புள்ள பணத்தை செலவிடுகின்றனர். இது நமது நாட்டிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் வெளிநாடு சென்று படிக்க இங்கிருந்து வெளியேறுவதை உறுதி செய்கிறது. பெறுநிறுவனங்களை அனுமதிப்பது சிறந்த தொழில் சார்ந்த, குறிப்பிட்ட திறன் கொண்ட பட்டதாரிகளின் வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தும். இது சமுதாயத்தை தொழில்மயமாதலிலிருந்து தகவல் சார்ந்த சமூகமாக மாறுவதை குறிக்கிறது.

தாராளமயமாதல் மாணவர்களுக்கு வீட்டிலிருந்தே படிப்பதோடு உலகளாவிய மதிப்போடு பட்டத்தை பெரும் நன்மைகளை ஏற்படுத்துகிறது. தேசத்தின் நஷ்டமான மூலை வடிகாலையும் தடுக்கிறது.

எதிர்மறையான தாக்கம்:

வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் மாணவர்களும், உள்ளூர்நிறுவனங்களும், முறைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் தகவல் இல்லாத, சந்தேகத்திற்குரிய நிறுவனங்கள் இந்தியாவில் உள்ள குறைந்த தரமுடைய கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்களுடன் கூட்டு உருவாக்கி கொள்கின்றனர். வாய்ப்பு எழும்போதெல்லாம் தங்கள் பைகளை திணித்துக்கொள்ள அபாயமான போலி நிறுவனங்கள் பார்க்கின்றன. இந்தியாவில் ஊழல் பெருந்துள்ளது. இது போன்ற கொள்கைகளின் வெளிப்பாடு என்பது லஞ்சம், பொய்யான படங்கள், ஒரு சார்புடையாரை குறித்தல் போன்றவற்றை தவிர்ப்பது கற்பனையே. இது வெளிச்சத்திற்கு வரும்போது எதிர்பாராத விளைவுகள் உண்டாகும். வரையறுக்கப்பட்ட மூலதனமுள்ள உள்ளூர் நிறுவனங்கள் வேலையற்றோருக்கு வாழ்வை தரமுடியாது. புகழ்பெற்ற நிறுவனங்களே தங்களது தேசிய சான்றிதழ்களை உலக அங்கீகாரம் பெற்ற சான்றிதழ்களோடு ஒப்பிடும் போது மதிப்பு குறைந்து போட்டிகளை மேற்கொள்ள இயலாமல் போய்விடுகிறார்கள்.

தனியார்மயமாதல்

இது வரையிலும், தனியார்மயமாதலின் தாக்கம் அனைத்து துறைகளிலும், குறிப்பாக பொருளாதாரத்தில் ஊடுருவி வருகின்றது. இது கல்வி துறையின் எல்லையையும் பாதிப்படைய செய்கிறது. வளங்களின் போதாமையால் கல்வி அமைப்பு விரிவையும், ஜனநாயகத்தின் மீதான மக்களின் அவாவையும் சந்திப்பது மிகவும் கடினமான ஒன்று. எனவே கல்வியை தனியார் துறையில் இணைத்தால் கல்விக்கான நிதி சுமையை தனியார் துறை, மாநிலத்தோடு சேர்ந்து பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் என உணர்கின்றனர்.

கல்வியில் தனியார்மயமாதலின் கருத்து:

உலகம் முழுவதும் தனியார்மயமாதலின் வேகம் கடுமையாக உள்ளது. பொருளாதாரத்தில் அதிக பகுதிகள், குறிப்பாக உள்கட்டமைப்புள்ள பகுதிகளில்

பொதுத்துறையின் உரிமையை உடைப்பதே இதன் நோக்கமாகும். பகிரங்கமாக தனியார் நிறுவனங்கள் பொது துறையை சொந்தமாக்கி கொள்வதிலேயே தனியார்மயமாதலின் சாராம்சம் அமைந்துள்ளது. பல்வேறு துறைகளை கூட்டு முயற்சியில் தனியாருக்கு சொந்தமாக்குவதில் இது ஒட்டு மொத்த தனியார்மயமாதலாய் உள்ளது. இந்த கருத்து குறுகிய எண்ணங்களை பயன்படுத்தினாலும், சிறிதளவு தனியாருக்கு சொந்தமாவதிலேயே இது பரந்த எண்ணம் கொண்டுள்ளது. தனியார்மயம் என்பது பொது நிறுவனங்களை கட்டுபடுத்தி தனியார் மேலாண்மையை அறிமுகப்படுத்துகிறது.

கல்வியில் தனியார்மயமாதலின் கூறுகள்:

கல்வியில் தனியார்மயமாதலின் முக்கிய கூறுகள் வருமாறு

கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் திறன்களை தனியார் துறையில் நிறுவுதல், அதாவது பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பல்நுட்பங்கள், ஆராய்ச்சி கூடங்கள், விவசாயத்தின் தொழில் முறை கல்லூரிகள், பொறியியல், மருத்துவம், மேலாண்மை நிறுவன அதிகாரம், இவை அனைத்தும் தனியாளிடம் முழுத் தொகையை அறிமுகப்படுத்துவதால் மாணியங்கள் திரும்ப பெறப்படுகின்றன. ஒரு மேலாண்மைக்கு உரிமை அளிப்பதோ, ஒரு படிப்பை ஆரம்பிப்பதோ அல்லது நிறுத்துவதோ வர்த்தகத்தின் பொறுப்பில் உள்ளது. கல்வி நிறுவனங்களின் வெளியீட்டை பயன்படுத்துவோரின் சம்மதத்தோடு கல்விக்கான நிதி வழங்கப்படுகிறது.

கல்வி அமைப்பில் தனியார்மயமாதலின் தாக்கம்

உயர்நிலை, மேனிலை, கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் பொது துறை முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. தற்போது இந்த நிலையில் மாநில வளங்களின் போதாமையால் கல்வி அமைப்பு விரிவடைய மக்களின் மீதான ஜனநாயக அவாவை சந்திப்பது மிகவும் கடுமையாக உள்ளது, ஏனென்றால் கல்வி துறையில் உள்ள நிதி பற்றாக்குறை மற்ற துறைகளில் உள்ள வாய்ப்புகளின் பற்றாக்குறையோடு போட்டி போடுகிறது. எனவே, கல்வியை தனியார்துறையில் இணைத்தால் கல்விக்கான நிதி சுமையை மாநிலத்தோடு தனியார் துறையும் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் என்பதை உணர வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, உலகம் முழுவதிலும் அறிவின் எல்லைகள் விரைவான வேகத்தில் விரிவடைகிறது, பொருளாதார வளர்ச்சியில்லாதவர்கள் அறிவின் பெருக்கத்தை வேகத்தோடு

வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்றைய அறிவின் பெருக்கம் இரண்டு வகையில் பிரிக்கப்படுகிறது ஒன்று, பொருளாதார அளவில் வசதி படைத்தவர்கள், வேகமாய் நகர்ந்து அறிவை திறம்பட பயன்படுத்தி கொள்கின்றனர், மற்றொன்று பொருளாதார வசதி இல்லாமல், நிதானமாய் நகர்வோரால் இது முடிவதில்லை என்பதை உலக வங்கி வலியுறுத்துகிறது. எனவே, வளர்ச்சியின் செயல்முறைகளில் கல்வி அல்லது அறிவின் தொழில் ஒரு முக்கிய காரணியாக இருக்கிறது.

இப்படி இருப்பதால், கல்வியை ஒரு சமூகசேவையாக இனி பார்க்க முடியாது, இது பொருளாதார உள்ளீட்டின் அவசியமாக கருதப்படுகிறது. கல்வியில் முதலீடு செய்வது என்பது மனிதவள மேம்பாட்டுக்கு பங்களிக்கும் காரணியாக உள்ளது. எனவே, மனிதவள மேம்பாட்டின் சார்பாக இந்த முயற்சிகள், அறிவின் தொழிலில் தனியார் துறைகளை, பெரிய பயனாளிகளாக்க எதிர்பார்க்கின்றன.

வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றலின் காரணிகள்:

வாழ்நாள் கற்றல் (பேச்சு வழக்கில்) என்பது நடந்துகொண்டிருக்கிற, தன்னார்வ, சுயஉந்துதல், சுயதொழில்நுறையின் அறிவின் நோக்கமாய் உள்ளது. இது சமூக உள்ளடக்கம், நல்ல குடிமகனின் சுய வளர்ச்சியை மட்டும் அதிகரிக்காமல் சுய நிலைத்தன்மை, போட்டி மனப்பான்மை, வேலை வாய்ப்பையும் அதிகரிக்கிறது. பரவலாக இந்த வார்த்தையின் விளக்கம் பல்வேறு சூழல்களில் அடிக்கடி தெளிவில்லாமல் பயன்படுத்தப்படுகிறது, வாழ்நாள் கற்றல் என்பது சுயஇயக்க கற்றலின் அனுகுமுறையை பயன்படுத்தி விளக்கப்படுவது ஆகும்.

வாழ்நாள் கற்றலின் தேவையும் முக்கியத்துவமும்:

- ❖ வீட்டுக் கல்வி கற்பதற்காக கற்றல் அல்லது முறைசாரா கற்றல் வடிவங்களை வளர்க்க இது ஈடுபடுகிறது.
- ❖ வால்டார்ப் கல்வி, தனக்கான கற்றலை நேசிக்க குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கின்றது.
- ❖ வயது வந்தோர் கல்வி என்பது முறையான தகுதியை கையகப்படுத்துதல் அல்லது வாழ்க்கையின் பிற்காலத்திய ஓய்வுக்கான திறன்கள் ஆகும்.

- ❖ தொடர்கல்வி அடிக்கடி நீடிப்பை விளக்கும் அல்லது உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் மூலம் கடனில்லா பாடங்களை அளிக்கும்.
- ❖ அறிவின் சேவை என்பது தொழில் சார்ந்த வளர்ச்சியையும், வேலையில் பயிற்சியையும், உள்ளடக்கியதாகும்.
- ❖ சுய கற்றலின் சூழல்கள் இணைய விண்ணப்பம் அடங்கிய கருவிகளை பயன்படுத்துகிறது.

இணையவழி கல்வியின் கருத்து

அதிகமாக, கல்லூரிகளுக்கும், பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் சுதந்திரமான தனியாள் கற்றலுக்கு தேவையான இணையவழிக் கல்வி கிடைக்கிறது. இந்தியாவில் கல்வித்துறை என்பது வெகுவாக வகுப்பறைகளோடு பிணைக்கப்படுவதில்லை. புதிய தொடக்கமான உயர் இணையம், கைப்பேசி ஊடுருவல், இணையவழி கற்றலுக்கான இடம். இவை அனைத்தும் இந்தியாவில் இணையவழி கற்றல், பள்ளிகளில் சமநிலை ,கல்லூரி சார்ந்த பாடங்கள் அதனோடு மத்திய நிலை தொழில்முறை பாடங்களின் மேல் கவனம் செலுத்துகிறது.

இணையவழி கல்வியின் தேவையும், முக்கியத்துவமும்:

இணையவழிக் கற்றல் என்பது மாணவர்களுக்கு சரியான பாடங்களிலும், உள்ளடக்கங்களிலும், கவனம் செலுத்த உதவும் நோக்கமாய் இருக்க வேண்டும். மாறாக பல்வேறு ஊடகங்களில் கடல் போல கிடக்கும் பாடப்பொருள்களில் கண்முடித்தனமாய் நீந்துவதாக உள்ளது. இதனோடு, வசதி சார்ந்த பயிற்சியையும் இணையவழிக் கற்றல் நோக்குகிறது. ஏனென்றால், இணைய வழித்திறன்களில் மாணவர்கள் பாடங்களை எந்நேரமும், எவ்விடத்திலும் அணுகிக் கொள்ளும்படி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவின் எதிர்கால கல்வி இணையவழி பாடத்தையே சார்ந்திருக்கபோகிறது. பல நிறுவனங்களில் இணைய வழிப்பாடம் இலவசமாகவும் அளிக்கப்படுகிறது.

விவாதத்திற்கும், சிந்தனைக்குமான கேள்விகள்:

1. கல்வி உலகமயமாதலின் தாக்கங்கள் – விவாதிக்க.

2. கல்வியில் தனியார்மயமாதல் என்றால் என்ன? கல்வியில் தனியார்மயமாதலின் தேவையை விரிவாக எடுத்துரைக்க.
3. கல்வியில் தனியார்மயமாதலின் விளைவு – ஆய்க.
4. வாழ்நாள் கற்றலின் தேவையை தருக.
5. இணையவழிக்கற்றலின் போக்குகளை ஆய்வு செய்க.

&&&&&&&&&&